ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 556
ΠΕΜΠΤΗ
16
ΙΟΥΝΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 5 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 46
ΤΥΧΩΝΟΣ ΕΠΙΣΚ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 31.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 29.3. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 758,1

ΕΠΙ ΙΣΟΙΣ ΟΡΟΙΣ

Ἀνακοινώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς ἑσπερινὴν συνάδελφον ἀναφέρουν, ὅτι τὰ ἐπιτευχθέντα ἐν Γενεύῃ παρὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελέσματα εἶναι «αἴσια», ὅτι δὲν παρίσταται ἤδη ἀνάγκη διαπραγματεύσεως δανείου εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ ὅτι τὸ προτεινόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Σουηδικοῦ ὁμίλου δάνειον δὲν εἶνε συμφέρον οὐδὲ πραγματοποιήσιμον, διότι ὁ ὅμιλος οὗτος ζητεῖ τὴν ἐγγύησιν τὴν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνάληψιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου. «Καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις συγκατετίθετο εἰς τοιαύτην παραχώρησιν, ἡ ἀξίωσις τῶν Σουηδικῶν οἴκων θὰ συνήντα ἄλλοθεν ὑπερβολικῆς δυσχερείας».

Ἐφ' ὅσον οὕτω κρίνει ὁ κ. Ζαΐμης, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν συμπεράσματα ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον τῆς ἐν Γενεύῃ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, καὶ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι αὕτη ἐδέχθη νὰ θυσιάσῃ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα χάριν ἁπλῆς προτιμήσεως δανεισμοῦ ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἀγοράν. Αἱ παραδόσεις ἄλλως τε τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς εἶνε τοιαῦται, ὥστε καὶ ἡ ἁπλῆ ὑπόνοια, ὅτι δύο πρώην καὶ μέλλοντες πρωθυπουργοὶ καὶ ἀρχηγοὶ κομμάτων ἐπελάθοντο ἑαυτῶν καὶ ἐδείχθησαν κατώτεροι τῆς πατρίδος, ν' ἀποκλείεται ἐκ τῶν προτέρων.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου δὲν εἶναι ἔργον αἰσθηματισμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου εἶναι ἔργον ἐλέγχου. Εἶναι ἔργον κριτικοῦ τὸ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου. Διὰ ν' ἀσκηθῇ δὲ ἔλεγχος, διὰ ν' ἀσκηθῇ κριτική, διὰ νὰ διαβεβαιώσωμεν ὑπευθύνως τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτι οὔτε ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος ἐπληγώθη, οὔτε τὰ συμφέροντά της παρεβλάβησαν, καὶ ὅτι ὁ δανεισμὸς ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς τόσον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ὅσον διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος καὶ τὴν σταθεροποίησιν τῆς δραχμῆς πρόκειται νὰ γίνῃ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, ἔχομεν ἀνάγκην στοιχείων. Στοιχείων δὲ ἐπαρκῶν. Καὶ ἐπαρκῆ στοιχεῖα ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχομεν.

Γεγονὸς ἐν τούτοις, καὶ δὴ γεγονὸς ἀναντίρρητον, εἶναι ὅτι ἡ σύγχρονος προσφορὰ δανείων ὑπὸ Σουηδῶν καὶ Ἄγγλων κεφαλαιούχων ἀποδεικνύει ὅτι αἱ περὶ τῆς Ἑλλάδος προκαταλήψεις ἤρχισαν διαλυόμεναι. Καὶ ὅτι ἡ κατάλυσις τῆς στρατοκρατίας καὶ ἡ συγκρότησις εὐσταθοῦς πολιτικῆς κυβερνήσεως—ὅτι τέλος πάντων ἡ συνεργασία τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀνεστήλωσε τὴν προσωρινῶς κλονισθεῖσαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πίστιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀμφισβήτησις δὲν χωρεῖ. Εἴμεθα δὲ ὑπερήφανοι ὅτι διακηρύξαντες ἐγκαίρως τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν συνετελέσαμεν ἐμμέσως, τὸ καθ' ἡμᾶς, ὑπὲρ τῆς ἀναστηλώσεως τῆς ἐθνικῆς πίστεως.

Ἡ χθεσινὴ ἐν τούτοις ἀνταπόκρισις ἡμῶν ἐκ Γενεύης καὶ αἱ παρασχεθεῖσαι παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πληροφορίαι θέλουν ν' ἀποδείξουν, ὅτι ὅσον ἂν εἶναι σοβαραὶ αἱ προτάσεις τοῦ Σουηδικοῦ ὁμίλου, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς κατὰ πάντα συμφέρουσαι, θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἀποβοῦν ἀπολύτως συμφέρουσαι, θὰ ἔπρεπε νὰ καταστοῦν πολὺ περισσότερον συμφέρουσαι ἀπὸ τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς διὰ νὰ τὰς προτιμήσωμεν, δεδομένου ὅτι πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ἡ Ἑλλὰς ἔχει ὑποχρεώσεις μεγάλας ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν συνέτρεξεν εἰς περιστάσεις τραγικὰς—ὄχι ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Εὐχάριστον ὅπως δήποτε εἶναι ὅτι ἀναγνωρίζεται ἐν τῇ ἀνακοινώσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅτι: «Ἐὰν ὁ Σουηδικὸς ὅμιλος ἢ ἄλλος τις προέβαινεν ἤδη εἰς νεωτέρας καὶ πλέον εὐνοϊκὰς προτάσεις, ἡ μετὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συμφωνία κατ' οὐδὲν θὰ ἐδέσμευε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅπως προμηθευθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ σχετικὰ ποσά, **ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ΟΤΙ Η ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΩΝ ΜΑΣ ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΜΕ ΙΣΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΘΑ ΗΤΟ ΔΥΝΑΤΗ.**

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΔΙΠΛΟΣΚΑΛΑ

Περὶ τοῦ ἀειμνήστου Εὐσταθίου Σίμου, Ὑπουργοῦ καὶ πρεσβευτοῦ ἄλλοτε, μοῦ διηγήθησαν τελευταίως τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον: Εἶχεν ἕνα ὑπηρέτην, Κὺρ-Ἀντώνην ὀνόματι, καλὸν καὶ ἀγαθώτατον ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ἐχρησιμοποίει καὶ ὡς σερβιτόρον του, διότι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ Ὑπουργοὶ δὲν διέθετον τὴν πολυτέλειαν τοῦ προσωπικοῦ τὴν ὁποίαν διαθέτουν οἱ σημερινοὶ συνάδελφοί των. Ὁ ρηθεὶς κὺρ-Ἀντώνης λοιπὸν ἦτο καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀλλὰ τρομερὰ ἀφῃρημένος καὶ ἀπρόσεκτος. Ἰδίως ἡ ἀπροσεξία του ἐξεδηλοῦτο στερεοτύπως ὅταν ἑτοίμαζε τὸ τραπέζι τοῦ ἀφεντικοῦ του εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν οἰκίαν τοῦ τελευταίου. Ὅλα τὰ ἔβαζε ἐν τάξει. Ἄφηνε ὅμως πάντοτε τὸ τραπέζι χωρὶς τὴν ἁλατιέραν. Ὁ Σῖμος κατ' ἐπανάληψιν εἶχεν ὑποδείξει εἰς τὸν ὑπηρέτην του τὴν παράλειψιν ταύτην:

— Βρὲ κὺρ-Ἀντώνη μου, τοῦ ἔλεγε, ἔχε τὸ νοῦ σου στὸ κεφάλι σου ὅταν βάζῃς τραπέζι. Καλὰ εἶνε τὰ λουλούδια τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Ἀλλὰ ξεχνᾷς πάντοτε τὸ κυριώτερο ποῦ πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνας ἄνθρωπος κοντά του ὅταν τρώῃ. Ξεχνᾷς τὸ ἁλάτι. Νά, πάλι σήμερα ἡ ἁλατιέρα λείπει ἀπὸ τὸ τραπέζι, ποῦ τοίμασες.

— Μὲ συγχωρεῖς, ἀφεντικό. Θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ ξαναλείψῃ.

Παρ' ὅλας ἐν τούτοις τὰς διαβεβαιώσεις αὐτὰς τοῦ κὺρ-Ἀντώνη τὸ κακὸν δὲν ἐθεραπεύετο. Τὸ τραπέζι ἡτοιμάζετο εἰς τὴν ἐντέλειαν, πλεῖστα περιττὰ πράγματα ἐτοποθετοῦντο ἐπιμελῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐπ' αὐτοῦ, τὰ ἄνθη δὲν ἔλειπαν σχεδὸν ποτέ. Ἡ ἁλατιέρα ὅμως ἀδύνατον νὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισίν της χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἰδιαιτέρα ὑπόδειξις διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐκ μέρους τοῦ ἀφέντη. Ὁ Εὐστάθιος Σῖμος ἦτο ὑπομονητικὸς καὶ φιλοσοφικώτατος ἄνθρωπος. Ἤλπιζεν ὅτι διὰ τῶν συνεχῶν παρατηρήσεων τὰ πράγματα θὰ ἔφθαναν κάποιαν στιγμὴν εἰς διόρθωσιν. Ἀλλὰ τοῦ κὺρ-Ἀντώνη ἡ ἀφῃρημάδα δὲν εἶχε φαίνεται, γιατρειά, κατὰ κανόνα δὲ εἰς τὴν τραπεζαρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ ἠκούετο ἡ ἑξῆς στιχομυθία:

— Κὺρ-Ἀντώνη!

— Ὁρίστε, ἀφέντη.

— Πάλι κάτι ξέχασες!

— Νὰ πάρῃ ἡ ὀργή! Τὸ ἁλάτι, ἀφεντικό. Τρέχω νὰ τὸ φέρω.

Ἡ κατάστασις ἐξηκολούθει κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπὶ μῆνας, τοῦ μὲν ὑπηρέτου λησμονοῦντος, τοῦ δὲ ὑπουργοῦ ὑπενθυμίζοντος ἐν ὑπομονῇ καὶ ἀνεκτικότητι, οὐδεμία δὲ οὐδαμόθεν ὑπέφωσκεν ἐλπὶς βελτιώσεως τῶν πραγμάτων. Μίαν ἡμέραν, μολαταῦτα, ὁ ἄκακος καὶ ψύχραιμος ὑπουργὸς ἀντελήφθη ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ ἠπία τακτική, τὴν ὁποίαν ἠκολούθει, δὲν ἦτο προωρισμένη νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν μεταβάλῃ. Τὸ μεσημέρι λοιπόν, ὅταν ἦλθε καὶ ἐκάθησε εἰς τὸ τραπέζι καὶ εἶδεν ὅτι ἡ ἁλατιέρα καὶ πάλιν δὲν εὑρίσκετο ἐπ' αὐτοῦ, καλέσας τὸν ὑπηρέτην του, τοῦ εἶπε σοβαρῶς:

— Νὰ σοῦ πῶ, κὺρ-Ἀντώνη! Τὸ σπίτι τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Δαμιανοῦ τὸ ξέρεις;

— Μάλιστα, κύριε ὑπουργέ. Εἶναι στὴν Πλάκα.

— Λοιπὸν θὰ πᾷς ἀμέσως ἐκεῖ καὶ θὰ τὸν παρακαλέσῃς ἐκ μέρους μου νὰ σοῦ δώσῃ τὴν μεγάλη διπλῆ σκάλα ποῦ ἔχει γιὰ νὰ καθαρίζουν οἱ ἄνθρωποί του τὴν κληματαριά του. Θὰ τὴν φορτωθῇς καὶ θὰ τὴν φέρῃς ἀμέσως ἐδῶ.

— Αὐτὸ θὰ γίνῃ ἅμα φᾶτε, ἀφεντικό!

— Ὄχι! Τὴν χρειάζομαι τώρα!

Ὁ κὺρ-Ἀντώνης ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δοθεῖσαν διαταγήν, μετὰ μίαν δὲ περίπου ὥραν ἀπουσίας ἐπέστρεψε φορτωμένος τὴν πελωρίαν σκάλαν καὶ κάθιδρως:

— Τὴν ἔφερες; Μπράβο! ἀνεφώνησεν ὁ Σῖμος βλέπων ἐπιστρέφοντα τὸν ὑπηρέτην του.

— Ξεθεώθηκα ὅμως, κ. ὑπουργέ! Εἶνε πολὺ βαρειά!

— Δὲν πειράζει, πίνεις ἕνα ποτῆρι παραπάνω καὶ ξεκουράζεσαι! Τώρα στῆσέ την!

— Ἐδῶ μέσα στὴν τραπεζαρία;

— Ἐδῶ!

Ὁ ὑπηρέτης ὑπήκουσε καὶ ὁ Εὐστάθιος Σῖμος, ἀφοῦ ἡ σκάλα ἐστερεώθη πλησίον τῆς τραπέζης, ἐπανέλαβε:

— Ἀνέβα ἀπάνω στὴν κορφὴ τῆς σκάλας.

Ὁ κὺρ-Ἀντώνης ἀνέβηκε, ἀπορῶν τί ἐσκόπευε νὰ κάμῃ ὁ κύριός του καὶ ἐστάθη ἐκεῖ ἀναμένων ὁδηγίας:

— Λοιπόν, κὺρ-Ἀντώνη, ἀπ' αὐτοῦ ψηλὰ ποῦ βρίσκεσαι, κύτταξε καλὰ τὸ τραπέζι ποῦ μοῦ 'τοίμασες καὶ πές μου τί λείπει.

— Ἡ ἁλατιέρα, ἀφεντικό, ἀπήντησε γελῶν ὁ κὺρ-Ἀντώνης, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης διώρθωσεν ὁριστικῶς τὸ ἐλάττωμά του.

⁂

Ποία εὐτυχία ἐὰν ἔζῃ σήμερον ὁ Εὐστάθιος Σῖμος καὶ ἦτο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, δηλαδὴ προϊστάμενος τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σπυρίδωνος Πάτση! Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ τοῦ κοπανᾷ ὁ κόσμος τί λείπει ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Αὐτὸς τὸ χαβᾶ του! Φιλαρμονικὴ καὶ Θέατρον, δηλαδὴ λουλούδια ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τοῦ γέρω-Σίμου. Γιὰ τὴ βρῶμα τῆς ὑπονόμου τοῦ προφήτου Δανιὴλ καὶ πᾶσαν ἄλλην τῆς πόλεως, χρειάζεται φαίνεται ἡ διπλόσκαλα τοῦ καθηγητοῦ Δαμιανοῦ καὶ εἶνε καιρός, ἀφοῦ ὁ Σῖμος δὲν ζῇ πλέον, μόνοι τους οἱ Ἀθηναῖοι νὰ στείλουν τὸν κύριον Δήμαρχον νὰ τὴν φέρῃ καὶ νὰ ἀνεβῇ εἰς τὴν κορυφήν της.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Εἰς τὴν 5ην σελίδα: Αἱ ἐπενεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τροποποιήσεις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ
Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ Η ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΘΑ ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΗ ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΩΣ Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Τὸ κείμενον τῆς αἰτήσεως, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς συνάψεως τοῦ δανείου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Γενικὲ Γραμματεῦ τῆς Κ. Τ. Ε.,

»Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ὅπερ ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν σκέπην της ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ἧς ἡ συμβολὴ ὑπῆρξε τόσον γόνιμος, ἀποβλέπουσα ἐπίσης εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς οἰκονομικῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνορθώσεως, ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ φέρῃ ταχύτατα εἰς πέρας, ἔσεται εὐτυχής, ἂν ἡ Κοινωνία ἐνισχύσῃ τὴν προσπάθειάν της.

»Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τῆς προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως εἶναι δύσκολος ἄνευ ἐξωτερικοῦ δανείου ἐπιτρέποντος τὴν ἐφαρμογὴν προγράμματος συστηματικῆς καὶ ἐν εὐρείᾳ κλίμακι ἐργασίας.

»Τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως συνεπάγεται τὴν ἀνάγκην τῆς νομισματικῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐλλειμμάτων τῆς δημοσίας διαχειρίσεως. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἐξωτερικὸν δάνειον ἐπαρκές.

»Διὰ τῆς χορηγήσεως ἑνιαίου δανείου εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν αἱ τρεῖς ὡς ἄνω ἀνάγκαι. Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, συλλεγείσας ὑπὸ μελῶν τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε. ἐν Ἀθήναις καὶ δοθείσας ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ.

»Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἦτο εὐτυχής, ἐὰν τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον ἐγκρίνῃ κατ' ἀρχὴν τὴν συνομολόγησιν τοῦ ἀνωτέρου δανείου ἐξ ἐννέα ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν, ἐξουσιοδοτήσῃ δὲ τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως παράσχῃ τὴν συνεργασίαν της διὰ τὸν καταρτισμὸν ἀρτίου σχεδίου νομισματικῆς σταθεροποιήσεως καὶ τραπεζιτικῆς μεταρρυθμίσεως.

»Δέξασθε κλπ.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως
Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
(ὑπογρ.) Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ»

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ συνεδρίασις τῆς ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ συνέλθῃ σήμερον (χθές), ἀνεβλήθη δι' αὔριον (σήμερον) λόγῳ ἀδιαθεσίας τοῦ κ. Μπριάν, ὅστις ἐπιμόνως ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προεδρεύσῃ ὁ ἴδιος τῆς ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατόπιν τούτου ἀναμένεται, ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου περὶ παροχῆς τῆς ἐγκρίσεως θὰ ἐκδοθῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς.

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

ΔΥΟ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ
ΡΩΣΣΟ-ΠΟΛΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΒΑΝΟ-ΣΕΡΒΙΚΑ

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούνιος. Αἱ συμπτώσεις εἶνε περίεργοι. Ὁ Βόϊκωφ, ὁ πρεσβευτὴς τῶν Σοβιὲτ εἰς τὴν πολωνικὴν πρωτεύουσαν ἐδολοφονήθη καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερίμενε τὸ τραῖνο, τὴν ἡμέραν ποὺ, ἐὰν ἔζῃ ἡ Τσαρίνα, θὰ ἑώρταζε τὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων της. Καὶ ὁ Βόϊκωφ κάτι ἤξευρε ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἀγωνίαν τῆς Αὐτοκρατείρας. Ἦτον αὐτὸς ὁ πρόεδρος τοῦ τοπικοῦ Σοβιὲτ τοῦ Αἰκατερίνεμπουργκ, ποὺ ἀνέλαβε μὲ ψυχραιμίαν νὰ ὑπογράψῃ τὴν διαταγὴν τοῦ τουφεκισμοῦ τῆς αἰχμαλώτου τσαρικῆς οἰκογενείας. Καὶ δὲν ἠρκέσθη εἰς αὐτὴν μόνον τὴν ψυχραιμίαν. Ἠθέλησε νὰ ἐπιδείξῃ τὴν θρασύδειλον σκληρότητά του, καὶ νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς.

Οἱ φρουροὶ τοῦ Αὐτοκράτορος, φρουροὶ τῆς Τσέκας, ἔσυραν ἀπὸ τὸν ὕπνον των ὅλους τοὺς ὑπηρέτας ποὺ εἶχαν μείνει πιστοὶ εἰς τὴν δυστυχισμένην Μεγαλειότητα. Ὁ Νικόλαος ποὺ δὲν ἐκοιμᾶτο ἥσυχος, εἶχεν ἤδη ἐγερθῆ. Τὰ παιδιά, ποὺ εἶχον διαπράξει τὸ τρομερὸν ἔγκλημα νὰ γεννηθοῦν ἐπάνω εἰς τὴν πορφύραν ἑνὸς θρόνου, τὰ πριγκηπόπουλα, ἄνοιξαν ἀνήσυχα τὰ φουσκωμένα των μάτια. Ξύπνησαν αἱ γυναῖκες. Ξύπνησε ἡ Μητέρα, ἡ Αὐτοκράτειρα, καὶ προσέφερε τὸν λαιμόν της, ὑστάτην παρηγορίαν εἰς τὰ ἀντρεμουλιασμένα παιδικὰ χέρια. Τότε οἱ ἄνθρωποι τῆς Τσέκας εἰσῆλθον εἰς τὸν ἄθλιον κοιτῶνα καὶ ἔδωσαν μίαν διαταγήν: «Ντυθῆτε καὶ θὰ φύγωμε.»

Ἄ! ἐκεῖνο τὸ ντύσιμο μέσα στὴ νύχτα. Ἐκείνη ἡ ἀγωνία τῆς ἀμφιβολίας καὶ τοῦ τρόμου. Καὶ μὲ ψευδεῖς βεβαιώσεις ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια κατῆλθε τὴν σκοτεινὴν σκάλαν τοῦ ὑπογείου τοῦ Ἰπάτιεφ. Ἐκεῖ ποῖον συνήντησε; Ποῖα ὀστεώδη μοῦτρα κιτρινισμένα ἀντίκρυσαν ὑπὸ τὸ σκιόφως τοῦ τρεμοσβύνοντος φωτός; Τὸν Βόϊκωφ!

Ὁ Τσάρος ἐκάθησε διότι τὸν διέταξαν. Ἐκάθησε ἡ Τσαρίνα καὶ ὁ Τσάρεβιτς. Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ πριγκηπόπουλα. Κάποιος ὡμίλησε! Ποῖος; Καὶ εἶπε: —Ἡ ἐπανάστασις χάνεται. Θὰ χαθῆτε καὶ σεῖς.—Μία, δύο, τρεῖς, τέσσαρες πιστολιές. Ὅλες ἐναντίον τοῦ Αὐτοκράτορος. Αἱ γυναῖκες σταυροκοποῦνται καὶ σχεδὸν ξεψυχοῦν. Τὰ παιδιὰ φωνάζουν, διότι ἡ νεότης των ἐπιτρέπει εἰς τὴν φωνὴν νὰ περάσῃ τὴν ἀγωνίαν ποὺ σφίγγει τὸν λάρυγγα. Ἀλλὰ τὰ ὅπλα βροντοῦν δυνατότερα ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ἀγωνίαν. Ἕνας σωρὸς πτωμάτων εἶχεν ἀποτελεσθῆ ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ὑπηρέτας της. Τότε ὁ Βόϊκωφ διατάσσει πλέον φανερά. Τὰ πτώματα σύρονται, φορτώνονται καὶ μεταφέρονται εἰς ἕνα τεράστιον λάκκον. Πετρέλαιον καὶ φωτιὰ σβύνουν τὰ ἴχνη καὶ ὁ ἄνεμος θὰ σκορπίσῃ τὴν ἀνθρωπίνην τέφραν.

Ἐκεῖ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Βαρσοβίας, ὅταν ὁ φανατισμένος νέος Κοβέρντα ἐπρότεινε τὸ πιστόλι του ἐμπρὸς εἰς τὸν Βόϊκωφ, ἀντιπρόσωπον πλέον ὅλης τῆς κομμουνιστικῆς Ρωσσίας, τὸν ἴδιον Βόϊκωφ τοῦ ὑπογείου Ἰπάτιεφ, νὰ ἐπέρασε τάχα ἀπὸ τὸν τρομαγμένον νοῦν τοῦ Ρώσσου διπλωμάτου, ἡ τραγικὴ νυκτερινὴ σκηνή, ὅταν ἐσταυροκοποῦντο ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ἔκλαιον τὰ πριγκηπόπουλα; Ἐννέα ἐκδικητικαὶ σφαῖραι ἐτρύπησαν τὸ σῶμα τοῦ Βόϊκωφ. Πόσον πεῖσμα, Θεέ μου, καὶ πόση δολοφονικὴ προδιάθεσις. Καὶ τί σημαίνει λοιπὸν ὅλη αὐτὴ ἡ ἀφήγησις τοῦ ἐγκληματικοῦ παρελθόντος τοῦ δολοφονηθέντος μπολσεβίκου; Σημαίνει τάχα ὅτι εἶνε δικαιολογημένη ἡ φονικὴ χειρονομία τοῦ μοναρχικοῦ νέου τῆς Βαρσοβίας;

Ὄχι! Δὲν εἶνε δικαιολογημένη ἡ δολοφονία τοῦ ἐνόχου τῆς παλαιᾶς τραγῳδίας, διότι δὲν τιμωρεῖ ἐπαρκῶς! Ἠμπορεῖ νὰ μὴ ταράσσῃ καὶ τοῦ ἀγνοτέρου οὑμανιστοῦ τὰ νεῦρα, τὸ δόγμα τῆς μαχαίρας τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἔδωσε, ἀλλὰ καὶ τὸ δόγμα ἀκόμη αὐτὸ προϋποθέτει τὴν ὁλοκληρωτικὴν τιμωρίαν. Τί νὰ τὸν κάμετε τὸν Βόϊκωφ ἐξαπλωμένον εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Βαρσοβίας μὲ ἐννέα σφαίρας εἰς τὸ σῶμα, ὅταν οἱ μεγαλύτεροι ἔνοχοι εἶνε ἐξαπλωμένοι εἰς τὰς αὐτοκρατορικὰς πολυθρόνας καὶ διευθύνουν καὶ κυριαρχοῦν; Νὰ τοὺς σκοτώσετε ὅλους; Μὰ τότε δὲν θὰ κάμνετε ἄλλην δουλειὰν ἀπὸ τὴν τοῦ δημίου. Καὶ ποῖος σήμερον ἠμπορεῖ νὰ πιστεύσῃ ὅτι μὲ τὴν ἐξαφάνισιν μιᾶς, δύο, δέκα ὑπάρξεων, ξερριζώνεται μία ἰδέα; Μόνον ξεμυαλισμένοι καὶ σαδικῶς φανατικοί, ὅπως ὁ νέος Κοβέρντα, ἠμποροῦν ἀκόμη νὰ βαυκαλίζωνται μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα. Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ ξερριζώσῃ τὸν φασισμὸν φονεύοντας τὸν ἀρχηγόν του, καὶ διατί δὲν ἀπέθανε ὁ μπολσεβικισμὸς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λενίν; Διατί εἶνε ἰσχυρότεροι ἢ ἄλλοτε καὶ διατί θὰ κυριαρχήσῃ αὔριον εἰς τὴν Ἑλλάδα μας, ἡ ἰδεολογία ποὺ ἐνομίσθη ὅτι ἐφονεύετο εἰς τὰ ἓξ σώματα τῶν μαρτύρων τῆς «Σωτηρίας», οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους καὶ δὲν ἦσαν μήτε τεταραγμένοι ἐγκεφαλικοὶ ἰδεολόγοι, ὅπως ὁ Λενίν, μήτε κοινωνικοὶ ἀλαζόνες, ὅπως ὁ Ντοῦτσε! Οἱ δολοφόνοι πάντοτε, εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, σκοτώνουν ἕνα ἢ πολλὰ θύματα καὶ ριζώνουν τὰς ἰδέας ποὺ πολεμοῦν, εἴτε ἀπὸ εἰλικρινῆ πατριωτισμόν, εἴτε ἀπὸ ποταπὴν καὶ χαμερπῆ προσωπικὴν συμφεροντολογίαν. Ἔτσι ἔκαμε καὶ ὁ δολοφόνος τοῦ Βόϊκωφ. Τόσον ἡ δολοφονία αὐτὴ ὑποστηρίζει τὰ Σοβιέτ, εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κρισιμωτέρας στιγμὰς τῆς πολιτικῆς των σταδιοδρομίας, ὥστε ἐὰν δὲν ἦτο τερατώδης ὁ συλλογισμός, θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐκφρασθῇ ἡ ὑπόνοια ὅτι τὰ ἴδια αὐτὰ Σοβιὲτ ἐφρόντισαν νὰ δολοφονήσουν τὸν ἀντιπρόσωπόν των.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἐπερίμενε τὸ Κρεμλῖνον ἀπὸ μίαν πολιτικὴν δολοφονίαν. Τίποτε δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπισκιάσῃ τόσον καλὰ τὴν τραγικὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων μὲ τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἀποτυχίαν τῆς Κίνας, τὸν διωγμὸν ἐν Γαλλίᾳ, τὸ μαστίγωμα ὑπὸ τοῦ φασισμοῦ, τὴν παραζάλην εἰς τὰ Βαλκάνια, τίποτε, τίποτε ἄλλο δὲν θὰ ἔρριπτε τόσην σκιὰν εἰς τὴν θλιβερὰν διεθνῆ κατάστασιν τῶν Σοβιέτ, ὅσον τὸ φέρετρον ἑνὸς δολοφονημένου μπολσεβίκου πρεσβευτοῦ καὶ ὅταν μάλιστα αὐτὸς φέρει τὸ ὄνομα Βόϊκωφ.

Οἱ μπολσεβίκοι ἀπειλοῦν. Οἱ μπολσεβίκοι θέλουν νὰ ξεθυμάνουν ἐπάνω εἰς τὴν ἄμοιρον γειτονά των, δι' ὅσην ἀποτυχίαν καὶ ἐντροπὴν ὑπέστησαν ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Θὰ κηρύξουν τὸν πόλεμον; Ὅλα εἶνε δυνατά. Πάντως ὁ κ. Ζαλέσκι, ἱκανώτατος διπλωμάτης,—τὸν ἐγνωρίσαμεν ὡς πρεσβευτὴν ἐν Ρώμῃ—ποὺ διευθύνει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πολωνίας, φθάνει εἰς τὸ Παρίσι πρὶν ἀκόμη φύγῃ ὁ κ. Μπριὰν διὰ τὴν Γενεύην. Ἡ μικρὰ Πολωνία δὲν θὰ κάμῃ τίποτε χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς προστάτιδός της συμμάχου, τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ κ. Μπριὰν γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου νὰ ἀποσπᾷ τὰς μυστικὰς γνώμας τοῦ κ. Τσάμπερλαιν. Θὰ θελήσῃ ἡ σοβιετικὴ ὀλιγαρχία νὰ ἐκτεθῇ καὶ ἀπέναντι τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία εἶνε σφικταγκαλιασμένη μὲ τὴν Μεγ. Βρεττανίαν; Φαίνεται ἀπίστευτον. Ἡ Γαλλία σήμερον καθοδηγεῖ τὴν σύμμαχόν της Πολωνίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν μερικῶν προκαταρκτικῶν μέτρων, ποὺ θὰ δώσουν σαφῆ καὶ εἰλικρινῆ ἱκανοποίησιν εἰς τὰ Σοβιέτ, θιγέντα διὰ τῆς δολοφονίας ἑνὸς ἀντιπροσώπου των εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Βαρσοβίας. Ἐὰν αὔριον τὰ Σοβιὲτ ζητήσουν καὶ ἄλλας ἀδυνάτους ἱκανοποιήσεις, πάλιν ἡ Πολωνία θὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Καὶ ἀπὸ τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ δὲν ἠμπορεῖ σήμερον νὰ ἐξέλθῃ συμβουλὴ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως!

Μὲ τὴν κρίσιν αὐτήν, μία ἄλλη περιπέτεια, ὀλιγώτερον τραγική, ἡ σερβοαλβανικὴ διαφωνία, θὰ λυθῇ ταχύτερον. Ὁ κ. Μπριὰν εἶπε χθὲς εἰς τὸν κ. Σπαλαΐκοβιτς, ἐὰν πιστῶς μᾶς καθοδηγοῦν οἱ ἐπίσημοι πληροφορηταί μας, ὅτι τὸ Βελιγράδιον πρέπει πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν κατασίγασιν τῆς ἀλβανικῆς ὑποθέσεως. Τοὐλάχιστον προσωρινῶς.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Μετ' ἐπιτόπιον ἔρευναν

Τὰ Ἑλληνικὰ καπνὰ εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν

Αἱ δυσχέρειαι, τὰς ὁποίας παρουσιάζει τὸ καπνεργατικόν, καὶ τὰς ὁποίας ἀνέλυσα μέχρι τοῦδε, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὀφείλονται κατὰ μέγα—μέγιστον μέρος καὶ εἰς τὰς συνθήκας τοῦ ὅλου καπνικοῦ ζητήματος, ὡς τίθεται τοῦτο διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ σχέσεις καπνεργατῶν καὶ καπνεμπόρων ἐπηρεάζονται κατὰ συντελεστὴν μέγιστον ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ καπνικῇ ἀγορᾷ. Κυρίως εἰπεῖν, τὸ ἐμπόριον τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἶνε εἰς χεῖρας ξένας· οἱ Ἕλληνες καπνέμποροι ἐργάζονται διὰ λογαριασμὸν ἑταιρειῶν μεγάλων ξένων: Ἀμερικανικῶν, Γερμανικῶν κλπ. Οὐσιαστικῶς, ἔξω τῆς Ἑλλάδος ὁρίζεται ἡ τιμὴ τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, ἀκόμη καὶ ἡ ἐξακτέα ποσότης καὶ τὰ καπνεργατικὰ ἡμερομίσθια κατὰ περαιτέρω συνέπειαν. Εἰς τὸν καθορισμὸν αὐτὸν λαμβάνονται ὡς βάσεις δύο ἀρχαί:

α') Τὸ κόστος μὲ τὸ ὁποῖον θὰ φθάσουν τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς νὰ μὴ εἶνε ἀνώτερον τῶν καπνῶν ἄλλων χωρῶν, (ὡς ἡ Τουρκία, ἡ Βουλγαρία κ.ἄ.) παραγουσῶν παραπλησίας ποιότητας καπνοῦ. Καὶ β') ἡ προσφερομένη τιμὴ εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἀποθαρρύνεται ἡ ἑλληνικὴ καπνοπαραγωγή.

Εἰς τὸ μεταξὺ αὐτὸ (τοῦ ἐπιβαλλομένου δηλαδὴ ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς παγκοσμίου καπνικῆς ἀγορᾶς κόστους καὶ τῆς προσφερομένης εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς τιμῆς) «παίζουν» τὸ κέρδος τοῦ Ἕλληνος καπνεμπόρου καὶ τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ Ἕλληνος καπνεργάτου.

Καὶ τὰ μὲν ἡμερομίσθια, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχει μία ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς ὁποίας ἀποφάσεως ζητοῦν οἱ καπνεργάται τὴν διὰ νόμου κύρωσιν, κυμαίνονται μεταξὺ 40—105 δραχμῶν διὰ τοὺς ἄνδρας, κατέρχονται δὲ καὶ μέχρι 12 δραχμῶν διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία.

Τὰ δὲ κέρδη τῶν καπνεμπόρων, ὑπὸ μὲν τοῦ κ. Μάργαρη, γραμματέως τῆς Ἑνώσεως τῶν καπνεμπόρων, ὑπολογίζονται ἐν τῇ πραγματείᾳ του «Τὸ καπνεργατικὸν ζήτημα» εἰς 510 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐπὶ κύκλου ἐργασιῶν 3.600 ἑκατομμυρίων. Ὑπὸ τῶν καπνεργατῶν ὅμως ἀμφισβητεῖται ἡ βασιμότης τοῦ τοιούτου ὑπολογισμοῦ καὶ ἀναβιβάζονται τὰ κέρδη τῶν καπνεμπόρων εἰς ἓν δισεκατομμύριον. Κατὰ μίαν μελέτην τῆς Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ κέρδος τῶν καπνεμπόρων ἀνέρχεται εἰς 32,5 ο)ο ἐν σχέσει μὲ τὸ γενικὸν ἐμπορικὸν κόστος.

Ὁπωσδήποτε καὶ ὑπὸ τῶν καπνεργατῶν δὲν ἀμφισβητεῖται ἡ ἀναγκαστικὴ ὑποδούλωσις τοῦ ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου εἰς τὸ ξένον κεφάλαιον. Ὁμολογεῖται ἐπίσης ὑπὸ τῶν καπνεργατῶν ὅτι χειραφέτησις τοῦ ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου ἔναντι τῆς παγκοσμίου καπνικῆς ἀγορᾶς δὲν εἶνε δυνατή, λόγῳ τῆς μικρᾶς σχετικῶς ποσότητος τῶν ἐξαγομένων ἑλληνικῶν καπνῶν, ἀντιπροσωπευόντων ἐν τῇ παγκοσμίῳ καπνικῇ ἀγορᾷ 2 1)2 ἑκατοστὰ τῆς ὅλης καταναλώσεως καὶ λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἑλληνικοῦ κεφαλαίου ν' ἀντιπαλαίσῃ κατὰ τῶν μεγαθηρίων, ὅπως εἶνε αἱ ἀμερικανικαί, γερμανικαὶ κ.ἄ. καπνεμπορικαὶ ἑταιρεῖαι.

Ἀλλ' ἂν ἀπὸ ἀπόψεως ποσοῦ τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ εἶνε ἀσήμαντα, ἀπὸ ἀπόψεως ποιοῦ ὅμως εἶνε ἀπαραίτητα εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγοράν. Αἱ ξέναι ἑταιρεῖαι χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν μεγάλην κατανάλωσιν καπνὰ ξένα (Κινεζικά, ἀμερικανικὰ κ.ἄ.) τὰ ὁποῖα εἶνε μὲν εὐθηνά, ἀλλὰ δὲν ἔχουν οὔτε ἄρωμα, οὔτε γεῦσιν, οὔτε καῦσιν: εἶναι «χορτάρια». Ἔχουν δὲ ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν διὰ τὴν ἀνάμιξιν. Τὰ καλύτερα τοιαῦτα «χαρμάνια» περιέχουν μέχρις 20 ο)ο ἑλληνικὸν καπνόν, τὰ συνήθως ὅμως καταναλισκόμενα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τσιγάρα δὲν περιέχουν πλέον τῶν 8 ο)ο ἑλληνικοῦ καπνοῦ, ὁ ὁποῖος στοιχίζει πολὺ ἐν σχέσει μὲ τὰ ξένα καπνά.

Εἰς τοῦτο καὶ μόνον (ὅτι ἄνευ ἑνὸς ἔστω καὶ μικροῦ ποσοστοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ τὰ ξένα τσιγάρα δὲν ἔχουν οὔτε γεῦσιν, οὔτε ἄρωμα, οὔτε ἀνάβουν), ὀφείλεται τὸ ὅτι στηρίζεται ἀκόμη εἰς τοὺς πόδας της ἡ ἑλληνικὴ καπνοπαραγωγή. Ἄλλως, ἀσήμαντος εἰς ποσόν, θὰ κατετροποῦτο ἀπὸ τὴν τεραστίαν καπνοπαραγωγὴν ἄλλων χωρῶν, παρουσιαζουσῶν καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐθηνίας. Τὴν σώζει ἡ ποιότης.

Ἀλλ' ἡ ποιότης τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, διατείνονται οἱ καπνεργάται, δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους καὶ τὰς καιρικὰς μεταβολὰς (λεπτόγεια καπνοτόπια, σπανιότης βροχῶν, εὐδοκίμησις ἐκλεκτῶν εἰδῶν κλπ.) ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καλὴν ἐπεξεργασίαν. Ὑποστηρίζουν δηλαδὴ ὅτι ὅσον ἡ ἐπεξεργασία τῶν καπνῶν γίνῃ καλυτέρα τόσον βελτιοῦται ἡ ποιότης των (συντελουμένης καλυτέρας καὶ τῆς ζυμώσεως) καὶ ἡ θέσις των ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἀγορᾷ ἐπὶ τοσοῦτον βελτιοῦται, εἰς ὄφελος τῶν τε καπνοπαραγωγῶν καὶ τῶν καπνεργατῶν.

Εἰς τοῦτο οἱ καπνέμποροι καί τινες ἄλλοι εἰδικοὶ ἀντιπαρατηροῦν ὅτι: ἀπαραίτητος ἐπεξεργασία τῶν καπνῶν εἶνε ἐκείνη μόνον ἥτις τοῖς ἐπιτρέπει νὰ φθάσουν ἐν καλῇ καταστάσει μέχρι τῶν τόπων τῆς βιομηχανεύσεως, ἐκεῖ δηλαδὴ ὅπου ἀναμιγνύονται μὲ ἄλλα καπνὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τσιγάρων. Τὸ ἐπὶ πλέον τῆς ἐπεξεργασίας θὰ ἐπεβάρυνεν ἀνωφελῶς τὸ κόστος των, ἐπὶ κινδύνῳ τῆς ὅλης καπνοπαραγωγῆς καὶ καπνεργασίας. Διότι σημειωτέον, ὅτι ἤδη τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ στοιχίζουν ὀλιγώτερον τῶν τουρκικῶν, θὰ ἐγεννῶντο δὲ κίνδυνοι μεγάλοι ἂν τὸ κόστος ἀνεβιβάζετο ὑπὲρ τὸ κόστος τῶν τουρκικῶν καπνῶν.

Κατὰ τοὺς καπνεμπόρους, λοιπόν, βελτίωσις τῆς ἐπεξεργασίας δὲν πρόκειται νὰ ὠφελήσῃ τὰ ἑλληνικὰ καπνά. Μόνον τῆς καπνοπαραγωγῆς, λέγουν, ἀπαιτεῖται βελτίωσις.

Ὡς εἶπον ἀνωτέρω, χειραφέτησις τοῦ ἑλληνικοῦ καπνεμπορίου δὲν εἶνε δυνατή, εἶνε τοὐλάχιστον ἐκτάκτως δύσκολος.

Ἀφ' ἑτέρου ἔντασις τῆς καπνοβιομηχανεύσεως ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἐξ ἴσου ἀνέφικτος. Ἡ παραγωγὴ τσιγάρων δὲν δύναται νὰ ἔχῃ βάσιν εἰμὴ τὴν κατανάλωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μόνον. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν τὰ ἑλληνικὰ τσιγάρα—διὰ τὰ ὁποῖα εἰρήσθω ἐν παρόδῳ χρησιμοποιοῦνται τὰ χειρότερα ἑλληνικὰ καπνά—παραμένουν πάντοτε τσιγάρα πολυτελείας, ἀπρόσιτα εἰς τὴν μεγάλην κατανάλωσιν. Παραγωγὴ εὐθηνῶν τσιγάρων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ συναγωνισμὸς τῆς ξένης βιομηχανίας θ' ἀπῄτει εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι ξένων καπνῶν εὐθηνῶν (κινεζικῶν ἐπὶ παραδείγματι), τὰ ὁποῖα ν' ἀποτελέσουν τὴν βάσιν τοῦ χαρμανιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον τὸ ποσοστὸν τοῦ ἑλληνικοῦ καπνοῦ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναλογίαν τοῦ 20 ο)ο. Ἀλλ' εἰσαγωγὴ καπνῶν ἔξωθεν θ' ἀπῄτει κεφάλαια τεράστια καὶ θὰ ἐστοίχιζε τόσον ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία νὰ συναγωνισθῇ τὰς ξένας.

Τὸ μόνον δυνατὸν θὰ ἦτο νὰ ὀργανωθῇ ἡ καπνοπαραγωγὴ διὰ συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλως ὥστε νὰ εἶναι κυρία τοῦ προϊόντος της καὶ ἐπειδὴ τοῦτο, ἔστω ὀλίγον, εἶνε ὅμως ἀπαραίτητον εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν νὰ ἐπιβάλλωμεν ἡμεῖς εἰς αὐτὴν ἐντεῦθεν τοὺς ὅρους μας καὶ ὄχι αὐτὴ εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς καπνοπαραγωγοὺς δηλαδὴ κυρίως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς καπνεμπόρους καὶ εἰς τοὺς καπνεργάτας. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον παρομοία ὀργάνωσις μένει ὄνειρον.

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἐνῷ ἡ κρίσις παρατείνεται

Τὸ Αἰγυπτιακὸν πρόβλημα καὶ ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία

Ἡ ἄτεγκτος πραγματικότης

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰούνιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν διακοινώσεων δὲν ἐπέφερεν, ὅπως ἦτο φυσικόν, τὴν λύσιν τῆς χρονίας ἀγγλοαιγυπτιακῆς κρίσεως. Εἰς τὸ Κάϊρον αἱ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται μεταξὺ τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ αἰγυπτιακὴ ἀπάντησις δὲν ἐκρίθη ἱκανοποιητικὴ καὶ διότι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ μὴν ὑποχωρήσῃ. Ὁ δὲ ἀγγλικὸς καὶ ὁ αἰγυπτιακὸς τύπος ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναπτύσσουν μὲ χαρακτηριστικὴν ἀδιαλλαξίαν τὰς ἑκατέρωθεν ἀπόψεις.

Διὰ νὰ κατανοήσῃ τις ἐν τῇ οὐσίᾳ του τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον, ὡσὰν χρόνιον νόσημα, διέρχεται περιοδικῶς φάσεις κρισίμου ὀξύτητος, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ θεμελιώδη στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων τοῦτο ἀποτελεῖται. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶνε κυρίως τρία: 1ον) Ὁ αἰγυπτιακὸς ἐθνικισμὸς ὅστις ἐπέδειξε τὴν σημαντικήν του δύναμιν, ὑπὸ ἔποψιν μάζης, κατὰ τὰς περυσινὰς ἐκλογὰς καὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἐμψυχωτής, ὁ Ζαγλοὺλ πασᾶς, ἀποτελεῖ τὴν μόνην πραγματικὴν πολιτικὴν δύναμιν ἐν Αἰγύπτῳ. 2ον) Αἱ ἐγγυήσεις πρὸς τοὺς ξένους· καὶ 3ον) Αἱ ἐγγυήσεις ἀσφαλείας πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν ἐν σχέσει μὲ τὰς συγκοινωνίας τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ ἐξέτασις τῶν δύο τελευταίων στοιχείων θὰ διαφωτίσῃ ἐπακριβῶς τὸ πρῶτον.

* * *

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγυήσεις πρὸς τοὺς ξένους, ἤ, τεχνικῶς, τὸ ζήτημα τῶν Διομολογήσεων, εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐθνικισταὶ ζητοῦν τὴν ὁλοσχερῆ κατάργησίν των. Τὸ περίφημον «ὑπόμνημα», λέγουν, τὸ ὁποῖον αἱ βρεττανικαὶ ἀρχαὶ ἀπηύθυναν κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον πρὸς τὰς κινεζικὰς κυβερνήσεις τῆς Καντῶνος καὶ τοῦ Πεκίνου, ἐκφράζει τὴν κατὰ μέγα μέρος ἀποδοχὴν τῆς ἐπιθυμίας τῶν Κινέζων, ὅπως ἀναθεωρηθῇ τὸ ὅλον καθεστὼς τῶν ξένων ἐν Κίνᾳ· καὶ τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶνε, κατ' οὐσίαν, καθεστὼς Διομολογήσεων. Διατί, λοιπόν, ἡ Μεγ. Βρεττανία δὲν ἐπιδεικνύει τὴν ἰδίαν ἐλευθεριότητα καὶ ἔναντι τῆς Αἰγύπτου;

Ὁ πρωθυπουργὸς Σαρουατ πασᾶς

Ἡ ἀπάντησις τῆς Μεγ. Βρεττανίας εἶνε ἁπλῆ· καὶ ἰσχύει τόσον διὰ τὴν Αἴγυπτον, ὅσον καὶ διὰ τὴν Κίναν καὶ τὴν Περσίαν: Πρέπει νὰ καταστῇ κανεὶς ἄξιος τῆς ἐλευθερίας του. Τὸ σύστημα τῶν Διομολογήσεων δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ εἰς τὰς χώρας ὅπου ὑφίσταται, παρὰ μόνον ἐὰν αὗται εἶνε ἱκαναὶ νὰ παράσχουν πραγματικὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ξένων.

Κατὰ θεωρίαν—ἀπὸ ἀπόψεως ἀγαθότητος προθέσεων καὶ καλῆς πίστεως—οἱ Αἰγύπτιοι ἠμποροῦν νὰ εἶνε ὥριμοι διὰ τὴν κατάργησιν τῶν Διομολογήσεων. Ἐναπόκειται ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ ἀποδείξουν τοῦτο εἰς τὴν πρᾶξιν. Διότι, ἂν θελήσῃ κανεὶς νὰ στηριχθῇ εἰς τὰ δεδομένα, τὰ παρεχόμενα ὑπὸ ἑνὸς θεσμοῦ μὴ ἔχοντος ἄμεσα συμφέροντα καὶ ἑπομένως μὴ δυναμένου νὰ κατηγορηθῇ ἐπὶ συκοφαντικῇ διαθέσει, θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ ἀπόστασις εἶνε μεγάλη. Πράγματι αἱ δημοσιευθεῖσαι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἐκθέσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν περὶ τῆς ἐμπορίας τοῦ ὀπίου, τῆς κοκαΐνης καὶ τῶν ἄλλων ναρκωτικῶν καὶ περὶ τῆς σωματεμπορίας, γυναικῶν καὶ παίδων, ἄγουν εἰς κάθε ἄλλο συμπέρασμα παρὰ ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἔχει δικαίωμα ἰσότητος πρὸς τὰ πολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου· ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, παρ' ὅλην τὴν δημοκρατικότητά του, δὲν δύναται νὰ ἐκφυλισθῇ μέχρι τοιούτου σημείου δημαγωγίας, ὥστε νὰ ἀπαρνηθῇ, χάριν μιᾶς τεχνητῆς ἐξισώσεως, τὰ θεμελιώδη ἠθικὰ στοιχεῖα ποὺ τὸν ἀποτελοῦν. Εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας ἑπομένως—καὶ φυσικὰ εἰς τὴν Αἴγυπτον—δύο λύσεις ἀπομένουν: ἢ νὰ ἀφομοιώσουν εἰλικρινῶς τὰς ἠθικὰς ἐννοίας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἢ νὰ ἐξακολουθοῦν ἀναγνωρίζουσαι τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τῶν Εὐρωπαίων. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν κατενόησεν ἀμέσως ὁ ἰαπωνικὸς ἐθνικισμός· καὶ δὲν ἠμποροῦμεν, λέγουν οἱ Ἄγγλοι, παρὰ νὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὴν ἐννοήσῃ καὶ ὁ αἰγυπτιακὸς ἐθνικισμός.

* * *

Μὲ τοῦτο ὅμως δὲν θὰ ἐλύετο τὸ αἰγυπτιακὸν πρόβλημα. Θὰ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ διακανονισθῇ ἡ θέσις τῆς Αἰγύπτου ἔναντι τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ σπουδαιοτέρα ὄψις τοῦ ὅλου προβλήματος: ἡ ἀσφάλεια τῶν αὐτοκρατορικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ εἶνε ἀνάγκη ἀμείλικτος διὰ τὴν Αὐτοκρατορίαν. Τοιουτοτρόπως ἡ Αἴγυπτος κατέχει ὅλως ἐξαιρετικὴν θέσιν, ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἡ ἐπὶ κυβερνήσεως Λόυδ Τζώρτζ, τῷ 1922, γενομένη μονομερὴς «Δήλωσις», δι' ἧς ἡ Αἴγυπτος ἐκηρύσσετο «ἀνεξάρτητος», περιεῖχε τὰς περιφήμους τέσσαρας «ἐπιφυλάξεις», ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο πρῶται ἀφοροῦν:

Τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγκοινωνιῶν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐπακόλουθον ταύτης.

Τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Αἰγύπτου κατὰ πάσης ξένης ἐπιθέσεως ἢ κατὰ πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἀναμίξεως.

Αἱ ἄλλαι ἀφοροῦν τὴν προστασίαν τῶν ξένων καὶ τὸ Σουδάν.

Ἐπὶ τῶν τεσσάρων αὐτῶν σημείων συνεφωνήθη, τῷ 1922, ὅπως διατηρηθῇ τὸ ὑφιστάμενον καθεστώς, μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ ὁριστικὴ διευθέτησις αὐτῶν.

Ἡ διευθέτησις ὅμως δὲν ἐπῆλθεν ἀκόμη. Ἐλέγετο πρὸ μηνῶν, ὅτι διαπραγματεύσεις ἡμιεπίσημοι μετὰ τοῦ Ζαγλοὺλ πασᾶ εἶχον καταλήξει εἰς συμφωνίαν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἡ συμφωνία δὲν εἶχεν ἐπιτευχθῇ. Καὶ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἐθνικισταὶ παρουσιάζονται πάλιν—μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ ἐπὶ βάσεων ἐθνικιστικῶν—ἐπιδιώκοντες πάντοτε τὸ ἀδιάλλακτον πρόγραμμά των, τῆς πλήρους τουτέστιν ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς βρεττανικῆς ἐπεμβάσεως, ἐπιρροῆς ἢ κατοχῆς.

Καὶ προέβησαν εἰς τὴν τελευταίαν «κροῦσιν», ἄγνωστον τί καὶ πόσα ἐλπίζοντες. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἐθεώρησαν τὴν παροῦσαν στιγμὴν κατάλληλον, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ Μεγ. Βρεττανία, περιπεπλεγμένη εἰς τὸ κινεζικὸν καὶ τὸ ρωσσικὸν πρόβλημα, θὰ προέβαινεν εἰς νέας ὑποχωρήσεις. Ἐλησμόνησαν ὅμως—καὶ τὸ σφάλμα των ὑπῆρξεν, ὡς ἀπεδείχθη, κεφαλαιῶδες—ὅτι ἡ σημερινὴ συντηρητικὴ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἐπέδειξε τόσον ἀποφασιστικὴν στάσιν εἰς τὰ μεγάλα αὐτοκρατορικὰ προβλήματα, δὲν διεκρίθη ἐπὶ ὑποχωρητικότητι. Καὶ εἶδον τὸ ἀδιέξοδον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐρρίφθησαν, ὅταν, ἀντὶ νὰ παρουσιασθοῦν αὐτοὶ ὡς ἀπαιτηταί, εὑρέθησαν πρὸ ἑνὸς Ἁρμοστοῦ ἀξιοῦντος καὶ ἐπιμένοντος νὰ λάβῃ ρητὰς διαβεβαιώσεις, ὅτι ἡ Αἴγυπτος μένει πιστὴ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς «Δηλώσεως» τοῦ 22. Ἡ αἰγυπτιακὴ ἀπάντησις, ἀποτελοῦσα μίαν πρώτην ὑποχώρησιν, ἐθεωρήθη μᾶλλον ὡς ὑπεκφυγή· καὶ αἱ συνεννοήσεις τοῦ Καΐρου ἀποβλέπουν εἰς περισσοτέρας διασαφηνίσεις, βάσις τῶν ὁποίων δὲν θὰ εἶνε ἡ ἀγγλικὴ ὑποχώρησις.

* * *

Ἡ μακρὰ διάρκεια τῆς ἀγγλοαιγυπτιακῆς κρίσεως, ὑπὸ μορφὴν ἔκδηλον ἢ λανθάνουσαν, ἡ ἀντίθεσις τῶν ἀντιμετώπων μερῶν πείθει βεβαίως, ὅτι καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν λύσις ὁριστικὴ δὲν πρέπει νὰ ἀναμένεται.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικιστῶν Ζαγλοὺλ πασᾶς

Ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ προτεκτοράτου, τὴν ὁποίαν ἐπρότειναν τινές, εἶνε ἐκτὸς συζητήσεως, διότι εἶνε ἀπραγματοποίητος. Ἡ μεταβολὴ τῆς Αἰγύπτου εἰς «κτῆσιν» ἡμιανεξάρτητον, περιλαμβανομένην εἰς τὸ ἀχανὲς συγκρότημα τῆς Αὐτοκρατορίας, κρίνεται ἐπίσης δυσχερής. Ὥστε δὲν ἀπομένει πραγματικῶς ἄλλη λύσις τοῦ προβλήματος παρὰ ἡ λύσις τῶν διαδοχικῶν προσωρινῶν συμβιβασμῶν—τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ εἰς ὅλα τὰ δύσκολα προβλήματα. Καὶ οἱ συμβιβασμοὶ αὐτοὶ θὰ ἀποβοῦν τοσούτῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖς διὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἐθνικιστάς, ὅσον περισσότερον οὗτοι θέσουν εἰς ἐφαρμογήν, εἰς τὰς πρὸς τοὺς ξένους σχέσεις των, τὰς ἰδέας τῆς Δύσεως· ἔναντι δὲ τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀκολουθήσουν πολιτικὴν ἐπὶ τῆς πραγματικότητος στηριζομένην. Καὶ ποία εἶνε ἡ πραγματικότης αὐτή, τὴν γνωρίζομεν: τὸ ἀξίωμα τῆς ἀσφαλείας τῆς διώρυγος μὲ ὅλα τὰ πορίσματά του.

T. A. M.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ὁ Χίνδεμπουργκ ὁμολογεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς Γερμανίας

Τὸ συμβούλιον τοῦ Στέμματος.—Ὁ Μὰξ ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιβληθῇ. Συνεχῆ διαβήματα παρὰ τῷ Χίνδεμπουργκ.—Τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον ἐφαντάζετο τὰς συνεπείας τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνακωχῆς διαβήματος;—Στιγμαὶ ἀγωνίας

ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ

Περὶ τὴν 6ην μ.μ. (τῆς 2ας Ὀκτωβρίου) συνῆλθε τὸ συμβούλιον τοῦ Στέμματος. Ὁ Κάϊζερ ἐφαίνετο εὐδιάθετος ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Τί νευρικότης εἶνε αὐτὴ ἐδῶ εἰς τὸ Βερολῖνον; ἠρώτησε χαιρετῶν τοὺς παρισταμένους.

Ὅταν μοῦ ἐδόθη ὁ λόγος, γνωρίζων ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ ὑποβολῆς προτάσεως ἀνακωχῆς, μόνον ἐὰν τὸ ἤθελεν ὁ Κάϊζερ θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναβληθῇ, ἐδήλωσα ἀπεριφράστως ὅτι εἶμαι κεκηρυγμένος ἐναντίον τῆς προτάσεως ταύτης, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐκέρδιζον τὸν αὐτοκράτορα μὲ τὸ μέρος μου.

Ἀλλ' ἡ Α. Μεγαλειότης μὲ διέκοψεν:

— Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ κρίνει σκόπιμον τὴν ὑποβολήν, σὺ δὲ δὲν ἦλθες ἐδῶ διὰ νὰ παρεμβάλλῃς προσκόμματα εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον.

Κατόπιν τούτου δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅτι τὸ συμβούλιον τοῦ Στέμματος θὰ ἐπεκύρωνε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τοῦ στρατοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Χάϊφτεν ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Λούδενδορφ, τὸν ὁποῖον παρεκάλεσεν ὅπως μοῦ χορηγήσῃ μίαν πίστωσιν χρόνου τοὐλάχιστον μέχρι τῆς συγκλήσεως τοῦ Ράϊχσταγ. Ἡ ἐξαιρετικὴ βία θὰ ἐπέφερε μεγάλην σύγχυσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἐξ ἄλλου ὁ στρατάρχης δὲν ἐφαίνετο καὶ τόσον ἀπαισιόδοξος.

Ὁ Λούδενδορφ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Ὁ στρατάρχης πιθανὸν νὰ ἔχῃ δίκαιον, διότι σήμερον δὲν διατρέχομεν ἄμεσον κίνδυνον. Ἀλλὰ ποῖος μᾶς ἐγγυᾶται ὅτι δὲν θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι ἰσχυραὶ ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις; Αἱ τέσσαρες ἡμέραι ποῦ μοῦ ζητεῖτε, ἔχουν ὑψίστην σημασίαν διὰ τὴν τύχην τοῦ μετώπου.

Τὴν ἑσπέραν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ τὸ κείμενον τῆς σχετικῆς προτάσεως παρὰ τῷ κ. φὸν Πάγερ. Ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν παρίσταντο οἱ κ. κ. Χίντσε καὶ Ρέδερν. Εἰς τὴν σύσκεψιν συμμετέσχε τῇ ὑποδείξει μου καὶ ὁ ὑπουργὸς Σόλφ, ὁ ὁποῖος ἦτο τελείως σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις μου.

Ὁ Χίντσε ἀνέγνωσε τὸ σχέδιον τῆς νότας. Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δρ Σόλφ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡΑΧ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ.	15

Οὐδεμία ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος ἐὰν δὲν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δ. Παπαγεωργίου καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος.

διὰ νὰ τονίσῃ ὅτι αὕτη δὲν ἦτο σκόπιμον ν' ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὸν Οὐΐλσων. Ὁ πρόεδρος ἀπέκρουσεν ἐπανειλημμένως μεμονωμένα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης διαβήματα, οὐδόλως δὲ ἀπίθανον νὰ ἐθεώρει τὴν προκειμένην νόταν ὡς ἀποσκοποῦσαν νὰ χωρίσῃ τὴν Ἀμερικὴν ἀπὸ τοὺς συμμάχους της.

Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Σὸλφ ἐγένετο δεκτή, ὁ δὲ Χίντσε ὑπέδειξε τὴν σχετικὴν τροποποίησιν τοῦ κειμένου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπεχείρησα νὰ καταβάλω μίαν ὑστάτην προσπάθειαν: Θα ἦτο προτιμότερον, δύο ἡμέρας μετὰ τὸν διορισμόν μου, νὰ ἐκφωνήσω μακρὸν προγραμματικὸν λόγον εἰς τὸ Ράϊχσταγ. Ἀφοῦ θὰ παρουσίαζον τὸ νέον μου ὑπουργεῖον, θ' ἀνεφερόμην εἰς τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου καὶ ἀφοῦ θὰ ἐθεώρουν τοῦτον ὡς σημεῖον προσεγγίσεως, θὰ ὑπέβαλον μίαν πρότασιν εἰρήνης, μὲ συγκεκριμένους ὅρους διὰ μίαν ἑκάστην τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων.

Πάντες οἱ παρευρισκόμενοι, ἐξαιρέσει τοῦ Σὸλφ, ἐκηρύχθησαν ἐναντίον τῆς προτεινομένης λύσεως. Οἱ κόμης Ρέδερν καὶ φὸν Χίντσε μάλιστα, τελοῦντες ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐν Σπᾶ συνομιλιῶν τῆς 29ης Σεπτεμβρίου, ἐδήλωσαν ὅτι ἦσαν προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Παρ' ὅλα ταῦτα δὲν ἀπεθαρρύνθην. Ἀπεφάσισα νὰ ζητήσω τὴν ἑπομένην ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν παρὰ τῷ ἀρχιστρατήγῳ. Τὸ νυκτερινὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 2ας Ὀκτωβρίου δὲν ἦτο ἀποκαρδιωτικόν. Ὁ Χαῖφτεν προέβλεπεν ὅτι οἱ Σύμμαχοι, συνεπείᾳ τῶν σημαντικῶν ἀπωλειῶν τὰς ὁποίας ὑπέστησαν εἰς ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν, ἰδίᾳ δὲ εἰς τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα, μόλις μετὰ 10 ἡμέρας θὰ ἠδύναντο ν' ἀναλάβουν νέαν ἐπίθεσιν πρὸς διάσπασιν τῶν γραμμῶν μας.

Ἡ συνάντησίς μου μετὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Χίνδεμπουργκ ἔλαβε χώραν τὴν ἑπομένην, περὶ ὥραν 9ην πρωϊνήν. Εἶχον συνοψίσει τὰς ἀντιλήψεις μου εἰς ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνέγνωσα. Ἰδοὺ αἱ κύριαι γραμμαὶ τοῦ ὑπομνήματός μου:

Ἡ ἄμεσος ὑποβολὴ προτάσεως ἀνακωχῆς θὰ ἦτο ἄμεσος καὶ ἐπιζημία.

Θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ὡς ὁμολογία τῆς ἥττης μας.

Θὰ ἐνίσχυε τὸν σωβινισμὸν τῶν ἐχθρικῶν χωρῶν, κατὰ τρόπον δεσμεύοντα τὸν Οὐΐλσων.

Θὰ ἐξουδετέρωνε τὴν ἐντύπωσιν τῆς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης δράσεως, ἣν εἶχεν ὑπ' ὄψιν της ἡ νέα κυβέρνησις.

Ἐπρότεινον τὴν ἑξῆς λύσιν:

Νὰ μὴ ἀποσταλῇ διπλωματικὴ νότα, ἀλλὰ νὰ ἐκφωνηθῇ προγραμματικὸς λόγος θέτων τὰς βάσεις ἑνὸς πολεμικοῦ προγράμματος, εἰς ἀπάντησιν τῶν 14 γνωστῶν σημείων τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου.

Νὰ κληθοῦν αἱ κυβερνήσεις τῶν ἐμπολέμων ὅπως συζητήσουν ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης.

Ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδρασις ἑνὸς τοιούτου λόγου θὰ ἦτο διάφορος ἐκείνης, ἣν θὰ ἐξήσκει μία διπλωματικὴ νότα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπομνήματός μου παρεκαλεῖτο ἡ ἀνωτάτη τοῦ στρατοῦ διοίκησις νὰ γνωρίσῃ ἐγγράφως ὅτι ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως ἀνακωχῆς μέχρι τῆς 5 Ὀκτωβρίου.

Εἰς ἀπάντησιν ἔλαβον τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ ἀρχιστρατήγου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 3 Ὀκτωβρίου:

Βερολῖνον

«Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἐμμένει εἰς τὴν ἀπὸ 29 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αὐτῆς περὶ ἀμέσου ὑποβολῆς προτάσεως εἰρήνης πρὸς τὸν ἐχθρόν.

«Κατόπιν τῆς καταρρεύσεως τοῦ μακεδονικοῦ μετώπου καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης ἐπελθούσης ἐξασθενήσεως τῶν ἐν τῷ δυτικῷ μετώπῳ ἐφεδρικῶν μας δυνάμεων, τῶν ὁποίων αἱ ἀπώλειαι κατὰ τὰς τελευταίας μάχας ὑπῆρξαν σημαντικώταται, δὲν ὑπάρχει οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἐλπὶς ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑπαγορεύσωμεν τοὺς ὅρους μας εἰς τὸν ἐχθρόν.

«Ὁ ἀντίπαλος ὁδηγεῖ διαρκῶς νέας καὶ ἀκμαίας ἐφεδρικὰς δυνάμεις εἰς τὸν ἀγῶνα.

«Πρὸς τὸ παρὸν τὰ γερμανικὰ στρατεύματα συγκρατοῦνται ἐν ἀξιοθαυμάστῳ συνοχῇ καὶ ἀποκρούουν νικηφόρως τὰς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις. Ἀλλ' ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται ὁσημέραι, δύναται δὲ ν' ἀναγκάσῃ τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν τοῦ στρατοῦ νὰ λάβῃ ὅλως ἐξαιρετικὰς ἀποφάσεις.

«Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὁ ἀγὼν ἐπιβάλλεται νὰ διακοπῇ, ἵνα οὕτως ἀπαλλαγῇ ὁ γερμανικὸς λαὸς καὶ ὁ τῶν συμμάχων μας ἀσκόπων θυσιῶν. Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα στοιχίζει τὴν ζωὴν χιλιάδων γενναίων στρατιωτῶν.

Φὸν Χίνδεμπουργκ, ἀρχιστράτηγος

Ὁ ἀγὼν ἔπρεπε νὰ διακοπῇ, αὐτὴ ἦτο ἡ κατακλείς. Ἐν ὀλίγοις: ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἐνόμιζεν ὅτι τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς θὰ ἐχάνετο, ἐν ἡ περιπτώσει δὲν συνωμολογεῖτο ἡ ἀνακωχή.

Τὴν πρωΐαν τῆς 3ης Ὀκτωβρίου μετέβην εἰς τὸ Ράϊσταγ, ὅπου μοῦ ἀνετέθη ἡ προεδρία. Ὡμίλησα ἰδιαιτέρως μετὰ τοῦ κ. Σάϊδεμαν, διὰ νὰ βολιδοσκοπήσω κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀναμένω τὴν βοήθειαν τοῦ κοινοβουλίου, προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναβολὴ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἀλλ' οἱ κύριοι εἶχον ἤδη ὑποκύψει πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τοῦ στρατοῦ.

Ὁ Σάϊδεμαν ἐθεώρει τὴν μελετωμένην πρότασιν ὡς τὸ τέρμα τοῦ πολέμου.

— Ὄχι πλέον αἱματοχυσίας!

Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἔχασα τὸ θάρρος μου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 3ης Αὐγούστου, περὶ ὥραν 2 μ.μ., ἀπηύθυνα καὶ νέον ἔγγραφον πρὸς τὸν στρατάρχην, ἔχον οὕτω:

Βερολῖνον, 3 Ὀκτωβρίου 1918

Ἐπεῖγον

«Πρὶν ἡ εἰσηγηθῶ τὴν ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τοῦ στρατοῦ ὑποδειχθεῖσαν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης προσπάθειαν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι ἐρωτημάτων:

1) Ἐπὶ πόσον ἀκόμη χρόνον δύναται ὁ στρατός μας νὰ κρατήσῃ τὸν ἐχθρὸν ἐκτὸς τῶν γερμανικῶν συνόρων;

2) Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις προβλέπει ἀσφαλῶς τὴν ἧτταν καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ποίαν περίπου ἐποχήν; Ἡ κατάρρευσις τοῦ δυτικοῦ μετώπου θὰ ἐσήμαινε καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τῆς ἀμυντικῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ μας;

3) Ἡ κατάστασις εἶνε ὄντως τόσον κρίσιμος, ὥστε νὰ δικαιολογῇ ἓν ἄμεσον διάβημα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀνακωχῆς;

4) Ἐὰν εἰς τὸ ἐρώτημα 3 δοθῇ καταφατικὴ ἀπάντησις, γνωρίζει ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν στρατιωτικῶν γεγονότων ὑποβολὴ προτάσεως εἰρήνης θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἀπώλειαν τῶν γερμανικῶν ἀποικιῶν καὶ ἄλλων γερμανικῶν ἐδαφῶν, ἤτοι τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης καὶ σημαντικῶν τμημάτων τῆς ἀνατολικῆς γερμανικῆς Πολωνίας;

5) Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ εἶνε σύμφωνος ὡς πρὸς τὴν ἐπίδοσιν τοιαύτης νότας;

Θὰ ἤμην εὐγνώμων ἂν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐηρεστεῖτο νὰ μοὶ παράσχῃ τὸ ταχύτερον τὰς ἐπὶ τῶν ἄνω ἐρωτημάτων ἀπαντήσεις της.»

Ἡ ἐλπίς μου ὅτι θὰ ἐλάμβανον διαφωτιστικωτέρας ἐξηγήσεις ἐκ μέρους τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως τοῦ στρατοῦ διεψεύσθη. Αἱ δοθεῖσαι ἀπαντήσεις ἦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀσαφεῖς:

«Ἡ κατάρρευσις τοῦ μετώπου ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀπὸ τὴν διάρκειαν τῆς ἀμύνης μας ἀφ' ἑτέρου. Ἐὰν ὑποχωροῦμεν καὶ συνεπτύσσομεν τὴν παράταξίν μας, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑπερασπίσωμεν τὸ γερμανικὸν ἔδαφος μέχρι τῆς ἐρχομένης ἀνοίξεως.

«Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ προβλέπει τὴν ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ ἀπόδοσιν εἰς τὴν Γαλλίαν τῶν γαλλοφώνων τμημάτων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης, ἀλλ' οὐδὲ κἂν συζητεῖ τὴν παραχώρησιν ἐδαφῶν τῶν ἀνατολικῶν συνόρων μας.»

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ὁ στρατάρχης κατέληγε μὲ τὴν προειδοποίησιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦται καθημερινῶς καὶ ὅτι ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἴσως εὑρίσκετο ἐντὸς ὀλίγου εἰς πολὺ δυσκολωτέραν τῆς σημερινῆς θέσ

ΠΡΙΓΚΗΨ ΜΑΞ ΤΗΣ ΒΑΔΗΣ

Ὁ Μινωϊκὸς πολιτισμὸς

Διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῆς Δυτικῆς Κρήτης

Μία ἔκκλησις

Πρὸ τινος ἐνεκρίθη τὸ Καταστατικὸν τῆς ἐν Χανίοις ἱδρυθείσης «Ἀρχαιολογικῆς καὶ Ἱστορικῆς Ἑταιρίας Χανίων Κρήτης».

Σκοπὸς τῆς Ἑταιρίας, κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦτο, εἶνε ὅπως ἐπιδιώξῃ: «α) τὴν ἐνέργειαν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐν Κρήτῃ, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι αὐτῆς, β) τὴν προστασίαν καὶ περισυλλογήν, ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ τοὺς κειμένους νόμους, πάσης ἱστορικῆς ὕλης καὶ παντὸς ἀντικειμένου ἀφορῶντος τὴν ἀρχαιολογίαν, τὴν φιλολογίαν, τὴν καλλιτεχνίαν καὶ τὴν τέχνην ἐν τῇ Νήσῳ, καὶ γ) τὴν ἐξεύρεσιν ἢ ἀνέγερσιν ἐν Χανίοις καταλλήλου οἰκήματος πρὸς ἐγκαθίδρυσιν βιβλιοθήκης καὶ Ἀρχαιολογικοῦ καὶ Ἱστορικοῦ Μουσείου».

Εἶνε καταφανές, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος τῆς Ἑταιρίας εἶνε πολλαπλοῦς καὶ εὐρύτατος. Ἓν ἕκαστον ὅμως τῶν ζητημάτων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑταιρίας, ἀνταποκρίνεται καὶ πρὸς μίαν ὑπερτάτην καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην. Ὄχι μόνον τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἀλλὰ καὶ ὕψιστον καθῆκον πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὸν ἄλλον πεπολιτισμένον κόσμον, ἐπέβαλεν ὅπως τεθοῦν αἱ βάσεις μιᾶς τοιαύτης συστηματικῆς ἐργασίας.

Ἡ Κρήτη σήμερον κατέστη ἡ νέα Ἱερουσαλὴμ διὰ πάντα πολιτισμένον ἄνθρωπον, διότι εἶνε πανθομολογούμενον πλέον ὅτι ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς ἀπέρρευσεν ἐκ τοῦ Κρητικοῦ τοιούτου. Καὶ ὅμως ὁ Κρητικὸς πολιτισμός, λαμπρότερος καὶ ὑπέρτερος ὅλων τῶν πολιτισμῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἦτο ἄγνωστος πρὸ 30 ἀκόμη ἐτῶν. Τὸν πολιτισμὸν τοῦτον ἔφερον εἰς φῶς ἀρχικῶς μὲν ἡ πρωτοβουλία τριῶν πολιτῶν τοῦ Ἡρακλείου, ἀκολούθως δὲ ὁ ἐνεργήσας τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀνατολικῆς Κρήτης καὶ ἰδίως τῆς Κνωσσοῦ Ἄγγλος ἀρχαιολόγος σὲρ Ἄρθοῦρος Ἔβανς.

Ἡ δυτικὴ Κρήτη εἶνε σήμερον ἀρχαιολογικῶς καθολοκληρίαν ἀνεξερεύνητος, ὅπως ἦτο πρὸ τριακονταετίας ἡ ἀνατολική. Ἐν τούτοις, ἐὰν ἐρευνηθῇ καὶ ἡ δυτικὴ Κρήτη ὅπως ἡ ἀνατολική, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ προέλθουν καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς φῶς τὰ θαυμάσια τοῦ Κρητικοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὴ τοῦ Πρωτομινωϊκοῦ τοιούτου. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ Κρητικὸς πολιτισμός, ὁ ὁποῖος εἶχε δεσπόσει τῶν νήσων καὶ τοῦ πλείστου τῶν παραλίων τῆς Μεσογείου, δὲν εἶχεν ἐντοπισθῇ εἰς τὸ ἓν τμῆμα μόνον τῆς Κρήτης, ἀλλ' ἐπεξετείνετο ἐφ' ἁπάσης τῆς Νήσου, καθ' ἃ καὶ ἱστορικῶς βεβαιοῦται.

Ἐξ ἄλλου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀρχαίων πόλεων τῆς δυτικῆς Κρήτης, ἡ ὕπαρξις τοῦ λιμένος τῆς Σούδας ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν θαλασσοκρατορίαν τῶν Κρητῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν τέλος μαρτυρουμένη ὕπαρξις μεταλλείων χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἐν τῇ δυτικῇ Κρήτῃ, ἡ σήμερον ποστοποιουμένη, τὰ ὁποῖα ἐξεμεταλλεύοντο ἐν αὐτῇ πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μίνωος οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι καὶ Τελχῖαι, πάντα ταῦτα ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Κρητικὸς πολιτισμὸς ἤνθισε καὶ ἐν τῇ δυτικῇ ἐπίσης Κρήτῃ ὅπως καὶ ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀλλ' ὅτι ἀναμένει εἰσέτι τὴν σκαπάνην τοῦ ἀρχαιολόγου διὰ νὰ προέλθῃ εἰς φῶς.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία Χανίων, μὴ διαθέτουσα εἰσέτι τὰ μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, θὰ εἶνε εὐτυχὴς ἐὰν δυνηθῇ νὰ συνδράμῃ καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διευκολύνῃ εἴτε τὸν ἔφορον τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Δ. Κρήτης, εἴτε τὸν διάσημον ἀρχαιολόγον κ. Γ. Κάρρο, εἴτε οἱονδήποτε ἄλλον τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ νομίμως τὴν ἐνέργειαν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ καὶ Ἱστορικὴ Ἑταιρεία Χανίων θεωρεῖ ἐπίσης καθῆκον αὐτῆς, ὅπως ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς πάντα ζηλωτὴν καὶ θιασώτην τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, εἴτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴτε ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅπως συντρέξῃ αὐτὴν εἰς τὴν εὔοδωσιν τοῦ ἔργου ὅπερ ἀνέλαβε καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο συντελεστικὸς πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Γράμματα ἀπ' τὸ χωριὸ

15 Ἰουνίου 1927

Στὴν πέρα μεριὰ τοῦ χωριοῦ, κοντὰ στὴ ρεμματιὰ ποῦ μιὰ πλατειὰ ἀμπολὴ ἔφερνε τὸ νερό, ἦταν ὁ μύλος. Ἦταν, γιατὶ τώρα δὲν εἶνε πειά. Τὸ τετράγωνο σπιτάκι ἔχει ρημάξει, ἡ λάσπη ἔχει γεμίσει τὴν ξερὴ ἀμπολή, κι' ἡ ρόδα ἔχει πέσει, μισοσαπισμένη, γεμάτη χορτάρια, μέσα στὴν πλατειὰ τάφρο ποῦ ἔτρεχε ἀφρίζοντας ἄλλοτε τὸ νερό.

— Σὰν πέθανε ὁ μαστρο—Σταμάτης, ὁ μυλωνᾶς, ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια τώρα, μοῦ εἶπε ὁ μπαρμπα—Σῖμος, ὅπως περνούσαμε ἀπὸ ἐκεῖ, δὲν θέλησε κανένας νὰ ρθῇ νὰ κάτσῃ, καὶ τί νὰ κάνῃ; Στάρι δὲν σπέρνουν πειά, φέρνουν ἀλεύρι ἀπὸ τὴν χώρα. Κανεὶς δὲν καταδέχεται ν' ἀλέσῃ, σὰν τὰ παληὰ τὰ χρόνια, κριθάρι, γιὰ καλαμπόκι. Τὸ κριθάρι εἶνε γιὰ τὰ ζᾶ, τὸ καλαμπόκι δὲν τὸ σπέρνουν, παρὰ γιὰ νὰ ψήσουν καμμιὰ κοῦκλα στὸ παραγῶνι, σὰν χειμωνιάζει. Πλούτισε βλέπεις, τὸ χωριό!

Καὶ μὲ τὸ δεξί του χέρι, ποῦ κρατοῦσε τὸ καμιτσίκι, μοῦ ἔδειξε πέρα τὸν κάμπο, ποῦ πρασίνιζε πέρα γιὰ πέρα, ἀπ' τὰ περιβόλια ποῦ καὶ ποῦ καμμιὰ τοῦφα μεγαλύτερη ἔδειχνε καμμιὰν ἀχλαδιὰ ἢ καμμία κορομηλιά.

— Ἄς εἶναι καλὰ τὸ Μαυρονέρι! κι' ἔδειξε πάλι τὸ νερὸ ποῦ κατρακυλοῦσε ἀφρίζοντας κατὰ τὸν κάμπο.

Τὸ Μαυρονέρι, δὲν ξέρω ποῦ ὀφείλει τ' ὄνομά του, γιατὶ πειὸ διάφανο, ὅπου κυλᾷ ἥσυχο, καὶ πειὸ ἄσπρο, ὅπου κατρακυλᾷ ὁρμητικὸ καὶ ἀφρισμένο, δὲν εἶδα ποτὲ μου ἄλλο ποτάμι. Ξεκινᾷ ψηλά, κοντὰ στὴν ψηλὴ τὴ ράχη, ἀπὸ μιὰ τρύπα σκεπασμένη μὲ βάτα, κι' ἁπλώνεται ὕστερα στὸ μικρὸ πλάτωμα ἀπάνω στὰ ἄσπρα χαλίκια, σχηματίζοντας μιὰν στρογγυλή, διάφανη λιμνοῦλα, πρὶν νὰ κατρακυλήσῃ ὕστερα στὴν ρεμματιά. Ἐκεῖ σμίγοντας μὲ τὰ μικρὰ ρυάκια, κατηφορίζει ὕστερα κατὰ τὸν κάμπο, γιὰ νὰ σκορπιστῇ στὰ περβόλια, δίνοντας τὸν πλοῦτο.

Κι' ὅμως, πόσο θἄθελα ν' ἄκουγα πάλι τὸ πλατάγισμα τοῦ νεροῦ ἀπάνω στὰ φτερὰ τῆς ρόδας, καὶ τὸ τρίξιμο στὸ ἀργογύρισμά της. Πόσο θἄθελα νὰ ξανάβλεπα ἕνα μπαρμπα-Σταμάτη, ποῦ δὲν γνώρισα, μὰ φαντάζομαι, χοντρὸ καὶ κοιλαρᾶ, μὲ ψαρρὰ ἀκατάστατα γένια, ὅπως κάποιον ἄλλον ποῦ εἶδα κάποτε περαστικὸς σ' ἕναν παρόμοιο μακεδονικὸ μύλο, νὰ στέκῃ στὴ θύρα, ξεπροβοδίζοντας τὴν πελατεία, φορτώνοντας τὰ σακκιὰ στὰ ταπεινὰ ὑποζύγια, ποῦ ἐρχόνταν νὰ φέρουν τὰ γεννήματα. Ἀπ' τὴν γκρεμισμένη καμινάδα του, τὸ δωδεκαήμερο τῶν Χριστουγέννων, ὅπως θὰ ξανέμιζε ὁ ἀγέρας τὴν φωτιά, θὰ ἔβλεπε μὲς στὶς φλόγες της νὰ χοροπηδοῦν οἱ Καλλικαντζαραῖοι καὶ θὰ σταυροκοπιῶταν, μονάχος μὲς στὸ μύλο, μὲ συντροφιὰ μονάχη τὸ ἀργογύρισμα τῆς ρόδας.

Τώρα ὁ μύλος εἶνε ἔρημος καὶ τὸ παραγῶνι ρημαγμένο. Ὅπως ἐπλησίασα ἕνα ἀγριοπούλι ξεφτερούγισε στὰ μισοσκόταδα, τρομαγμένο ἀπ' τὸν ἀπρόοπτο ἐπισκέπτη του κι' ὁ ἐπισκέπτης ἀπὸ ἐκεῖνο. Καὶ ὅπως ὁ ἀγέρας ἐσφύριζε ἀνάμεσα ἀπ' τὴν χαλασμένη στέγη, μοῦ φάνηκε πῶς ἄκουσα ἕνα κάποιο θρῆνο, τὴν παληὰ ψυχὴ τοῦ μύλου νὰ καταργιέται τὸν πλουτοδότη κάμπο.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ μελοδραματικὴ τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν

Μεγάλαι προσπάθειαι καταβάλλονται διὰ τὴν ἀποψινὴν παράστασιν τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὠδείου τὴν 9 1)2 μ. μ. εἰς τὰ Ὀλύμπια. Πλὴν τῆς Δης πράξεως τοῦ Τροβατόρε καὶ τῆς Δης τῆς Μποὲμ θὰ ἐκτελεσθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι ὁ Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ τοῦ Σακκίνι πράξις Βα. Μετέχουν οἱ τελειόφοιτοι τῶν Σχολῶν Μονῳδίας καὶ Μελοδραματικῆς. Ὀρχήστρα ἐκ 40 ἀρίστων Μουσικῶν καὶ ἡ Μικτὴ Χορῳδία τοῦ Ὠδείου ὑπὸ τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μπούτνικωφ.

Ὡραῖος θάνατος

Εἰς τὸ παρὰ τὸ Πασαλιμάνι τοῦ Πειραιῶς θέατρον «Κεντρικὸν» ἐγένοντο χθὲς τὸ ἀπόγευμα δοκιμαὶ τῆς γνωστῆς ὀπερέττας «Λεπλεπιτζῆς Χὸρ Χὸρ Ἀγᾶς».

Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ θιάσου Ἀσπασία Σάνδη ὑποκρινομένη τὸν ρόλον τῆς Φατμὲ ἐτραγουδοῦσε τὸ μέρος τῆς «Ἦλθε ἡ Ἄνοιξις» ἀπέθανεν αἰφνιδίως προσβληθεῖσα ἐκ συγκοπῆς. Ὁ θίασος διέκοψε τὰς παραστάσεις του εἰς ἔνδειξιν πένθους.

Γραμματοκιβώτιον

Ἡ Ἱστορία Δ. Γούναρη

Φίλε Κύριε Διευθυντά,

Διὰ ν' ἀρθῇ πᾶσα ἐνδεχομένη παρεξήγησις δηλῶ, ὅτι τὸ παρ' ἀγνώστου ἐπιχειρηματίου τεθὲν χθὲς εἰς κυκλοφορίαν τυπογραφικὸν φύλλον τοῦ Α' Τόμου τῆς ὑπ' ἐμοῦ ἐκδοθείσης «Πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ Δ. Γούναρη» ὡς κακέκτυπον καὶ λανθασμένον, εἶχεν ἀπὸ ἔτους ἀχρηστευθῇ καὶ πωληθῇ εἰς ἔμπορον χάρτου.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Ἰωάννης Μάλλωσης

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ,,

ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ (HENRI BEYLE)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἡ λέξις «τύραννος» ἀπεδείχθη διὰ μαρτύρων, ὁ Ράσσι τὴν ὠνόμασε συνωμοσίαν, καὶ τοὺς κατεδίκασε εἰς θάνατον. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἑνός, τοῦ κόμητος Λ...* ὑπῆρξε φρικτή, καὶ ἤμην παρών. Ἀπὸ τότε, ὁ πρίγκηψ, ἔχει πότε-πότε κάτι ἐξάψεις φόβου, ἀνάξιας ἀνθρώπου, ποῦ ἀποτελοῦν τὴν δύναμί μου. Χωρὶς τὸν τρομερόν του αὐτὸ φόβο, θὰ ἔπρεπε νὰ κάμω διάφορα ἄλλα πράγματα γιὰ νὰ ἔχω τὴν εὔνοιά του, καὶ ἡ προσπάθειά μου θὰ ἦτο πολὺ δύσκολη εἰς τὴν Αὐλὴν αὐτήν, ὅπου ἐπιπολάζει ἡ ἠλιθιότης. Δὲν θὰ πιστέψετε, ὅτι ὁ πρίγκηψ κυττάζει κάθε βράδυ πρὶν κοιμηθῇ, κάτω ἀπ' τὸ κρεββάτι του, καὶ ἐξοδεύει ἕνα ἑκατομμύριο φράγκα τὸν χρόνο γιὰ τὴν ἀστυνομία του στὴν Πάρμα, ποσὸν ποῦ ἰσοδυναμεῖ γιὰ τέσσερα ἑκατομμύρια στὸ Μιλᾶνο. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς τρομερᾶς αὐτῆς ἀστυνομίας, εἶμαι ἐγώ. Χάρις εἰς τὴν ἀστυνομίαν, δηλαδὴ τὸν φόβον, εἶμαι ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶνε ὁ προϊστάμενός μου, ψιλῷ ὀνόματι, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀστυνομία ὑπάγεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔδωσα τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτὸ εἰς τὸν κόμητα Ζούρλα-Κονταρίνι, ἕναν ἠλίθιον ποῦ σπάζει στὴ δουλειά, καὶ εὐχαριστεῖται νὰ γράφῃ ὀγδόντα ἔγγραφα τὴν ἡμέραν. Ἔλαβα σήμερον ἓν ἔγγραφον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἠλίθιος αὐτὸς εἶχε τὴν εὐχαρίστησι νὰ σημειώσῃ ἰδιοχείρως τὸν ἀριθμὸν 20.715.

Ἡ δούκισσα Σανσιβερίνα παρουσιάσθη εἰς τὴν θλιβερὰν πριγκήπισσαν τῆς Πάρμας, Κλάραν Παολίναν, ἡ ὁποία, ἐπειδὴ ὁ σύζυγός της εἶχε μίαν ἐρωμένην, ἀρκετὰ ὡραίαν γυναῖκα, (τὴν μαρκησίαν Μπάλμπι), ἐνόμιζε ὅτι ἦτο ὁ πλέον δυστυχὴς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, καὶ καθίστατο πολὺ πληκτικὴ εἰς τὸ περιβάλλον της. Ἦτο γυναῖκα ὑψηλή, καὶ πολὺ ἀδύνατη, καὶ ἐνῷ ἦτο τριάντα ἓξ μόνον ἐτῶν, ἐφαίνετο ὡς πενῆντα.

Τὸ πρόσωπόν της κανονικὸν καὶ εὐγενές, θὰ ἐθεωρεῖτο ὡραῖον, ἂν τὰ στρογγυλὰ μάτια της δὲν τὸ ἐχαλοῦσαν ὀλίγον καὶ ἐὰν ἡ πριγκήπισσα δὲν παρημέλει τὸν ἑαυτόν της.

Ὑπεδέχθη τὴν δούκισσαν μὲ τόσην δειλίαν, ὥστε μερικοὶ αὐλικοί, ἐχθροὶ τοῦ κόμητος Μόσκα, ἐτόλμησαν νὰ εἴπουν ὅτι ἡ πριγκήπισσα εἶχε τὸ ὕφος τῆς γυναικὸς ποῦ παρουσιάζουν καὶ ἡ δούκισσα τὸ ὕφος ἡγεμονίδος.

Ἡ δούκισσα, ἔκπληκτος καὶ σχεδὸν ἐν ἀμηχανίᾳ, δὲν ἐγνώριζε πῶς νὰ φανῇ ὑποδεεστέρα τῆς θέσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἡ πριγκήπισσα θέσει ἑαυτήν. Διὰ νὰ καταστήσῃ πλέον ψύχραιμον τὴν πτωχὴν ἐκείνην πριγκήπισσαν, ἡ ὁποία κατὰ βάθος δὲν ἐστερεῖτο πνεύματος, ἡ δούκισσα εὑρῆκε κατάλληλον ν' ἀρχίσῃ μίαν μακρὰν συζήτησιν περὶ βοτανικῆς. Ἡ πριγκήπισσα ἦτο πραγματικῶς σοφὴ εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Εἶχε πολὺ ὡραῖα θερμοκήπια μὲ πολλὰ φυτὰ τῶν τροπικῶν, καὶ ἡ δούκισσα προσπαθοῦσα ἁπλῶς νὰ ἐξαγάγῃ τὴν πριγκήπισσαν τῆς ἀμηχανίας, κατώρθωσε νὰ καταχτήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πριγκήπισσαν Κλάραν-Παολίναν, ἡ ὁποία ἀπὸ δειλὴ καὶ σιωπηλὴ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀκροάσεως, εὑρέθη περὶ τὸ τέλος τόσον καλά, ὥστε παρὰ τὴν ἐθιμοτυπίαν, ἡ ἀκρόασις διήρκεσε περὶ τὰ πέντε τέταρτα τῆς ὥρας. Τὴν ἑπομένην ἡ δούκισσα ἠγόρασε διάφορα φυτὰ σπάνια, καὶ ἤρχισε νὰ δείχνῃ μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν βοτανικήν.

Ἡ πριγκήπισσα διήρχετο τὴν ζωήν της μὲ τὸν σεβασμιώτατον πάτερ Λανδριάνι, τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Πάρμας, ἄνθρωπον ἀγαπῶντα τὴν ἐπιστήμην, καὶ ἄνθρωπον εὐφυῆ, ἐντιμότατον δέ, ὁ ὁποῖος παρεῖχε περίεργον θέαμα, ὅταν ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κόκκινης βελουδίνης ἕδρας του, ἔναντι τῆς πριγκηπίσσης, περιστοιχιζομένης ἀπὸ τὰς κυρίας τῆς τιμῆς της καὶ τῶν δύο ἰδιαιτέρων ἀκολούθων της.

Ὁ γηραιὸς ἱερωμένος, μὲ τὰ ἄσπρα μαλλιά του, ἦτο ἀκόμη πειὸ δειλὸς ἀπὸ τὴν πριγκήπισσαν, καὶ ἂν καὶ ἐβλέποντο καθ' ἑκάστην, αἱ συζητήσεις των ἤρχιζαν ἀπὸ ἕνα τέταρτον σιωπῆς.

Ἡ σιγὴ αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ παραταθῇ ἐπ' ἄπειρον, ὥστε ἡ κόμησσα Ἀλβίζι, μία τῶν ἀκολούθων τῆς πριγκηπίσσης, εἶχε γίνῃ εὐνοουμένη της, διότι εἶχε τὴν τέχνην νὰ τοὺς ἐνθαρρύνῃ νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ διακόπτουν τὴν σιωπήν.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΞΕΝΗ ΣΑΤΥΡΑ

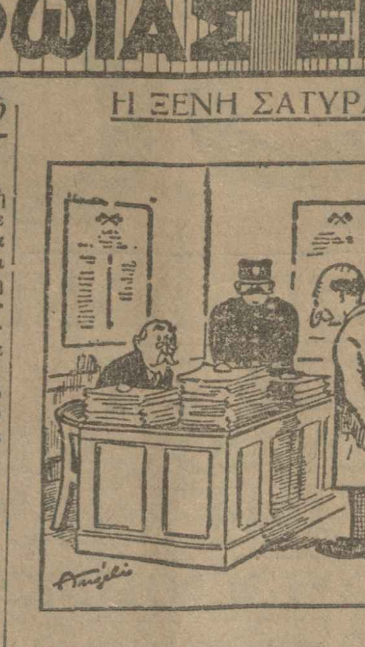

Ὁ δικαστής.—Πλαστογραφία καὶ παραποίησις σφραγῖδος.... Ξέρεις τί θὰ σοῦ στοιχίσῃ αὐτό;

Κατηγορούμενος.—Δὲν ξέρω, κύριε πρόεδρε, μὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμετε φιλικὴν τιμήν...

Ἡ κίνησις τῶν περιηγητῶν

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸν Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον ἀφικνοῦνται 100 Τσέχοι καὶ 150 Βούλγαροι περιηγηταί.

Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Σήμερον Πέμπτην ὥραν 5 μ. μ. ἀκριβῶς δημοσία Συνεδρία ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν.

Ἀνακοινώσεις: 1) Γ. Οἰκονόμος: Περὶ τῆς ὀγδόης συνόδου τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἑνώσεως. 2) Καρόλου Ρὲντς: Συμβολὴ εἰς τὴν γεωλογίαν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Κτενᾶ.

Φιλολογικὴ βραδυὰ

Τὴν Κυριακὴν 19 τρ. καὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ «Λογοτεχνικὸς» Πειραιῶς ὀργανώνει εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ» (Ὑψηλάντου 164α) δημόσιο φιλολογικὸ βράδυ. Θὰ τραγουδήσῃ ἡ δὶς Μόνικα Γιαγκάκη (τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος) συνθέσεις ἑλληνικάς, θὰ ἀπαγγείλουν, ἡ δὶς Μαίρη Σαγιάνου καὶ ὁ κ. Βάσος Χανιώτης καὶ θὰ ἀναγνώσουν ἔργα των πλεῖστοι γνωστοὶ λόγιοι καὶ μέλη τοῦ Ὁμίλου.

Σχολικὴ παράστασις

Τὴν Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἔκτακος σχολικὴ παράστασις ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ ἑλληνοαγγλικοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Ο. Νεστορίδου (Ἑπτανήσου 32). Θὰ παιχθῇ τὸ τετράπρακτον δρᾶμα. «Ἡ Ἐφεσία κόρη» ἡ μονόπρακτος ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη «Τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς» καὶ θὰ χορευθοῦν ἑλληνικοὶ καὶ κλασσικοὶ χοροί.

Νέα περιοδικὰ

Τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα»

Ἐκυκλοφόρησε χθὲς τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ μεγάλου φιλολογικοῦ, Καλλιτεχνικοῦ καὶ Ἐπιστημονικοῦ Περιοδικοῦ τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα.» Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς σοβαρωτέρας ἴσως προσπαθείας ποῦ σημειοῦται εἰς τὸν περιοδικὸν τύπον τῆς Πατρίδος μας. Δὲν πρόκειται περὶ περιοδικοῦ ἐκπροσωποῦντος νεανικὰς φιλοδοξίας ἀλλὰ περὶ μέσου διὰ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐκφράζωνται ἄνθρωποι διερχόμενοι τὸ στάδιον τῆς πνευματικῆς ὡριμότητος καὶ πρὸ παντὸς διανοούμενοι ἄξιοι τοῦ ὀνόματος οἱ ὁποῖοι ἔρχονται νὰ προσθέσουν ἀκόμη κάτι εἰς τὸ πνευματικὸν οἰκοδόμημα τοῦ τόπου μας.

Καλαισθησία, λεπτὸ γοῦστο, πειθαρχία πρὸς μίαν διανοητικὴν κατεύθυνσιν, αὐστηροτάτη ἐπιλογὴ τῆς ὕλης, ἐνημερότης εἰς τὰ ρεύματα τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν τάσεων, τὰ καλύτερα μυθιστορήματα, ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα θεατρικὴ ὕλη. Ἰδοὺ ἐν συνόψει ὅ,τι παρουσίασαν μὲ τὸ πρῶτον φύλλον τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα».

Ἂν προστεθῇ τώρα εἰς αὐτὰ καὶ ἡ πολεμικὴ ἐναντίον πνευματικῶν ἔργων κακῆς ποιότητος, ὁ σφοδρὸς ἔλεγχος τῶν διανοητικῶν ἀξιῶν δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα» μὲ τὴν ἐμφάνισίν των σημειώνουν ἀληθῆ σταθμὸν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας. Τὸ κυριώτερον ἐπιτελεῖον τῶν συνεργατῶν ὡς πληροφορούμεθα ἀποτελοῦν, ἐκτὸς τῶν Διευθυντῶν κ. Μπαστιᾶ καὶ Μαλατάκη καὶ οἱ κ. κ. Γ. Ἀποστολάκης καθηγ. Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἀλ' Δελμοῦζος, ὁ κ. Σ. Παπαδάκης, ὁ κ. Δημαρᾶς, ὁ κ. Φῶτος Πολίτης. ὁ κ. Παϊδούσης διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, ὁ κ. Ε. Κακοῦρος διευθυντὴς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἡ κ. Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη, ὁ κ. Τέλος Ἄγρας καὶ ὁ ζωγράφος κ. Πρωτοπάτσης. Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν καὶ πλῆθος ἄλλων ἐκλεκτῶν λογίων συνεργάζεται εἰς τὰ «Ἑλληνικὰ Γράμματα».

Ἐκδόσεις

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ νόμος τῆς ἀντιθέσεως» ἐκυκλοφόρησε πρωτότυπος κοινωνιοφιλοσοφικὴ μελέτη τοῦ κ. Κύρκα Δημαράτου. Τὸ βιβλίον πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ δραχμῶν 20.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ βασιλεὺς τοῦ φουτ—μπώλ».
ΙΝΤΕΑΛ. (Θίασος Κοφινιώτη-Ἀρντάτωφ) Ἡ «Σαπουνόφουσκες».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐμένα δὲν μοῦ τὴν φέρνεις!»
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Μπερλίνα».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Χαλιμᾶ».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Μετὰ τὸν γάμον».
ΜΟΝΤΙΑΛ. Ἀργεῖ διὰ τὴν γενικὴν δοκιμὴν τῆς «Σόνιας».
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. (Θίασος οἱ «Νέοι»). «Ἡ τελευταία νύχτα τοῦ Ρασπουτίν».
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγροῦ). «Τὰ σκαπανάκια».
ΛΑΟΥ. «Ἡ ἐπαρχιώτισσα».
ΡΕΚΟΡ. (Τέρμα Ἀχαρνῶν). «Μυλωνάδες».
ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς βοσκοπούλας».
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Ἀλλαγὴ προγράμματος.

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετὲ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἡ κυρία μὲ τὴ μάσκα» καὶ Βαριετέ.
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Τόμ-Τόμ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἐπιστροφὴ πολεμιστοῦ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ματωμένος ἔρως».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ ἄγνωστος».
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ἔρως ληστοῦ».
ΕΝΤΕΝ (Θησεῖον). «Ὁ φίλος μου σωφέρ».
ΒΕΡΝΤΕΝ. (Τέρμα Ἱπποκράτους). «Ὁ φίλος μου σωφέρ».
ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΟΝ. «Νόθος πριγκήπισσα».
ΗΛΥΣΙΑ (Καλλιθέας). «Ἡ φυλὴ ποῦ σβύνει».

Μεταχειρίζεσθε πάντοτε διὰ τὰ κουνούπια τὰ

ZAMPIRONI

διὰ τοὺς κορέους, ψύλλους, κατσαρίδες κλπ. τὴν

ZAMPIRINA

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.
Χονδρικὴ Πώλησις: Φαρμακεῖον
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ (ΟΜΟΝΟΙΑ)

ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Τὸ κομπόδεμα τῆς γρηᾶς

ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ἰδοὺ ἕνας νέος, εἰς τὸν ὁποῖον προσμειδιᾶ εὐρὺ καὶ ὡραῖον μέλλον: Ὁ Γεωργ. Ἀποστολίδης, μόλις 18ετής, ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς τῶν...Κακῶν Τεχνῶν καὶ ἀριστοῦχος τοῦ Κολλεγίου τοῦ Π. Στρατῶνος. Ἂν καὶ πολὺ νέος ἀκόμη, εἶνε προικισμένος μὲ πλεῖστα ὅσα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προτερήματα, χωρὶς νὰ ὑστερῇ εἰς δρᾶσιν καὶ ἐνεργητικότητα. Ὅ,τι ἀποφασίσῃ ἐννοεῖ καὶ νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ. Τὸ ἔμβλημά του εἶνε: «Ἅρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἔχῃς».

Πῶς λοιπὸν ἕνας τοιοῦτος νέος νὰ μὴ διεκρίνετο εἰς τὴν κοινωνικήν του δρᾶσιν; Καὶ ἰδοὺ ὅτι αἱ ἀστυνομικαὶ δέλτοι, εἰς περίβλεπτον θέσιν καὶ χρυσοῖς γράμμασιν ἀνέφεραν εὐφήμως τ' ὄνομά του χθές, διὰ πρᾶξιν κοινωνικῆς ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο ἄδικον νὰ μὴ ἐνδιαφερθῇ ἡ παροῦσα στήλη.

* * *

Ὁ καλός μας, λοιπόν, Γεώργιος εὑρέθη χθὲς τὸ πρωῒ περιπλανώμενος εἰς τὴν ὀλίγον ἔξω τῶν Ἀθηνῶν συνοικίαν «Βουρλοπόταμος» μελετῶν λαϊκοὺς τύπους καὶ χαρακτῆρας, ὅπως ἐσυνήθιζε νὰ πράττῃ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του.

Βυθισμένος εἰς σκέψεις διὰ τὴν ἀνισότητα τῶν τάξεων εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀρκετά, ὅταν εἰς ἕνα ἀπομεμονωμένον σπιτάκι ἀντίκρυσε μίαν γραῖαν ἡ ὁποία μόλις ἐσύρετο εἰς τοὺς πόδας της.

— Τὴν καϋμένη τὴ γρηοῦλα! εἶπε καθ' ἑαυτὸν παρακολουθῶν μὲ συμπάθειαν τὰς κινήσεις της.

Ἡ γρηοῦλα ἐσήκωσεν ἐξαφνα τὴν φοῦστα της καὶ ὁ Γεώργιος ἦτο ἕτοιμος ν' ἀποστρέψῃ αἰδημόνως τὴν κεφαλήν, ἀλλ' ἀντελήφθη ὅτι ὑπὸ τὴν φοῦσταν ὑπῆρχε χονδρὸν καὶ ἀδιαπέραστον ἀπὸ κάθε ἀδιάντροπον βλέμμα μεσοφόριον, ἀπὸ θυλάκιον τοῦ ὁποίου ἡ γραῖα ἐξήγαγε μετὰ μυρίων προφυλάξεων ἕνα ἀρκετὰ ὀγκῶδες δέμα.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Γεωργίου ἀπήστραψαν.

— Τί νἆναι αὐτὸ τάχα; διηρωτήθη.

Ἡ γραῖα ὅμως ἔσπευσε νὰ τὸν ἐξάγῃ ἀπὸ τὴν ἀμφιβολίαν, διότι φέρουσα διαρκῶς τὰ δάκτυλα εἰς τὰ χείλη καὶ συνοδεύουσα τὴν κίνησιν μ' ἕνα ἐλαφρότατον «φτοῦ!» ἤρχισε νὰ μετρᾷ: Ἕνα, δύο, τρία!...

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Γεωργίου ἐξηκόντισαν ἀστραπάς.

— Λεφτά!...ἀνεφώνησε. Ἡ γρηὰ μετράει τὸ κομπόδεμα!...

Ἐστάθη ταλαντευόμενος πρὸς στιγμήν. Χίλιαι καὶ μία σκέψεις διῆλθον μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλόν του.

— Τί, διάολο, τὰ θέλει αὐτὸ τὸ ἐρείπιο τὰ λεφτά! ἔκαμε τὴν τελειωτικὴν σκέψιν. Καὶ χωρὶς ἄλλην χρονοτριβὴν ὥρμησε ἐναντίον τῆς ἀπερροφημένης εἰς τὸ μέτρημα τοῦ κομποδέματος γραίας καὶ πρὶν προφθάσῃ ν' ἀντιληφθῇ ἡ ἀτυχὴς κἂν περὶ τίνος ἐπρόκειτο, τὸ χρηματόδεμα εὑρίσκετο ἐντὸς τῆς συνεσφιγμένης παλάμης τοῦ νεαροῦ Γεωργίου.

— Βοήθεια! ἐτραύλισε ἡ ἀτυχὴς γραῖα καὶ συγχρόνως ἐσωριάσθη κατὰ γῆς.

⁂

Εἶνε γενικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐπιτυγχάνει πάντοτε εἰς ὅλας του τὰς ἐπιχειρήσεις. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν Γεώργιον, περὶ τοῦ ὁποίου τὸ χθεσινὸν ἀστυνομικὸν δελτίον, ἀσχολεῖται ὡς ἑξῆς:

«Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ Β' Τμήματος Ἀσφαλείας ὁ Γεώργιος Ἀποστολίδης τοῦ Δημητρίου, ἐτῶν 18, κάτοικος Πειραιῶς ὁδὸς Πραξιτέλους 79, γεννηθεὶς εἰς Ἁγίαν Βαρβάραν Δαφνίου διότι χθὲς καὶ περὶ ὥραν 10.30' π.μ. περιφερόμενος ἐν τῇ συνοικίᾳ Βουρλοποτάμου καὶ ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ 80τοῦτις γραῖα Αἰκατερίνη χήρα Γεωργίου Τσολάκη ἱσταμένη ἐν τῷ δωματίῳ τῆς οἰκίας της ἐκράτει χρηματόδεμα (περιέχ ν 1500 δρχ.) εἰσώρμησεν ἐν αὐτῇ καὶ ἁρπάσας ἐκ τῶν χειρῶν της τοῦτο ἐτράπη εἰς φυγήν, συλληφθεὶς ὑπὸ προστρεξάντων πολιτῶν. Ἀπεστάλη τῷ κ. Εἰσαγγελεῖ.»

Ὁ ρεπόρτερ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Α^{ΩΝ} Γ. ΛΙΑΚΟΥ
Λεωφόρος Ἀκαδημίας 50

Παρελάβομεν νέαν μεγάλην συλλογὴν γνησίων Ἀγγλικῶν κασμηρίων εἰς σχέδια καὶ ποιότητας καὶ πωλοῦμεν εὐθηνότερα τῶν ἄλλων καταστημάτων, διότι πηγαίνομεν οἱ ἴδιοι ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Ἀγγλικὰ ἐργοστάσια Caeniere, Cooper, Houce Mead, Harrison, Dormeuil κ.λ.π. Κάμνομεν τὸν μεγαλύτερον κύκλον ἐργασιῶν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας ἤρχισε σημειουμένη ζωηροτάτη κίνησις μεταξὺ τῶν προσφυγικῶν ἀγροτικῶν ὀργανώσεων, διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων.

Ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὀργανώσεων ἀναμένεται τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Παπαναστασίου εἰς τὴν Γενεύην διὰ νὰ κανονίσωσι τὴν στάσιν των.

Ἐὰν ὁ κ. Παπαναστασίου ἀποτύχῃ εἰς τὰς ἐνεργείας του, οἱ πρόσφυγες ἀγρόται θὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἄμεσον διακανονισμὸν τοῦ ζητήματός των, δι' οἱουδήποτε τρόπου, καθ' ὅσον δὲν θὰ δυνηθοῦν, ἄλλως νὰ ἐξοφλήσουν τὰ πρὸς τὴν Ε. Α. Π. χρέη των.

— Αἱ πληρωμαὶ τῶν τόκων

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἁρμοδίως ὅτι ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θέλει ἐπιδιωχθῇ ἐπιτάχυνσις τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων τοῦ παραρτήματος, καθόσον τὰ συνεργεῖα πληρωμῆς, πρόκειται ν' ἀσχοληθοῦν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου καὶ μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τῶν ὁμολογιῶν, ὡς καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων αὐτῶν, δι' ὁριστικῶν τοιούτων. Ἡ ἐργασία αὐτὴ κατ' ἀρχὰς καὶ μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν δικαιούχων τοῦ Παραρτήματος θὰ διεξάγεται μόνον κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἐν τῷ μεταξὺ παρὰ τῶν συνεργείων Ζαππείου θὰ συνεχίζεται ἡ κατάρτισις τῶν Μητρῴων τῶν δικαιούχων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διὰ διαφόρους λόγους δὲν κατεχωρίθησαν εἰς τὰ καταρτισθέντα δύο πρῶτα Μητρῷα. Ἡ πληρωμὴ τῶν Μητρῴων τούτων θὰ γίνῃ εὐθὺς μετὰ τὴν παράδοσίν των, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

— Τὸ Συμβούλιον τῆς «ΠΟΑΔΑ»

Σχετικῶς μὲ τὰ γραφέντα περὶ διαφωνιῶν, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς «ΠΟΑΔΑ» μᾶς ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ὅτι οὐδεμία διαφωνία ὑφίσταται καὶ ὅτι τὸ συμβούλιον κανονικῶς ἐργάζεται διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμμῶν προσφυγικῶν ζητημάτων.

Ὡς πρὸς τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν περὶ συγκλήσεως Γεν. Συνελεύσεως, τὸ συμβούλιον θὰ μελετήσῃ ταύτην καὶ ἐφόσον διαπιστώσῃ ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη ὑπεβλήθη κανονικῶς, θὰ καλέσῃ ἀμέσως συνέλευσιν.

— Εἰς τὰς ἐπαρχίας

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς «Π.Ο.Α.Δ.Α.» κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ συνεδρίασιν ἀπεφάσισε τὸν ἄμεσον καταρτισμὸν τμημάτων τῆς ὀργανώσεως εἰς τοὺς συνοικισμοὺς καὶ τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις.

— Μικτὸν Συμβούλιον Κρήνης

Γενομένων ἐκλογῶν ἐν Χίῳ πρὸς ἀνάδειξιν πενταμελοῦς Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιφερείας Κρήνης ἐπέτυχον οἱ κ.κ. Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπαλάμπρου, Χριστόφορος Ροδάκης, Γεώργιος Κηλάδης, Ἰωάννης Χατζημανώλης καὶ Ἀντώνιος Πιπέρας, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὸ Μικτὸν Συμβούλιον Κρήνης.

— Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐσημείωσαν χθὲς κατωτάτην τιμὴν εἰς τὰ 665, ἀνωτάτην δὲ καὶ κλείσιμον εἰς τὰ 670 μετρητοῖς.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
Σήμερον
Εἰς τὰ Ὀλύμπια ὥραν 9 1)2 μ. μ. δίδεται ἡ παράστασις τῆς Μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν κατὰ διδασκαλίαν τοῦ κ. Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.
Τροβατόρε
Βέρδι—Πρᾶξις Δ'
Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ
Σακκίνι—Πρᾶξις Β'
(Πρώτη ἐκτέλεσις)
Μποὲμ
Πουτσίνι—Πρᾶξις Δ'
Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ κ. Ι. ΜΠΟΥΤΝΙΚΩΦ
Συμπράττει ἡ Μικτὴ Χορῳδία τοῦ Ὠδείου κατὰ διδασκαλίαν τοῦ κ. Σκλάβου καὶ Ὀρχήστρα 40 Μουσικῶν. Διευθυντὴς τῆς σκηνῆς ὁ καθηγητὴς καὶ σκηνοθέτης κ. Μ. Κουνελάκης.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς Δρχ. 15, 20, 30, 40, 50, 60 πωλοῦνται εἰς τὰ Ὀλύμπια.

Η κ. ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΕΪΝΟΓΛΟΥ
μετώκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Κυψέλης 59Α, τρίτον πάτωμα, (ἔναντι οἰκίας Κανάρη).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΕΩΣ
Δώρου 5, ἀριθ. γραφ. 2
Ἀναλαμβάνομεν τὴν δακτυλογράφησιν παντὸς εἴδους ἐγγράφου, καθὼς καὶ μεταφράσεις εἰς ὅλας τὰς γλώσσας εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθηνάς. Ἀναλαμβάνομεν ἐπίσης τὴν ἐκτέλεσιν πολυγραφικῶν ἐργασιῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Καταστήματα

Τὸ Κατ)μα Δ. Τσύχλου, Ἑρμοῦ 70, κατήρτισε τὸ τμῆμα τῶν πρωϊνῶν εὐθηνῶν φορεμάτων ἀπὸ δρχ. 500.

Ἰατροὶ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποῦ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται, Χαλκοκονδύλη 52α, 4—6 μ. μ.

—Ὀφθαλμίατρος ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται 9-12 π. μ. Γ'. Σεπτεμβρίου 56α.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς. Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς [illegible] διαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

— Σ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ. Ἀφροδίσια - δερματικά. Σωκράτους 48 8—12 π. μ.

—Ὁ νευρολόγος ἰατρὸς κ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων δέχεται 4 — 6 Πατησίων 50.

— Θεραπεία νοσημάτων στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. 5-27.

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος, θεραπεύει τὸν καταρράκτην ἐντὸς 5 ἡμερῶν διὰ νέας μεθόδου, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου, Τηλ. 4—31.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, πατέρα, ἀδελφόν, θεῖον καὶ πάππον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΙΩΣ. ΚΑΡΑΤΙΣ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον, ὥραν 11 π. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλημένης 19β εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ (Πατησίων).

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1927

Ἡ σύζυγος: Ἀναστασία. Τὰ τέκνα: Ὄλγα Χουρζαμάνογλου, Τιμόκλεια Καραμάνογλου, Γεθσημανὴ Τσαπράζογλου, Σωκράτης, Κωνσταντῖνα, Γεώργ. Τσαπράζογλου, Γρηγόρ. Καραμάνογλου. Οἱ ἀδελφοί: Πολυξένη Ἰντζέπέκογλου, Ἰωάν. Γεωργιάδης, Μιχαὴλ Γεωργιάδης, Μαρίκα Γεωργιάδου. Οἱ ἔγγονοι, αἱ ἀνεψιαί.

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΤΡΙΧΑ ΠΕΡΙΤΤΗ!

Διὰ νὰ εἶσθε ἀπολύτως ὡραῖες στὸ θέατρο, στὸν χορό, στὶς ἑσπερίδες, πρέπει νὰ ἔχετε τὸ δέρμα καθαρό, χωρὶς τρίχες, χωρὶς χνούδια. Εἶνε λοιπὸν φρόνιμον νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε οὔτε ξυράφι διότι ξύνει τὸ δέρμα καὶ ἀφίνει μικρὰ μαῦρα στίγματα, οὔτε τὰ συνηθισμένα ἀποψιλωτικά, τὰ πολύπλοκα καὶ δύσοσμα, διότι καταστρέφει τὸ δέρμα σας. Κάμετε ἀπὸ σήμερα μιὰ δοκιμὴ μὲ τὸ ΤΑΚΥ, τὴν ἀρωματισμένη αὐτὴ κρέμα ποῦ μεταχειρίζεται ὅπως βγαίνει ἀπὸ τὸ σωληνάριον καὶ ἡ ὁποία σὲ 5 λεπτὰ διαλύει τὶς τρίχες ἕως τὶς ρίζες τους, ἀφίνοντας τὸ δέρμα ἁπαλό, λεῖον καὶ χωρὶς ἄσχημα μαῦρα στίγματα. Τὸ ΤΑΚΥ εἶνε οἰκονομικόν, ἀνώδυνον καὶ διατηρῆται πάντοτε ὑγρόν. Ἐὰν ἡ δοκιμὴ αὐτὴ δὲν σᾶς δώσῃ πλήρη ἱκανοποίησιν, τὸ χρῆμά σας σᾶς ἐπιστρέφεται. Μπορεῖτε λοιπὸν νὰ δοκιμάσετε χωρὶς κίνδυνο.

Τὸ Τάκυ, παρισινὴ κρέμα, πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ἀντὶ δραχ. 40. Εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του καὶ ἡ τιμή του, τιμὴ εὐκαιρίας.

Πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι
ΠΕΤΡΟΣ ΝΤΟΥΡΑΤΣΟΣ
Στοὰ Πεσμαζόγλου—Ἀθῆναι

Ὁ ἰατρὸς
ΤΩΝ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΤ. Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
θεραπεύει τὴν βλενόρροιαν, συφιλίδα, ἀνικανότητα, σπερματόρροιαν ριζικῶς.
Ὧραι ἐπισκέψεως 8—12 π.μ. καὶ 3—9 μ.μ. ὁδὸς ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ἀρ. 11.

ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΤΟΥ
VICHY
Πηγαὶ ἀνήκουσαι εἰς τὸ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ
VICHY CÉLESTINS
Εἰς ὁλοκλήρους φιάλας. Εἰς μισὰς φιάλας. } Ἐπιβάλλεται εἰς τὰς παθήσεις τῶν νεφρῶν τῆς κύστεως, νεφρίτιδος, ψαμμιάσεως, καὶ ἀρθριτισμοῦ.
VICHY GRAND-GRILLE Ἄριστον κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ἥπατος καὶ τῶν χολολίθων.
VICHY HOPITAL Κατὰ τῶν παθήσεων τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος.
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις. Ἐπιβάλλεται νὰ πίνετε νερὸ τῆς πηγῆς ποῦ θεραπεύει τὴν πάθησίν σας. Ἑκάστη φιάλη προερχομένη ἐκ τῶν πραγματικῶν πηγῶν φέρει τὸ ἔναντι σῆμα.
VICHY ÉTAT
Ἄλλα προϊόντα τῆς Ἑταιρίας VICHY
SEL VICHY-ÉTAT Ἅλας ἐξαγόμενον ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ VICHY εἰς πακέτα καὶ εἰς φιαλίδια.
PASTILLES VICHY-ÉTAT 2 ἢ 3 μετὰ τὸ φαγητὸν διευκολύνουσι αἰσθητῶς τὴν πέψιν.
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT Μεταχειριζόμενοι τὰ comprimés Vichy μετατρέπετε οἱονδήποτε νερὸ εἰς ἀφρῶδες καὶ χωνευτικόν.
Εὑρίσκονται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα
ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ. Ἡ θελκτικωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλην λουτρόπολιν καὶ ἡ εὐθυνοτέρα. Προγράμματα τῶν ἑορτῶν καὶ ὁδηγοὺς τῶν ἐν VICHY Ξενοδοχείων μετὰ τιμῶν, κρατοῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς αἰτοῦντος καὶ δίδομεν πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν πληροφορίαν.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ^{ΙΑ}
ΑΘΗΝΑΙ ΑΘΗΝΑΣ 51

Μεγάλοι σύγχρονοι ποιηταὶ

Πὼλ Κλωντὲλ

Τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ἐμπειρίκου

Ὅπ ἐκ πρώτης ὄψεως μᾶς κάμνει τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Κλωντὲλ εἶνε ἡ πρωτόγονος δύναμις ποῦ ξεσπᾷ εἰς τὸ στίχο του. Τὰ πὸ συνειθισμένα ἀντικείμενα, ὅταν τὰ ἐγγίσῃ, παίρνουν ὄψιν δυνάμεως καὶ νεότητος ποῦ μᾶς ἐκπλήττει· καὶ ὁ κόσμος μᾶς ἀποκαλύπτεται εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ νέαν μορφήν, δυνατὴν καὶ μεγαλειώδη, μὲ τὴν ὁποίαν δὲν εἴχομεν συνειθίσει. Ὁ συγγραφεὺς φαίνεται νὰ ἔχῃ ἀπορρίψει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ γούστου μας, τὶς ρουτίνες τοῦ πολιτισμοῦ μας, ὅλον αὐτὸν τὸν συμβατικὸν πέπλον ποῦ ἡ συνήθεια παρενέβαλε μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸν τὸ μόνον ποῦ ἐνδιαφέρει εἶνε τὸ Πρᾶγμα εἰς τὴν πρωταρχικὴν καὶ αὐθόρμητον ροπήν του, ὅλη του δὲ ἡ τέχνη τείνει εἰς τὸ νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸ πρᾶγμα αὐτό. Πράγματι ὅταν τὸν διαβάζω, ἔχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀκούω κάποιαν φωνὴν τῆς προϊστορίας παραπλανηθεῖσαν μέσα εἰς τὴν ἐποχήν μας ἤ, ἀκόμη καλύτερα, τὴν φωνὴν τοῦ ἐκπλήκτου καὶ συνειδητοῦ ὄντος, ποῦ ἔρχεται πρώτην φορὰν εἰς τὸν κόσμον, ἀνοίγοντο τὸ πᾶν καὶ βλέπον τὴν ζωὴν μὲ παρθένα μάτια.

Τὰ δημιουργήματα τοῦ Κλωντὲλ μοιάζουν μὲ παράξενα φυτά. Θὰ ἔλεγε κανεὶς πῶς ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐφρόντισε διόλου νὰ φτειάξῃ ἔργον λογοτεχνικόν, ἀλλὰ ἠρκέσθη νὰ ἐκφράσῃ καὶ νὰ μεταγράψῃ τὸν ἑαυτόν του, χωρὶς νὰ νοιασθῇ γιὰ χρόνον καὶ γιὰ διάστημα. Δὲν ἠμπόρεσεν ἢ δὲν ἠθέλησε νὰ διαλέξῃ. Ἔτσι φαίνονται νὰ ἐσχηματίσθησαν αὐτὰ τὰ πλατύτερα μαζώματα λυρικῶν ἀπηχήσεων, αὐτὰ τὰ πυκνὰ καὶ ἀσύμμετρα ἔργα ποῦ δὲν ἠμποροῦν νὰ καταταχθοῦν τεχνικῶς σὲ κανένα εἶδος, καθὼς εἶνε ὅλα στηριγμένα ἐπάνω σὲ μέτρα ἄλλα ἀπὸ τὰ τῆς συνήθους παραγωγῆς. Μιὰ φαντασία ποῦ ἀκολουθεῖ ἀχαλίνωτος, ποταμὸς δυνατός, ὁ ὁποῖος κυλᾷ χρυσὸν καὶ λῦν μέσα εἰς τὰς ὁρμητικούς δίνας του καὶ σπρώχνει μαζὶ ἕνα κῦμα ποῦ τίποτε δὲν ἔρχεται νὰ φράξῃ τὸν δρόμον του—τέτοιος μᾶς ἐμφανίζεται ὁ Κλωντέλ. Ἔτσι τὰ πρῶτα του δράματα, γιατὶ αὐτὰ κυρίως ἔχω κατὰ νοῦν, εἶναι ἀσφαλῶς ἔργα μεγαλοφυΐας, ὄχι ὅμως καὶ ἔργα αὐστηρᾶς τέχνης, ἂν ἡ τέχνη ὑποταγῇ ὑποτάσσεται εἰς κάποιον κανόνα, ἀγῶνα κατὰ μᾶς ἀντιστάσεως, ἐπιλογὴν τοῦ φυσικοῦ πλούτου. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψις χαλινοῦ τόσον εἰς τὴν γενικὴν διάταξιν τῶν ἔργων του, ὅσον καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας, αὐτὴ ἡ λυρικὴ ὑπεραφθονία τοῦ θεάτρου, αὐτὴ ἡ περιφρόνησις ὅλων τῶν σκηνικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἀκόμη καὶ τῆς ἀπεριορίστου στροφῆς ἀντὶ μέτρων ἐμψυχουμένων ὑπὸ ρυθμοῦ ἀντιληπτοῦ, ὅλη αὐτὴ ἡ στροφολικὴ ἐλευθερία, ἡ ὁποία συνοδεύει πρὸς τὸ χάος καὶ ἔχει δώσει εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κλωντὲλ αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα τοῦ στασίμου, τοῦ ἀδρανοῦς, τοῦ ἀσπονδύλου, αὐτὴν τὴν ὁμιχλώδη διάχυσιν, ἡ ὁποία βέβαια δὲν στερεῖται μεγαλείου καὶ μυστηρίου, ἀλλὰ εἰς τὴν ὁποίαν τὸ πνεῦμα ματαίως ἀναζητεῖ τὰς ἀναλογίας, τὴν στερεότητα καὶ ἔνα καλῶς προσδιωρισμένον στόχον.

Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν ἀναλογισθῇ, προσπαθῶν νὰ προσδιορίσῃ ἕνα τέτοιον συγγραφέα, τὸν ἄλλον μεγάλον ποιητὴν τῆς ἐποχῆς μας, τὸν Πὼλ Βαλερύ, καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ μίαν σύγκρισιν μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν πόλων τῆς συγχρόνου ποιήσεως. Εἶνε βγαλμένοι ἀπὸ τὴν ἰδίαν γενεὰν καί, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ, ἀπὸ τὸ κοινὸν σχολεῖον τοῦ συμβολισμοῦ· ἡ ἀντίθεσις ὅμως ποῦ τοὺς διαφοροποιεῖ εἶνε ριζική.

Τὰ ἔργα τοῦ Βαλερὺ εἶνε οἰκοδομαὶ τῆς διανοίας. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ των εἶνε διαυγὴς καὶ γεωμετρική καὶ ἡ πυκνὴ ἄνθησις τῆς φύσεως δὲν ἔρχεται νὰ θολώσῃ τὴν καθαρότητα τῶν γραμμῶν των. Εἰς τὸν Κλωντέλ, ἀντιθέτως, ὑπάρχουν ὅλα τὰ τυχαῖα γεγονότα, ὅλαι αἱ ἀσυνέπειαι τῆς φύσεως. Ὁ ποιητὴς ἀφίνει τὰ πράγματα ποῦ βρίσκονται μέσα του νὰ βγοῦν, νὰ μεγαλώσουν μόνα των, ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὴν ἰδικήν των πρωτοβουλίαν καὶ ἡ μεγαλοφυΐα του, θὰ ἔλεγε κανείς, ἐκκρίνει εἰς τὴν τύχην. Ἡ διάνοιά του χρησιμεύει μόνον διὰ νὰ μεταφράζῃ τὰ σκοτεινὰ ὑποτονθορίσματα τοῦ ἀσυνειδήτου. Παίζει ἕνα παθητικὸν ρόλον παρατηρητρίας καὶ ἑρμηνευτρίας, ἐνῷ εἰς τὸν Βαλερύ, γεμάτη θέλησιν, εἶνε συγχρόνως ὁ σκοπὸς καὶ τὸ μέσον.

Ἀφ' οὗ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰς συγκρίσεις διὰ νὰ καθορίσωμεν καλύτερον τὴν θέσιν τοῦ Κλωντέλ, ἂς συνεχίσωμεν αὐτὸν τὸν δρόμον καὶ ἂς διακρίνωμεν μέσα εἰς τὴν ἄφθονον παραγωγὴν τῆς γαλλικῆς λογοτεχνίας δύο μεγάλας οἰκογενείας πνευμάτων, αἱ ὁποῖαι διαιωνίζονται ἀπὸ τὸν ἕνα αἰῶνα εἰς τὸν ἄλλον. Τῆς πρώτης κατ' ἐξοχὴν γαλατικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὁποίας ὁ Ραμπελαὶ εἶνε ὁ τυπικώτερος ἐκπρόσωπος, εὑρίσκομεν τὸ διακριτικὸν γνώρισμα εἰς μίαν κάποιαν ἀσυγκράτητον ρώμην. Ἡ ἄλλη, λατινικὴ κληρονομία ἀναχθεῖσα εἰς τὴν ὑπερτάτην τελειότητά της καὶ τῆς ὁποίας ὁ Ρασύνα εἶνε ὁ καλύτερος ἐκπρόσωπος, ἀποτελεῖται ἀπὸ λεπτότητα καὶ διάνοιαν. Εἶνε αἱ δύο ὄψεις τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος, ἡ στερεότης καὶ ἡ φινέτσα του, αἱ δύο ἀρεταί, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τοῦ πολιτισμοῦ του. Εἰς τὴν πρώτην τῶν οἰκογενειῶν τούτων ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κατατάξῃ συγγραφεῖς τόσον ἀνίσους ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν μορφήν, ὅπως ὁ Μολιέρος, ὁ Οὐγκώ, ὁ Μπαλζάκ, ὁ Ρεμπώ, ὁ Βαλλές, ὁ Λεὸν Ντωντέ. Ἡ δευτέρα θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς δέλτους της ἕνα Λὰ Μπρυγέρ, ἕνα Σταντάλ, ἕνα Ρενάν, ἕνα Προύστ, ὅπως ἐπίσης ἕνα Σενιέ, ἕνα Λαμαρτῖνον, ἕνα Μορεάς, ἕνα Ἀνρὶ ντὲ Ρενιέ.

Ἡ γαλατικὴ ἐκδήλωσις εἶνε πληβειακὴ τὴν οὐσίαν· εἶνε κόρη τῆς γῆς καὶ παντὸς ὅ,τι συνδέει στερεὰ τὴν γαλλικὴν ἰδιοσυγκρασίαν μὲ τὴν γῆν. Πιὸ ὑλική, πιὸ ἰθαγενής, παρέχει πιὸ ψηλαφητὰ τὰ ἰδιάζοντα γνωρίσματα τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος· ἀπὸ αὐτὴν πηγάζει ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Κλωντέλ. Μὲ νέα μέτρα καὶ τόνον φωνῆς ταιριασμένον μὲ τὸ αὐτὶ τοῦ αἰῶνός του, ὁ ποιητὴς ἐπεκτείνει καὶ συνεχίζει τὰ ὑπερβολικὰ χαρίσματα τοῦ Ραμπελαὶ καὶ τοῦ Οὐγκώ. Ἔχει μίαν ἀνάλογον λεκτικὴν δύναμιν, μίαν φλέβα ἐξ ἴσου σπανίαν καὶ ἐπίσης ἐκπληκτικήν. Τί σημαίνει ἂν αὐτὰ τὰ χαρίσματα ἐκδηλώνονται μὲ μίαν γραφικὴν καὶ ἐλευθεριάζουσαν ζέσιν εἰς τὸν Ραμπελαί, εἰς τὸν Οὐγκὼ μὲ μίαν πνοὴν δυνατὴν ποῦ γεννᾷ εἰς τὸ πέρασμά της τὰ εὑρήματα, σὰν ἀστέρια, εἰς τὸν Κλωντὲλ μὲ μίαν συσσώρευσιν κοσμογονικῶν ὁραμάτων; Πάντοτε προδίδουν τὴν ἰδίαν ψυχικὴν σύνθεσιν, φτειαγμένην ἀπὸ μίαν σφοδρότητα, ἡ ὁποία δὲν ἀνέχεται κανένα πρόσκομμα εἰς τὴν πλήρη ἐξάπλωσίν της. Ἐντεῦθεν ἄλλως τε καὶ ἡ περιφρόνησις, τὴν ὁποίαν δείχνει ὁ Κλωντὲλ ἔναντι τοῦ κοινοῦ καλουμένου «γούστου» καὶ τῆς ὁποίας ὅμοιον παράδειγμα δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς εἰς τὴν γαλλικὴν λογοτεχνίαν, παρὰ εἰς τοὺς δύο προαναφερθέντας συγγραφεῖς. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου φανερώνεται καλύτερα ἡ συγγένεια τοῦ Κλωντὲλ μὲ τὴν τροφοδότιδα ἄρουραν εἶνε εἰς τὸ συναίσθημα τῆς γῆς, εἰς τὴν συνείδησιν τῶν δεσμῶν ποῦ δένουν τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν πρωταρχικὸν κόλπον: «Σὰν ἕνα μικρὸ παιδὶ μὲ μάτια κλειστὰ ποῦ ὁλολύζει καὶ σφίγγει μὲ χωρὶς κόρες, ποῦ ὁλολύζει καὶ σφίγγει μὲ ἀδύνατο χέρι τὸ στῆθος τῆς τροφοῦ του, ὁ ἄνθρωπος ποῦ κοιμᾶται μ' ἕνα μεγάλο στεναγμὸ ξαναγέρνει στὴ βαθειὰ γῆ. Ὅλα εἶνε σωπηλά, γιατὶ εἶνε ἡ ὥρα: ποιὰ γῆ δίνει νὰ πιοῦμε καὶ κανὲν ἀπὸ τὰ παιδιά της δὲν ἐπάσχισεν ἄδικα ἀπὸ τὸν ζείδωρο κόλπο της· ὁ φτωχὸς καὶ ὁ πλούσιος, τὸ παιδὶ καὶ ὁ γέρος, ὁ δίκαιος καὶ ὁ ἔνοχος, ὁ δικαστὴς μὲ τὸν φυλακισμένο, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅπως τὰ ζῶα, ὅλοι μαζί, σὰν μικρὰ ἀδέλφια, πίνουν! Ὅλα εἶνε μυστήριον, γιατὶ εἶνε ἡ ὥρα ποῦ ὁ ἄνθρωπος ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν μητέρα του».

Ἐν τούτοις ἀπὸ ὅλου τοῦ κόσμου τὴ γῆ, τὸ γαλλικὸ χωράφι φαίνεται εἰς τὸν ποιητὴν ὡς ἡ κατ' ἐξοχὴν γῆ. Τὸ πνεῦμά του ἔχει οὐσιώδεις συγγένειες μὲ αὐτήν. Πράγματι σπάνια νὰ ἐκφράζεται ἡ εἰρηνικὴ δύναμις, ἡ ἤρεμος ἀφθονία καὶ ἡ γονιμότης τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους—γνωρίσματα τοῦ ἰδίου τοῦ Κλωντὲλ—μὲ λυρισμὸν ἀκριβέστερον καὶ ὑποβλητικώτερον τοῦ ἰδικοῦ του.

«Χαῖρε, γῆ δυνατὴ καὶ ὑποδουλωμένη! ἀναφωνεῖ ὁ προσκυνητὴς Ἄννας Βερκόρ, μόλις βλέπει τὸ πατρικὸ χωράφι του. Δὲν καλλιεργεῖται ἐδῶ ἡ ἄμμος καὶ ἡ μαλακὴ πρόσχωσις. Ὁ ἄνθρωπος δουλεύει τὸ βαθὺ ἔδαφος μὲ τὴν δύναμι τοῦ σώματός του καὶ ἐξ βωδιῶν, ποῦ τραβοῦν καὶ ποῦ βγάζουν ἀργὰ μὲ τὸ ὑνὶ τεράστια κομμάτια!»

Καρπὸς αὐτῆς τῆς φύσεως, τὸ ἔργον τοῦ Κλωντὲλ καθρεφτίζει κατὰ τρόπον θαυμαστὸν τὶς πιὸ ἀληθινὲς καὶ πιὸ αἰώνιες πλευρὲς τοῦ γαλλικοῦ χαρακτῆρος: εἰς τὸν Ἄν-

Ὁ κ. Πὼλ Κλωντὲλ

ναν Βερκὸρ τὴν στερεὰν σταθερότητά του, τὴν δυνατὴν λεπτότητά του, τὴν συνειδητὴν ἀποδοχὴν τῶν πληγμάτων τοῦ πεπρωμένου· εἰς τὸν Σαρῶνον Τουσσαὶν Τυρλύρ, πρώην λαθροθήραν, τὴν χαρούμενην καὶ θετικὴν του ἔννοιαν τῆς ζωῆς, τὴν ρωμαλέαν ὑγείαν του, τὴν ἀμὴν ἐλευθεριότητά του· εἰς τὸν Ζὰκ Ὑρὺ τὴν στενὴν καὶ ἀγρίαν ἠθικότητά του· εἰς τὴν Σύνι, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῆς γαλλίδος· εἰς τὴν Βιολαὶν τὴν γλύκα καὶ τὴν χάριν της. Τέλος ὁ φεουδαρχικὸς Κουφονταὶν μᾶς κάνει νὰ ξαναζήσωμεν τῆς παληῆς πεποιθήσεις· τὴν δουλείαν εἰς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, τὴν λατρείαν τῶν προγόνων, ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἀρετῶν, τόσον μεγάλων καὶ τόσον αὐστηρῶν, ὥστε εἰς τὴν μικρότητα τῆς ἐποχῆς μας δὲν ὑπάρχουν πιὰ παρὰ ὡς ἀνάμνησις.

* * *

Διὰ μέσου τῶν πολυαρίθμων ἀνθρωπίνων μορφῶν, τὰς ὁποίας ἔφερεν εἰς φῶς ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Κλωντέλ, ἀντιλαμβανόμεθα μίαν βαθεῖαν μεταμόρφωσιν τῆς ἠθικῆς φυσιογνωμίας τοῦ συγγραφέως: τὸ «Χρυσὸ Κεφάλι», τὸ νεανικόν του ἔργον, εἶνε ἡ ἡρωϊκὴ ἔξαρσις τοῦ ἐνστίκτου τῆς ἡγεμονίας. Ὁ Σιμὸν Ἀνιὲλ δὲν γνωρίζει ἄλλο δίκαιον ἀπὸ τὸ τῆς ἐπιθυμίας του, τῆς δυνάμεως τῆς ἐπιθυμίας του. Ἀπαξιοῖ νὰ εὕρῃ τίτλους ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χυμένον αἷμα καὶ ἡ βία εἶνε τὸ ἀσφαλέστερον ἐπιχείρημά του. Τίποτε δὲν εἶνε πολὺ μεγάλο γι' αὐτὴν τὴν φλογερὴ ψυχή, ἡ ὁποία ἐκπέμπει μίαν ἰλιγγιώδη ἀκτινοβολίαν ἐνεργείας. Εἶνε ἡ ἐνεργὸς ζύμη ποῦ ρίπτεται μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδράνειαν. Ἡ πνοή του ἐξεγείρει τοὺς ἀνθρώπους, γαλβανίζει ἕνα ἔθνος χωρὶς ζωήν· ἀκόμη καὶ ὁ θάνατός του εἶνε μία ἀποθέωσις τῆς ζωῆς. Ἐν τούτοις, ὅταν ἡ θέλησις τῆς δυνάμεως φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμήν της, ἐπαναστρέφει πρὸς ἑαυτὴν καὶ διαπιστώνει τὴν ματαιότητα τῶν προσπαθειῶν της. Ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ ἐννοῇ πῶς ὑπάρχει καὶ ἄλλο πρᾶγμα εἰς τὴν ζωὴν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἄκραν θέλησιν καὶ τὴν ἄκραν δύναμιν. Τότε ἡ θέρμη ποῦ κλείνεται μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, γελασμένη ἔτσι ἀπὸ τὸ πρῶτον ἰδεῶδες της, εὑρίσκεται εἰς τὴν καμπήν, ἡ ὁποία θὰ τὴν φέρῃ πρὸς τὴν μυστικιστικὴν ἰδέαν τῆς αὐταπαρνήσεως. Ἡ «Πόλις», μὲ τὴν ἀνατρεπτικὴν ἀρχήν της, ἀρχὴν ἐπαναστάσεως καὶ μίσους, τὴν πλήρη ἀμφιβολίας καὶ ἀπελπισίας ἀτμοσφαῖράν της καὶ τὸ μεσσιανικόν της τέλος, ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν θεμελιώδη καμπὴν τῆς κλωντελικῆς ἐξελίξεως. Ἀπὸ τὴν «Πόλιν» καὶ ἔπειτα, αἱ μορφαὶ ποῦ συμβολίζουν τὸ πνεῦμα τῆς ἀπληστίας καὶ τῆς βίας βαίνουν ἐλαττούμεναι ἔναντι ἐκείνων ποῦ ἐνσαρκώνουν τὴν ἀγάπην, τὴν πίστιν, τὴν ἀφοσίωσιν. Οἱ ρόλοι γύρω ἀπὸ τοὺς ὁποίους συγκεντρώνεται ἡ ἠθικὴ ἔννοια τοῦ δράματος θὰ ἐξελιχθοῦν εἰς τὰ ἑπόμενα ἔργα, εἰς μίαν Βιολαίν, μίαν Σύνι, μίαν Πανσέ, ἕναν Ὀριάν, τῶν ὁποίων ἡ αὐταπάρνησις εἶνε ἡ καθημερινὴ ἀρετή. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωποῦν τὴν ζωϊκὴν ὄρεξιν ἐν ὅλῃ τῇ ἐνστικτώδει ἀγριότητί της, θὰ ἀναχθοῦν, μέσα εἰς τὸ συμπληρωμένον καὶ μεγαλωμένον σύστημα τῆς ζωῆς, εἰς τὴν πραγματικὴν σημασίαν των ὡς παραγόντων δημιουργίας καὶ καταστροφῆς—θὰ ἔπρεπε νὰ εἴπω συνθέσεως καὶ διαλύσεως—παύοντα τοιουτοτρόπως νὰ εἶνε ἡ οὐσιώδης, μοναδικὴ ἀρετή, εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ὁποίας ὁ ἀναβρασμὸς τῆς νεότητος ἐφιλοδόξουσε νὰ τὰ ὑψώσῃ. Ἔτσι ὁ Μαρά, ὁ Τυρλύρ, ὁ Τσιγκούνης, οἱ ὁποῖοι—χωρὶς τὴν μεγαλοφυΐαν—ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδίαν μὲ τὸν Σιμὸν Ἀνιὲλ οἰκογένειαν χαρακτήρων καὶ ἐκπροσωποῦν τὸ ἴδιον ἄπληστον, πλεονεκτικόν, ἐγωκεντρωτικὸν ἔνστικτον, τὴν ἰδίαν βιαιότητα τοῦ πόθου τῆς ζωῆς, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κατέχουν, εἰς τὸ νέον πλαίσιον τῆς ζωῆς, τὰ προνόμια τῆς δράσεως· ἀλλὰ ὁ Κλωντὲλ εἰς ἄλλο ἰδανικὸν θὰ ζητήσῃ τοῦ λοιποῦ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς πραγματικῆς ὡμορφιᾶς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὑψούμενος ὑπεράνω τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ὁ Κλωντὲλ βλέπει τὰ πλάσματά του ἐκ τῶν ἄνω, σὰν θεός, καὶ μηχανεύεται, χωρὶς προκατάληψιν, νὰ τὰ ἀναπαραστήσῃ μὲ τὸ σύνολον τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν των. Ξεύρει ὅτι εἶνε ἄνθρωποι, προωρισμένοι ἀπὸ τὴν φύσιν των γιὰ ὅ,τι ὀνομάζομεν κακὸν ἢ ἀρετὴν καὶ δὲν σκέπτεται νὰ ἀγανακτήσῃ διὰ τὴν ταπεινότητά των, καθὼς δὲν πιστεύει εἰς τὴν ἀναπόφευκτον κύρωσιν τῆς ἀνταμοιβῆς. Τοὐναντίον, ὁ Δίκαιος εὔκολα χάνει τὴν μάχην τῆς ζωῆς. Εἰς ἀντάλλαγμα ὅμως τοῦ παρέχεται ἡ ἐσωτερικὴ εὐδαιμονία τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. «Μήπως ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς εἶνε νὰ ζοῦμε; λέγει ὁ Ἄννας Βερκόρ, μήπως τὰ πόδια τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ θὰ δεθοῦν σ' αὐτὴν τὴν ἄθλια γῆ;»

Δὲν πρόκειται νὰ ζήσωμεν, ἀλλὰ νὰ πεθάνωμε καὶ ὄχι τὰ φτειάξωμε τὸ σταυρό, ἀλλὰ νὰ ἀνεβοῦμε σ' αὐτὸν καὶ νὰ δώσωμε ὅ,τι ἔχομε γελῶντας!

Αὐτὴ εἶνε ἡ χαρά, αὐτὴ εἶνε ἡ ἐλευθερία, ἡ χάρις, ἡ αἰωνία νεότης!»

Μιὰ τέτοια ἀντίληψις τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου τούτου ἄγει φυσικώτατα πρὸς τὰ ὕψη τοῦ χριστιανικοῦ μυστικισμοῦ.

* * *

Ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Κλωντὲλ εἶνε συγχρόνως λυρικὴ καὶ δραματική. Εἶνε περιττὸν νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῆς καταπληκτικῆς δυνάμεως τῶν εἰκόνων, ἡ ὁποία τὴν χαρακτηρίζει. Ἀλλὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἰλιγγιώδης ἄνθησίς των, σὰν ὑπερφυσικὸς κισσός, ἔχει εἰσβάλει εἰς τὰ θεατρικὰ του ἔργα καὶ ὅτι, ἀφ' ἑτέρου, τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ παιχθοῦν, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θέσῃ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν εἰς τὸν νοῦν μου τὸν θεμελιώδη χαρακτῆρα τῶν ὡς δραμάτων.

Τὸ θέατρον τοῦ Κλωντέλ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ περισσότερα ἔργα ποῦ ἀνεβάζονται εἰς τὰ Παρισινὰ θέατρα, ἔχει εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τοῦ δράματος. Θέλω νὰ εἰπῶ τὴν τραγικὴν ρῆξιν τῶν ἀνθρωπίνων — ἀντιπροσωπευτικῶν καὶ συνθετικῶν — χαρακτήρων. Τὸ ὅτι τὰ ἔργα του δὲν εἶνε καμωμένα διόλου κατὰ τὸ μέτρον τῶν στενῶν σκηνῶν μας, ἢ μᾶλλον, ὅτι αἱ χρονικαὶ καὶ χωρικαὶ ἀναλογίαι μας εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον περιωρισμέναι, τὰ μέσα μας πολὺ πτωχά, τέλος δὲ τὸ γοῦστο ἑνὸς κοινοῦ διαπαιδαγωγημένου εἰς τὸ σχολεῖον τῶν εὐκόλων θεαμάτων εἶνε πολὺ κλειστὸν ἔναντι τῆς οἱονεὶ θρησκευτικῆς αὐτῆς τέχνης—αὐτὰ οὐδόλως μεταβάλλουν τὴν φύσιν των. Τὸ πολὺ-πολὺ θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ εἰπῇ—καὶ αὐτὸ γιὰ τὰ πρῶτα θεατρικὰ ἔργα τοῦ Κλωντέλ—ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν κατέχει τὴν μαεστρίαν τῆς σκηνικῆς τέχνης, ὅτι ἀπαξιοῖ νὰ ἐκτυλίξῃ τὸν ἱστόν του κατὰ τρόπον «ἐπιδέξιον» καὶ νὰ ἐκμεταλλευθῇ πλήρως τὰς καταστάσεις του προσόντα, τὰ ὁποῖα θὰ χειρισθῇ βραδύτερον μὲ σπανίαν δεξιότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν λυρισμὸν ποῦ γεμίζει αὐτὰ τὰ δράματα, ἀντὶ νὰ ἀλλοιώσῃ τὴν οὐσίαν των, τὴν τρέφει καὶ τὴν ἐξυπηρετεῖ. Εἰς τὸ μεγάλο θέατρον, τὸ λυρικὸν χάρισμα ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τὸ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τοῦ τραγικοῦ στοιχείου. Οἱ καλύτεροι δραματικοὶ συγγραφεῖς ὑπῆρξαν πάντοτε μεγάλοι ποιηταὶ καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ἀναφέρω ὀνόματα διὰ νὰ στηρίξω τὸν ἰσχυρισμόν μου. Μόνον τὸ ποιητικὸν αἴσθημα μᾶς καθιστᾷ ἱκανοὺς νὰ ἴδωμεν ὅλα μονομιᾶς καί, τῆς φαντασίας ἀναπληρούσης ὅ,τι ἡ ψυχρὰ διάνοια δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναπαραστήσῃ, νὰ ξαναπλάσωμεν τὸ ἀνθρώπινον ὂν μὲ τὴν ζωντανὴν ὀντότητά του. Οἱ δραματουργοὶ οἱ στερούμενοι αὐτῆς τῆς ἱκανότητος περιορίζονται εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μεμονωμένων παθῶν, εἶναι ὅμως ἀνίκανοι νὰ δώσουν μίαν ἀκεραίαν ἀναπαράστασιν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλουσίαν ἐσοδείαν εἰκόνων, ἥτις προκύπτει ἐκ τοῦ χαρίσματος τούτου, αὐτὴ τόσον ἀκμάζουσα εἰς τὸ «Χρυσὸ Κεφάλι», τὴν «Ἀνάστασιν τῆς Ἑβδόμης Ἡμέρας», μετριάζεται σιγά-σιγὰ εἰς τὰ ἑπόμενα δράματα. Ἡ ἐλάττωσις αὐτὴ εἶναι αἰσθητὴ ἀπὸ τὴν «Μικροῦλα Βιολαίν» κ' ἔπειτα. Ἐδῶ, τὸ λυρικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον πρὶν ἦτο στενώτατα συνδεδεμένον πρὸς τὸ δραματικὸν καὶ ἐφαίνετο, ὅτι ἀπετέλει αὐτὸ τὸ ὕφασμαεἰ τοῦ ὁποίου ἦτο κεντημένον τὸ ἔργον, ἀρχίζει νὰ ἐλαφρώνῃ τὸν διάλογον, τὴν πορείαν τῆς δράσεως. Βραδύτερον τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ὁλονὲν ἀποδιώκεται καί, ἂν ἐμφανίζεται πάλιν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», αὐτὴν τὴν παραλλαγὴν τῆς «Μικρούλας Βιολαίν», χρησιμεύει γιὰ νὰ τοποθετήσῃ τὸ ἀνθρώπινο φόντο μέσα σ' ἕνα φόντο ποιητικό, ποῦ τὸ μεγαλώνει καὶ τὸ ἐπεκτείνει εἰς τὴν φαντασίαν μας. Ἂς μὴν ἀπατώμεθα ὅμως. Ἂν ὁ Κλωντελικὸς λυρισμὸς φαίνεται ἀπουσιάζων ἀπὸ τὸν «Ὅμηρον», τὸ «Ξερὸ Ψωμί», τὸν «Ταπεινωμένο Πατέρα», πραγματικῶς ἔχει ἀλλάξει μορφήν. Πιὸ ὑποταγμένος, πιὸ ἐσωτερικός, δὲν εἶναι, ὅπως εἰς τὸ νεανικὸν θεατρικὸν ξέσπασμα μεταφορῶν καὶ παρομοιώσεων, ἀλλὰ ἐκδηλώνεται εἰς αὐτὴν τὴν θαυμασίαν τέχνην τῆς δημιουργίας τῆς «ἀτμοσφαίρας» καὶ τῆς ἐμποτίσεως τοῦ ἔργου μὲ μίαν λανθάνουσαν, μυστηριώδη, ἄρρητον ποίησιν.

* * *

Μέσα εἰς τὸ τόσον πλούσιον αὐτὸ ἔργον, δὲν θὰ κρύψω διόλου τὴν προτίμησίν μου πρὸς τρία ἔργα τὰ ὁποῖα εἶναι ὅλα θεατρικὰ καὶ μᾶς φανερώνουν τὶς λαμπρότερες πλευρὲς τοῦ ποιητοῦ: τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι ἡ δευτέρα σύνθεσις τοῦ «Χρυσοῦ Κεφαλιοῦ», ὁ «Ὅμηρος» καὶ ὁ «Εὐαγγελισμὸς τῆς Μαρίας», ἰσοϋψεῖς κορυφαὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἐπιχειρήσω σύγκρισιν.

Τὸ «Χρυσὸ Κεφάλι», ὅμοιον κατὰ τοῦτο, πρὸς τὰ ἄλλα δράματα τῆς πρώτης τεχνοτροπίας τοῦ Κλωντέλ, δὲν εἶναι ἐντοπισμένον εἰς τὸν χρόνον καὶ χῶρον, ἀλλὰ συνδυάζει οἰκιακὰς σκηνὰς τῆς πιὸ μοντέρνας μορφῆς εἴτε μὲ ἐπαναφορὰς ἑνὸς μυθικοῦ παρελθόντος, εἴτε μὲ ὁράματα ὅλως διόλου φανταστικά, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἔμμονὴν ὡρισμένων ἐφιαλτῶν. Εἶναι μιὰ συνθετικὴ δημιουργία, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὰ ἐκφραστικώτερα στοιχεῖα τῆς πραγματικότητος, καὶ τοῦ ὀνείρου, ἕνα θολὸν ὄνειρον, ὅπου περνοῦν, σὰν ἀστέρια, ὑποβλητικαὶ εἰκόνες καὶ τοῦ ὁποίου, σιγά-σιγὰ διαλευκαίνεται ἡ ἔννοια καὶ ἡ ὡμορφιά.

Βέβαια θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ εἰπῇ, ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ τοῦ ἐπικοῦ δράματος, ὅτι εἶναι εὔκολον νὰ διαμορφώσῃ ὁ ποιητὴς σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστό του ἕνα ὑλικὸν καθαρῶς φανταστικὸν καὶ μὴ παρουσιάζον τὴν ἀντίστασιν τῶν ἱστορικῶν θεμάτων, ὅπου ὁ ποιητὴς ἀντιπαλαίει μὲ τὰς δυσχερείας τοῦ χρόνου, τοῦ τόπου καὶ τῶν χαρακτήρων. Ἀλλὰ θὰ ἀπαντήσω, ὅτι τὸ «Χρυσὸ Κεφάλι», μακρὰν τοῦ νὰ εἶναι τὸ προϊὸν μιᾶς ἀχαλινώτου φαντασίας, προδίδει, ἀντιθέτως, μίαν βαθεῖαν ἐπιστήμην καὶ ψυχολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς παρατηρήσεις πράγματι ἀξιοσημειώτους ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῶν μεγάλων κατακτήσεων, τῶν συγκρούσεων καὶ τῶν μεταναστεύσεων τῶν φυλῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων-θαυμάτων, οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα, ἀναδύονται ἀπὸ τὴν ὁμίχλην τῶν καιρῶν. Μόνον αἱ γνώσεις αὐταί, στερούμεναι τῶν ὀνομάτων των, τῶν χρονολογιῶν των, τῶν ἐπιστημονικῶν των γνωρισμάτων, μεγαλωμέναι ἀπὸ τὸ ὄνειρον καθ' ὃ μέτρον τοῦτο καθιστᾷ τὴν ξηρὰν πραγματικότητα πιὸ ζωντανήν, παίρνουν μίαν γενικὴν καὶ ἀλληγορικὴν ὄψιν, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν οὐσίαν τῶν μεγάλων ἀνθρωπίνων κινημάτων, τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν ὁμοίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἱστορία ἀναλαμβάνει νὰ δώσῃ ποικιλίας τόπου, χρώματος καὶ χρόνου πάντοτε ἀνανεουμένας. Τέλος ὑπάρχει εἰς αὐτὸ τὸ βιβλίον μία τέτοια θεοποίησις τῆς Ἐνεργείας, ἕνας τόνος τόσον ἀνδρικός, μία τόσον ἰλιγγιώδης ἐκροὴ δυνάμεως καὶ ζωῆς, ὥστε δὲν διστάζω— παραδεχόμενος βεβαίως — ὅτι εἶναι ἄριστα δυνατὸν νὰ μὴ συμμερίζωνται οἱ ἄλλοι τὸ συναίσθημά μου —νὰ διαδηλώσω τὴν πλέον ἀκατανίκητον πρὸς αὐτὸ προτίμησίν μου.

Ὁ «Ὅμηρος» εἶναι ὀλιγώτερον λυρικός—περισσότερον δραματικός. Εἶναι ὡς πρὸς τὴν μορφήν, πραγματικὸν θεατρικὸν ἔργον ὑπὸ τὴν αὐστηροτέραν ἔννοιαν τῆς λέξεως, ἐκπληροῦν ὅλους τοὺς ὅρους τοὺς ἀπαιτουμένους ὑπὸ τῆς συγχρόνου σκηνῆς. Ὁ συγγραφεὺς ἀναπτύσσει εἰς αὐτὸν μίαν ἀσύγκριτον δεξιότητα εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ἐκπλήξεως, τῶν παθητικῶν καταστάσεων, εἰς τὴν διέγερσιν τῆς ἀναμονῆς, ἀναμονῆς τόσον ἀγωνιώδους ὥστε ἐνίοτε καταντᾷ ἀλγεινή.

Ἐξ ἴσου πρὸς τὸν «Εὐαγγελισμὸν τῆς Μαρίας» καὶ ἀκόμη περισσότερον ὁ «Ὅμηρος» εἶναι μυστήριον. Ἐνῷ εἰς τὸν «Εὐαγγελισμὸν» ἡ θυσία τῆς Βιολαὶν συντελεῖται μακρὰν τῶν βλεμμάτων τοῦ θεατοῦ καὶ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κήπου μεταξὺ τοῦ Ζὰκ Ὑρὺ καὶ τῆς τελευταίας ταύτης βλέπομεν μόνον τὴν προπαρασκευήν της, εἰς τὸν «Ὅμηρον» δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν βῆμα πρὸς βῆμα τὰς περιπετείας τῆς θυσίας αὐτῆς μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς Σύνι, κατὰ τὴν σπαρακτικὴν συνομιλίαν της μὲ τὸν ἐφημέριον Μπανκλόν. Βλέπομεν παλλομένην τὴν ἀμνάδα ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ θυσιαστοῦ· ὁ ποιητής μᾶς προσκαλεῖ εἰς μίαν πραγματικὴν ἀνανέωσιν τοῦ αἰωνίου Πάθους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν «Εὐαγγελισμόν», ἔχει ὅλον τὸν ὑπερφυσικὸν μηχανισμὸν τοῦ μυστηρίου, μία δὲ ἀναντίρρητος ἀτμοσφαῖρα μυστικισμοῦ περιβάλλει τὸ ἔργον. Ἄλλοῦ ὅμως ἀπὸ βλέπω ἐγὼ τὴν βαθυτέραν του ὡμορφιάν. Ἀπὸ τὸ θαῦμα τῆς 3ης πράξεως, τοῦ ὁποίου αἱ θρησκευτικαὶ προθέσεις εἶναι προφανεῖς, προτιμῶ ἐκείνην τὴν χαριτωμένην σκηνὴν τοῦ κήπου, τὴν ὁποίαν ἀνέφερα ἤδη καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὁ κεντρικὸς πυρὴν τῆς ἀνεκφράστου γλυκύτητος, ἡ ὁποία εἶναι διακεχυμένη εἰς τὸ ἔργον. Ἡ μαγεία, ἡ ποίησις τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» συνίστανται ὄχι τόσον εἰς τὴν ἰδέαν τῆς χάριτος, ἡ ὁποία περικλείεται εἰς τὰς σελίδας του, ὅσον εἰς τὴν ὑπέροχον μορφὴν τῆς Βιολαὶν μὲ τὸ γλυκὺ ὄνομα. Κυττάξετε τὴν νέαν ἐρωτευμένην, ἡ ὁποία πηγαίνει νὰ συναντήσῃ τὸν μνηστῆρά της, «ὁλόχρυση καὶ ὁλόλαμπρη κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο ἀνάμεσα στὰ φύλλα». Δὲν ἔχει τίποτε τὸ ὑπερφυσικόν. Εἶναι ζωντανὴ καὶ πολὺ κοντινή μας. Κανένα αὐστηρὸν καὶ ὀνειροπόλον πνεῦμα δὲν ὑπαγορεύει τὸν ἡρωϊσμόν της, ἀλλὰ μᾶλλον μία γυναικεία θέρμη, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῆς χάριτος· πηγαίνει πρὸς τὴν θυσίαν, φυσικώτατα, ὅπως ἄλλοι πρὸς τὴν διασκέδασιν. Μέσα της ἀνθεῖ τὸ λουλοῦδι τῆς λεπτότητος, τῆς ἁγνότητος, τῆς εἰλικρινείας. Καί, ὅπως ὁ Ζὰκ Ὑρὺ κοντὰ στὴν πηγή, θὰ ἀναφωνήσω βλέποντάς την νὰ ξεπροβάλλῃ μπροστά μου μὲ τὴν γοητείαν καὶ τὴν ἀθωότητά της: «Ὦ μνηστή μου, ἀνάμεσ' ἀπὸ τὰ ἀνθισμένα κλαδιά, χαῖρε!».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

Ἡ κρίσις τοῦ οἴνου ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ σταφὶς

Εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως 21 Μαΐου 1927 «Συζητήσεις τῆς Βουλῆς» (σελὶς 1548 κ. ἑ.) ἐδημοσιεύθη συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Λαφφὸν διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τῶν οἴνων κλπ. κατὰ τῆς προταθείσης δὲ παρ' αὐτοῦ οἰνοποιήσεως τῆς σταφίδος καὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐλευθέρως ξένων οἴνων, πρὸς ἀποσόβησιν τῆς κρίσεως, ὁ κ. Ε. Μπέρτ, βουλευτής, καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, εἶπον μετ' ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Ε. Μπέρτ, βουλευτής.—Ὡμιλήσατε, κ. Λαφφόν, διὰ τὴν κατασκευὴν οἴνων ἐκ σταφίδος. Κατὰ τοῦ μέτρου τούτου διεμαρτυρήθη σύσσωμος ἡ γαλλικὴ ἀμπελουργία. Ἐν πρώτοις ἡ τιμὴ τῶν σταφίδων εἶνε ὑψηλή, διότι ἀνεπιτυχὴς μεγάλως ἡ οἰακιακὴ κατασκευὴ ὑγιεινῶν ποτῶν, ἡ ἐπιτρεπομένη παρὰ τοῦ νόμου, καὶ σᾶς προκαλῶ νὰ εὕρητε σοβαρᾶς ποσότητας σταφίδος· ἔπειτα, διὰ νὰ κατασκευάσῃ κανεὶς οἶνον ἐκ σταφίδος, ἔχει ἀνάγκην σακχάρεως καὶ ἂν ὑπολογίσωμεν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας, θὰ εὕρωμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν δύναται νὰ δώσῃ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.—Θὰ ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ συγκατανεύσωμεν εἰς συνεισφορὰν ἑλληνικῶν οἴνων. Ποία εἶνε ἡ κατάστασις ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα; Συνωμολογήθη ἐσχάτως μία ἐμπορικὴ σύμβασις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ εἰσάγῃ εἰς Γαλλίαν καθ' ἕκαστην ἐσοδείαν ποσὸν 250.000 ἑκατολίτρων οἴνου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐλαχίστου δασμολογίου.

Ἕνεκα τῆς μειονεκτικῆς καταστάσεως τῆς οἰνικῆς μας ἀγορᾶς, εἴπομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα: Ἐὰν τὸ θέλετε δυνάμεθα νὰ λάβωμεν μίαν προκαταβολὴν ἐπὶ τῆς προσεχοῦς σας εἰσαγωγῆς τῶν 250.000 ἑκατολίτρων οἴνου ἐκ 33.000 ἑκατολίτρων, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐκ νέου ἐγνωστοποιήσαμεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ συγκατατεθῶμεν εἰς νέαν εἰσαγωγὴν προκαταβολικῶς.»

Βεβαίως δὲν δύναται ἡ λύσις τῆς κρίσεως τῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ νὰ γίνῃ διὰ τῆς οἰνοποιήσεως τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος· διὰ τὸ ἔλλειμμα τῆς οἰναγορᾶς ἐκ 15 ἑκατ. ἑκατολίτρων, θὰ ἐχρειάζοντο τρεῖς μεγάλαι ἐσοδεῖαι σταφίδος ὁλόκληροι· οὐχ ἧττον ὅμως εὐκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἄνω πιστοποιηθεῖσα ἔλλειψις σταφίδος καὶ νὰ ἀνεφοδιασθῇ ἡ οἰκιακὴ ἐν Γαλλίᾳ οἰνοποιία ἐκ νέου διὰ σταφίδος, διότι ἀσφαλῶς ὑπάρχει. Ἐπίσης αἱ εὐκολίαι τῆς εἰσαγωγῆς θὰ ἐνεθάρρυνον τὴν εἰσροὴν ἑλληνικῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ πρὸς τόνωσιν τῆς ἀγορᾶς, ἥτις σήμερον δὲν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ διὰ τὸν μέχρι Νοεμβρίου ἀνεφοδιασμόν της εἰς ἄλλας χώρας.

Γ. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Οἰνολόγος

BLACK FLAG
ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ (ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ)
ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ
ΥΓΡΟΝ: καταστρέφει πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔντομα, ζωΰφια ἢ αὐγὰ τούτων καὶ προφυλάσσει ἀπὸ τὴν ΕΛΟΝΟΣΙΑΝ, ἐξολοθρεύον τοὺς κώνωπας καὶ τὰς προνύμφας τούτων ἐπὶ στασίμων ὑδάτων δι' ἁπλοῦ ψεκασμοῦ καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν οἰκονομίαν ὑγροῦ, χάρις εἰς τὸν ψεκαστῆρα ΜΠΛΑΚ-ΦΛΑΓΚ
ΚΟΝΙΣ: Οἰκονομικώτατον μέσον καταστροφῆς πάντων τῶν ἑρπόντων ἢ ζωΰφίων (κατσαρίδες, κορέους) καὶ τῶν παρασίτων τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ φυτῶν (φθεῖρες, ψύλλοι, τσιμποῦρια, κάμπιαι κλπ.) ἐφ' ὧν ἀπαγορεύεται ὁ ψεκασμὸς ἐντομοκτόνων ὑγρῶν
ΖΗΤΕΙΤΑΙ τὸ ΣΗΜΑ τῆς ΜΑΥΡΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ἐπὶ τῶν δοχείων, ΜΗ ΑΜΕΛΗΤΕ νὰ λαμβάνητε δωρεὰν ἐντύπους ὁδηγίας χρήσεως καὶ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ τοὺς ΨΕΚΑΣΤΗΡΑΣ ΜΠΛΑΚ-ΦΛΑΓΚ ποῦ δὲν ΣΚΩΡΙΑΖΟΥΝ
Πωλεῖται παντοῦ
(Φαρμακεῖα, Σιδηροπωλεῖα καὶ Ἐδωδιμοπωλεῖα)
ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΜΕΓΕΘΗ ΔΟΧΕΙΩΝ
Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία
47-ΗΠΕΙΡΟΥ 47. ΤΗΛ. 33-04
ΗΧΩ Σταδίου 4

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παραδιδόμενα ἀμέσως ἢ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου:
1) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 (παράλληλος ὁδοῦ Πανεπιστημίου) ἐξ 22 δωματίων μεθ' ὅλων τῶν χρειωδῶν κατάλληλος διὰ κατοικίαν ἢ ἐπιχείρησιν ἀντὶ δραχμῶν 18.500 ἢ £ 50 μηνιαίως.
2) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ (Κολωνάκι) Γκαρὰζ διὰ 9—10 αὐτοκίνητα μετὰ εὐρέος χώλ ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατώματος, καταλλήλου δι' ἐργοστάσιον καὶ μικρᾶς κατοικίας ἐκ τεσσάρων δωματίων ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος 11.000 δρχ.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καὶ 5—6 μ.μ. καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας 2 οἰκίας.

Ἤπειροι ποῦ ἐχάθησαν

Τὸ μυστήριον τοῦ "Ὀμφαλοῦ τοῦ κόσμου,,

Πρὶν τῆς Ἀτλαντίδος, ὑπῆρχε καὶ Ἀσιατίς;—Ὁ σύνδεσμος Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς.—Προϊστορικοὶ πολιτισμοί.—Μία ἤπειρος ποῦ κατεποντίσθη

Ἡ ἱστορία ἑνὸς ἐρημονήσου

Ὁ διάσημος Γάλλος γεωλόγος καὶ καθηγητὴς εἰς τὸ Κολλὲζ ντὲ Φρὰνς κ. Λουὶ ντὲ Λωναὶ ἐξέδωκε τελευταίως ἕνα περίφημον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ γεωλογία;». Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἔργου του, ὁ διαπρεπὴς γεωλόγος γράφει, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «...Κάθε γραμματισμένου ἀνθρώπου ἐγείρεται ἡ προσοχή, ὅταν τοῦ λέγουν, ὅτι ἡ καταποντισθεῖσα Ἀτλαντὶς τοῦ Πλάτωνος δὲν εἶνε ἴσως μῦθος καὶ ὄνειρον ἢ ὅτι ἄλλαι Ἀτλαντίδες, ἀκόμη πλέον ἀχανεῖς, κεῖνται εἰς τὰ βάθη τοῦ Εἰρηνικοῦ».

Ὥστε, κατὰ τὸν κ. ντὲ Λωναί, ἡ καταστροφή, ἥτις κατεπόντισε τὴν Ἀτλαντίδα δὲν ὑπῆρξε μοναδικὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γῆς κατακλυσμός. Παρόμοια γεγονότα ἐπανειλημμένως ἐπῆλθον. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ καταποντισμοῦ, ὑπὸ τὰ ὕδατα τοῦ Ὠκεανοῦ, τῆς ἠπείρου, τὴν ὁποίαν τόσον λεπτομερῶς περιέγραψεν ὁ Πλάτων εἰς τοὺς διαλόγους του, τὸν «Τίμαιον» καὶ τὸν «Κριτίαν».

Οἱ γεωλόγοι προβάλλουν σήμερον τὴν ἐξ ἴσου πιθανὴν ὑπόθεσιν, ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν θέσιν τοῦ κατὰ πολὺ μεγαλυτέρου Ὠκεανοῦ, τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὑπῆρχον παρόμοιαι ἐκτάσεις ξηρᾶς, ἤπειροι ἂν θέλετε. Τούτων ὅμως αἱ διαστάσεις ὑποτίθενται τεράστιαι, ἂν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν γεωλόγων, ὅτι αὗται συνέδεον τὴν ἀσιατικὴν καὶ τὴν ἀμερικανικὴν ἤπειρον.

Ἰδού, λοιπόν, ὅτι ἐντελῶς πρόσφατοι ἔρευναι ἔρχονται νὰ ρίψουν φῶς εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ τόσον σκοτεινόν, τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Δύο γάλλοι ἀνθρωπολόγοι, ἡ δνὶς Κολανὶ καὶ ὁ κ. Μανσουΐ, μελετῶντες μετὰ προσοχῆς τὰ κρανία τῶν κατοίκων τῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι εἰς παλαιοὺς χρόνους ἔλαβε χώραν μετανάστευσις ἀπὸ τῆς Νοτίου Ἰνδοκίνας πρὸς τὴν νῆσον Τιμὸρ καὶ τὰς γειτονικὰς νήσους τῆς Σόντ, αἵτινες κεῖνται εἰς ἴσην περίπου ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Νέας Γουϊνέας.

Ἡ ταξεοειδὴς διάταξις τῶν νήσων τῆς Σόνδης, αἵτινες πρὸς νότον περιβρέχονται ὑπὸ θαλασσῶν βάθους μεγαλυτέρου τῶν 6.000 μέτρων, αὐτῆς τῆς ἡφαιστειογενοῦς στεφάνης τοῦ Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους, αὐτῆς τῆς τόσον ἀσταθοῦς ζώνης, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν τριτογενῆ ἐποχήν, συνδέεται πρὸς τὴν νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν αὐτὴ ἡ «Ἀσιατὶς» — κατὰ τὸ ὄνομα «Ἀτλαντὶς» — ἡ πιθανὴ κοιτὶς τῶν πρωτογόνων Αὐστραλῶν καὶ Μελανησίων, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἡφαιστείων καὶ τῶν καθιζήσεων ὑπέστη ἀλλεπαλλήλους κατατεμαχίσεις καὶ καταποντισμούς ἢ ἐν εἴδει κομβολογίου τέλος διάταξις τῶν μεγάλων νήσων, αἵτινες εἶνε παράλληλοι πρὸς τὴν ζώνην τοῦ πυρὸς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ὅλα αὐτὰ δὲν παρουσιάζουν καταπληκτικὰς ἀναλογίας πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς «Ἀτλαντίδος;»

Καταλαμβάνεται κανεὶς ἀπὸ ἴλιγγον πρὸ τῶν προβλημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐπαναφέρουν τὸ πνεῦμα πρὸς τὸ ἀδιαπέραστον αἴνιγμα τῆς Γενέσεως.

Ἕνας μεμονωμένος βράχος

Κατὰ τὴν ἐκδοχὴν αὐτήν, ὡρισμέναι νῆσοι τοῦ δυτικοῦ τμήματος τοῦ Εἰρηνικοῦ εἶναι κομμάτια ἀποσπασθέντα ἀπὸ τὴν ἀσιατικὴν ἤπειρον.

Ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τοῦ μεγάλου Ὠκεανοῦ, ὑπάρχουν νῆσοι — ὑπάρχει τοὐλάχιστον μία νῆσος — ἡ ὁποία δύναται νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἀπετέλει ἄλλοτε τμῆμα τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου. Ἡ νῆσος αὐτὴ εἶνε ἡ λεγομένη νῆσος τοῦ Πάσχα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγένοντο νέαι ἐξερευνήσεις, ἑλκύσασαι ἐκ νέου τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημόνων.

Ἡ νῆσος τοῦ Πάσχα εἶνε ἕνας ἡφαιστειογενὴς βράχος, ἐντελῶς μεμονωμένος ἐν μέσῳ τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἀπέχει 2.000 ναυτικὰ μίλια (1 μίλιον=1852 μέτρα) ἀπὸ τὴν νοτιοαμερικανικὴν ἀκτὴν καὶ 1.400 μίλια ἀπὸ τὰς πλησιεστέρας νήσους Γκαμπιέ, αἵτινες εἶνε αἱ πλησιέστεραι κατῳκημέναι χῶραι. Ἡ ἐπιφάνειά της εἶναι περίπου 125 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, τὸ σχῆμα τῆς ὁμοιάζει πρὸς τὸ τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου, οὗτινος ἡ βάσις θὰ εἶχε μῆκος 22 χιλιομέτρων, τὸ δὲ ὕψος 11.

Τὸ ἡφαιστειογενὲς τῆς νήσου προδίδεται καὶ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἡφαιστειογενεῖς κώνους, ἐξ ὧν ὁ ὑψηλότερος, ὁ Ράνο-Ἀρόϊ, ἔχει ὕψος 510 μέτρων· πρὸς ἀνατολὰς εὑρίσκεται τὸ ἡφαίστειον Ρανορρόκα, πρὸς δυσμὰς τὸ Ράνο-Κάου, ὕψους 408 μέτρων.

Αἱ ἀκταὶ τῆς νήσου εἶνε ἀπορρῶγες· εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δένδρα δὲν ὑπάρχουν, ἀφθονοῦν ὅμως οἱ θάμνοι καὶ ἡ χλόη. Πολλὰ σπήλαια εὑρίσκονται εἰς τοὺς βράχους. Περίπου 200 κάτοικοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγοι λευκοὶ ἄποικοι καὶ μιγάδες, ζοῦν ἐπὶ τῆς νήσου, ἥτις, ἀπὸ τοῦ 1888, ἀνήκει εἰς τὴν Χιλήν. Ἅπαξ τοῦ ἔτους ἕνα πολεμικὸν τῆς Χιλῆς ἐπισκέπτεται τὴν νῆσον καὶ κομίζει εἰς τοὺς κατοίκους της τὰ ἀπαραίτητα εἴδη καὶ προμηθείας. Οἱ ἰθαγενεῖς δίδουν εἰς τὸν βράχον αὐτόν, τὸν χαμένον εἰς τὸν ἀχανῆ ὠκεανόν, τὸ ὄνομα «Τὲ Πίτο τὲ Χουένα», ἤτοι: «Ὁ Ὀμφαλὸς τοῦ Κόσμου».

Τὸ ὄνομα νῆσος τοῦ Πάσχα ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὴ ἀνεκαλύφθη τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τοῦ 1722 ὑπὸ Ὀλλανδοῦ θαλασσοπόρου, τοῦ Ρογκεβέεν. Τῷ 1774 ὁ διάσημος Κοὺκ προσήγγισεν εἰς τὴν νῆσον καὶ ἔμεινε 2 ἡμέρας. Τῷ 1786, ὁ Λαμπερούζ προσήγγισε διὰ μίαν μόνον ἡμέραν. Τῷ 1805, ἁλιεῖς φωκῶν προσήγγισαν καὶ συνέλαβον ἰθαγενεῖς, τοὺς ὁποίους ἀπήγαγον ὡς δούλους. Τῷ 1816, ὁ Ρῶσσος Κοτσεμποὺ ἐξώντωσε πολλοὺς ἰθαγενεῖς διὰ τῶν ὅπλων· τῷ 1862, ἄλλοι σωματέμποροι μετέβησαν εἰς τὴν νῆσον πρὸς ἀπαγωγὴν κατοίκων, οὓς θὰ ἐχρησιμοποίουν ὡς ἐργάτας εἰς τὴν Ἀμερικήν· τῷ 1864 ἐγκατέστη εἰς τὴν νῆσον ὁ πρῶτος ἱεραπόστολος καί, τῷ 1868, ὁ πρῶτος λευκὸς ἄποικος, ἕνας Γάλλος καπετάνιος. Τέλος, τῷ 1888, ἡ Χιλὴ κατέλαβεν ἐπισήμως τὴν νῆσον.

Μία παράδοξος τέχνη

Αὐτὴ εἶνε ἡ νεωτέρα ἱστορία τῆς νήσου κατ' ἐξοχὴν σύντομος καὶ διόλου μυστηριώδης. Τὸ θαυμαστὸν καὶ μυστηριῶδες τοῦ βράχου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον δέρνουν τὰ κύματα τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔγκειται εἰς τοῦτο: Ἡ νῆσος εἶνε πλήρης μνημείων: προϊστορικῶν σπιτιῶν, ἐπιτυμβίων πλακῶν, μνημείων καὶ σωρῶν καὶ ἀγαλμάτων ἀναπαριστώντων ἀνθρωπίνας μορφάς.

Τὰ ἀγάλματα αὐτὰ ἔχουν ὕψος ποικίλον ἀπὸ 1 μέχρις 21 μέτρων· τὸ βάρος των εἶνε 1 τόννου διὰ τὰ μικρότερα καὶ 60 διὰ τὰ μεγαλύτερα. Ὑπάρχουν σήμερον 525 τοιαῦτα τεράστια ξόανα· τὰ μαυσωλεῖα ἀνέρχονται εἰς 263, πολλὰ ἀγάλματα φέρουν «πίλον», μονόλιθον ἐπίσης.

Τὴν πρώτην ὕλην τῶν ἀγαλμάτων τούτων παρέσχε τὸ ἡφαίστειον Ρανορράκα: ὁ κρατήρ του εἶνε πραγματικὸν «ἀτελιὲ» γλυπτικῆς. Βλέπει κανεὶς ἀγάλματα, τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἔχει ἀρχίσει ἐπὶ τῆς συμπαγοῦς μάζης, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀκόμη ἀποσπασθῇ παρ' αὐτῆς. Ὑπάρχουν ἄλλα ἀποχωρισμένα ἐν μέρει τῶν βράχων τῆς λάβας καὶ ἄλλα ἀκόμη ἐπάνω εἰς πραγματικοὺς «δρόμους» στρωμένους μὲ πλάκας λάβας, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ σημεῖον τῆς νήσου, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ στηθοῦν.

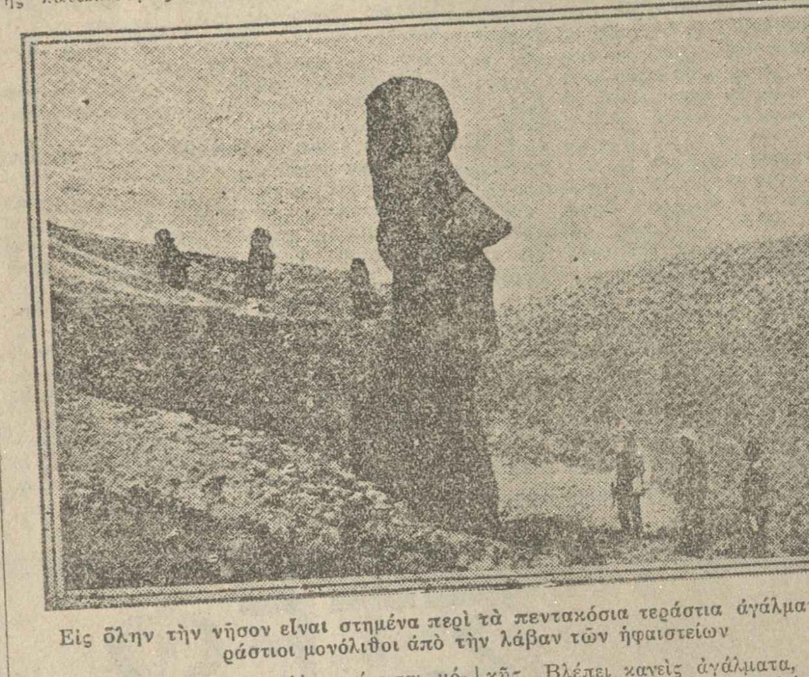

Εἰς ὅλην τὴν νῆσον εἶναι στημένα περὶ τὰ πεντακόσια τεράστια ἀγάλματα, τεράστιοι μονόλιθοι ἀπὸ τὴν λάβαν τῶν ἡφαιστείων

Ἡ πρώτη ἀληθῶς ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς νήσου ὠργανώθη τῷ 1870. Ὁ πλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ τῆς Χιλῆς, τὸ ὁποῖον μετέφερε τὴν ἀποστολήν, ἐξεδήλωσεν ἀπεριόριστον θαυμασμὸν διὰ τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν τῶν ὑπολειμμάτων ἑνὸς ἐξαφανισθέντος πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα συγκρίνει πρὸς τὰ ὡραιότερα κειμήλια τῶν χρόνων τῶν Ἴνκας καὶ τῶν ἄλλων ἀρχαίων πολιτισμῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Τῷ 1877, ἄλλη ἀποστολή, γαλλικὴ αὐτὴν τὴν φοράν, τῆς ὁποίας μετεῖχε καὶ ὁ Πιὲρ Λοτί, προσεπάθησε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ μυστήριον τῆς νήσου. Δὲν ἐπέτυχεν ὅμως πολλὰ πράγματα. Οἱ ἐπιστήμονες διαπιστοῦν μόνον τὸ μικρὸν ἀνάστημα τῶν ἰθαγενῶν, τὸ ὁποῖον φθάνει κατὰ μέσον ὅρον εἰς 1 μ. 55.

Τῷ 1886 ἀμερικανικὴ ἀποστολὴ ἐξηρεύνησε τὴν νῆσον, ἀποκομίσασα ἓν ἄγαλμα διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης. Τῷ 1914 δύο Ἀμερικανοὶ ἀνθρωπολόγοι ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν νῆσον, ὅπου διέμειναν ἐπὶ ἓν καὶ πλέον ἔτος· ἀλλὰ καὶ αὐτοί, ὅπως οἱ προηγούμενοί των, δὲν κατώρθωσαν νὰ λύσουν τὸ αἴνιγμά της.

Τέλος, τῷ 1922, ὁ καθηγητὴς Μπρόουν, τῆς Νέας Ζηλανδίας, διῆλθε πέντε μῆνας ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Πάσχα. Οὔτε καὶ οὗτος κατώρθωσε νὰ διαλευκάνῃ τὸ παρελθὸν τοῦ «Ὀμφαλοῦ τοῦ Κόσμου». Διετύπωσεν ὅμως τοὐλάχιστον, μίαν ἐνδιαφέρουσαν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκθέσωμεν δι' ὀλίγων.

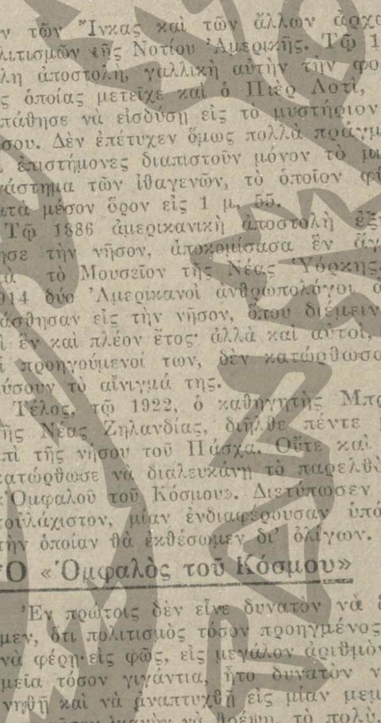

Εἰς τὴν ὑποτιθεμένην νεκρόπολιν τῶν «μεγάλων ἀνδρῶν» εὑρίσκονται ἀκόμη ἀγάλματα ἡμιτελῆ. Ἡ διακοπὴ τοῦ ἔργου τῶν καλλιτεχνῶν, ὀφείλεται ἄρά γε εἰς τὸν σεισμόν, ἐκ τοῦ ὁποίου κατεποντίσθη ἡ «Ἀσιατίς»;

Ὁ «Ὀμφαλὸς τοῦ Κόσμου»

Ἐν πρώτοις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δεχθῶμεν, ὅτι πολιτισμὸς τόσον προηγμένος, ὥστε νὰ φέρῃ εἰς φῶς, εἰς μεγάλον ἀριθμόν, μνημεῖα τόσον γιγάντια, ἦτο δυνατὸν νὰ γεννηθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ εἰς μίαν μεμονωμένην νῆσον ἱκανὴν νὰ θρέψῃ, τὸ πολύ, 400 ἢ 500 ἄτομα.

Αὐτὸς ὁ μικρὸς ἀριθμὸς κατοίκων εἶνε ἐντελῶς ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς κατωρθώθη ἡ κατασκευή, ἡ ἀπόσπασις ἀπὸ τῶν βράχων, ἡ μεταφορὰ καὶ τὸ στήσιμον τῶν ἀγαλμάτων, τῶν ὁποίων μερικά, ὅπως εἴπομεν, ἔχουν βάρος 60 τόννων! Οὔτε ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν μετακίνησιν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν τεραστίων ἐπιτυμβίων λίθων.

Ἐπὶ πλέον, οἱ ἰθαγενεῖς οἵτινες εὑρίσκονται σήμερον ἀκόμη εἰς τὴν νῆσον εἶνε μικρόσωμοι καὶ δὲν ἔχουν μυϊκὸν σύστημα, τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις νὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὰ γιγάντια αὐτὰ ἔργα. Ἐκτὸς ἄν, κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς ἐκείνους χρόνους, ἀπετέλουν ἕνα πολυάριθμον πλῆθος ἐργατῶν, ὑποβαλλομένων εἰς σιδηρᾶν πειθαρχίαν, ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπετεύχθη ἡ κατασκευή, διὰ μυριάδων δούλων, τῶν Πυραμίδων καὶ ἄλλων μνημείων τῆς Αἰγύπτου τῶν Φαραώ.

Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ὑπάρχουν δεκάδες χιλιάδων δούλων, ἢ ἐργατῶν εἰς τὴν νῆσον, ἡ ὁποία θὰ ἦτο νεκρόπολις τῶν βασιλέων, τῶν ἱερέων καὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν κάποιας περιὲξ μεγάλης περιοχῆς. Ἄλλως θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ κατασκευὴ τόσων κολοσσιαίων ἔργων.

Ἐκ τούτου συμπεραίνεται, ὅτι ἡ νῆσος τοῦ Πάσχα συνεδέετο πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν ἤπειρον ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ σειρᾶς νήσων, ἀρκετὰ πλησίον πρὸς ἀλλήλας, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ συγκοινωνία διὰ μονοξύλων λέμβων ἢ μικρῶν πλοιαρίων καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν νεκρῶν, πρὸς οὓς ἐγίνοντο [illegible] μετὰ θάνατον [illegible]. Ἄλλωστε ἡ ἰθαγενὴς ὀνομασία τῆς νήσου (ὁ Ὀμφαλὸς τοῦ κόσμου) φαίνεται [illegible] κεντρικὴν θέσιν—ἥτις καὶ ὑπηγόρευσε τὴν ἐκλογήν της ὡς νεκροπόλεως τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἱερῶν προσώπων.

Εἶνε δὲ προφανές, δεδομένης τῆς πλήρους ἀπομονώσεως τῆς νήσου, ὅτι ἡ συνοχὴ αὐτῆς πρὸς τὸν γύρω κόσμον διεκόπη ἀποτόμως ἀπὸ κάποιον κατακλυσμόν, ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις κατεπόντισε τὴν «Ἀτλαντίδα», καὶ κρημνίσαντα εἰς τὰς ἀβύσσους τοῦ ὠκεανοῦ ὅλας τὰς νήσους, τῶν ὁποίων τὸ κέντρον ἦτο ἡ νῆσος τοῦ Πάσχα. Τότε, στερούμενοι τροφῆς, οἱ κάτοικοι περιῆλθον εἰς τὸν κανιβαλισμόν, ἀλληλοκατεβροχθισθέντες. Μόνον τὰ διατηρηθέντα μνημεῖα εἶνε ἡ ἀναμφισβήτητος μαρτυρία αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τὰ ὕδατα καὶ ὅστις, ἂν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων του, εἶχε φθάσει πολὺ ὑψηλά.

Ἐν ἀπὸ τὰ αἰνίγματα τῆς νήσου αὐτῆς, τῆς πλήρους συναρπαστικῶν μυστηρίων, δὲν εἶνε τόσον ἡ κατασκευὴ τῶν τεραστίων ἀγαλμάτων, ὅσον ἡ μεταφορὰ τῶν ἐπὶ ἐδαφους κατ' ἐξοχὴν βραχώδους, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως βλάβης, καὶ πρὸ πάντων, ἡ τοποθέτησίς των, ἡ ἀνέγερσίς των ἐπὶ ὑψηλῶν βάθρων στερεωμένων ἐπάνω εἰς τάφους, σαρκοφάγους χρησιμευόντας ὡς τάφοι. Ἐξ ὅσων βλέπει τις εἰς τὸν κρατῆρα—ἀτελιὲ τοῦ ἡφαιστείου Ρανορράκα, τὰ ἀγάλματα αὐτὰ μετεφέροντο ἐπὶ εἴδους κεκλιμένων ἐπιπέδων, εἰδικῶς κατεσκευασμένων, μὲ τὴν βοήθειαν τεραστίων μοχλῶν.

Πόθεν ὅμως προήρχοντο αὐτοὶ οἱ μοχλοί, τεράστιοι κορμοί, τῶν ὁποίων ἴχνη ἀπαντῶνται ἀκόμη ἐπὶ τῆς νήσου, ὅπου ὅμως δένδρα δὲν ὑπάρχουν; Διότι τὰ δύο μόνα εἴδη δένδρων, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται ἐπὶ τῆς νήσου, δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ὕψος τῶν 3 μέτρων καὶ τὴν διάμετρον τῶν 16 ἕως 18 ἑκατοστομέτρων!

Τοῦτο ἀποτελεῖ νέαν ἀπόδειξιν, ὅτι πέριξ τῆς νήσου ὑπῆρχον ἢ ἤπειροι ἢ μεγαλόνησοι, ἐφ' ὧν ὑπῆρχον δάση, μεγάλα δένδρα καὶ ὅτι αἱ ἤπειροι ἢ αἱ νῆσοι αὐταὶ ἦσαν ἀρκετὰ πλησίον τοῦ Ὀμφαλοῦ τοῦ κόσμου, ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ συγκοινωνία δι' ἁπλῶν μονοξύλων.

Ἄλλη μία ἀπόδειξις ἔρχεται νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν τεραστίων λίθων καὶ ἀγαλμάτων ἐχρειάζοντο, πλὴν τῶν μοχλῶν, καὶ σχοινιά. Ἐπὶ τῆς νήσου ὅμως οὐδὲν φυτὰ δὲν ὑπάρχουν, πλὴν ἑνὸς θάμνου, ὅστις ἀναπτύσσεται μόνον ἂν εἶνε προφυλαγμένος ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Ὥστε τὸ πᾶν ἄγει εἰς τοῦτο τὸ συμπέρασμα: ὅτι ἡ νῆσος τοῦ Πάσχα [illegible] εἰς τὸν Εἰρηνικόν, τὸ τελευταῖον ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὠκεανοῦ ἴχνος μιᾶς καταποντισθείσης γῆς, ὅπως εἶνε, εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, αἱ Ἀζόραι, ἡ Μαδέρα καὶ αἱ νῆσοι τῶν Καναρίων.

Καὶ τοῦτο μᾶς κάμνει νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς ἀσταθείας τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μὲ τόσην πεποίθησιν ὀρθούμεθα καὶ ἀγωνιζόμεθα νὰ ἀφήσωμεν αἰώνια τὰ ἴχνη τῆς διελεύσεώς μας. Ἡ φράσις «γερὸς σὰν βράχος» ἀπαντᾶται εἰς ὅλους τοὺς λαούς. Ἡ ἱστορία ὅμως τοῦ παρελθόντος τῆς Γῆς ἔρχεται νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι θὰ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ λέγωμεν: «Εὔθραυστος σὰν βράχος».

Μουσικὰ σημειώματα

Τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα

Μετὰ τὴν πολὺ ἐπιμελημένην καὶ ἐπιτυχῆ ἐν τῷ συνόλῳ ἀναβίβασιν τοῦ «Ὀθέλλου» τοῦ Βέρδη, τὸ ἀνασυγκροτηθὲν Ἑλληνικὸν Μελόδραμα μᾶς παρουσίασε τὸ «Τροβατόρε» καὶ τὸν «Ριγολέττον» μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

Προκειμένου νὰ κριθῇ ἡ νέα ἐμφάνισις τοῦ ἀναδημιουργουμένου Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος, νομίζω ὅτι πρέπει πρωτίστως νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ σοβαραὶ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, πρὸς τὰς ὁποίας ἔχουν νὰ ἀντιπαλαίσουν οἱ πρωτεργάται του—ἐφ' ὅσον δὲν ἐδόθη ἀκόμη καμμία ἐπιχορήγησις ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅπως ἔγινεν ἤδη εἰς ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη λόγῳ τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρέπει νὰ ἀπαιτῶμεν τελειότητας. Συνεπῶς ἡ ὑπέρμετρος αὐστηρότης μερίδος τῆς κριτικῆς τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου δὲν ἔχει θέσιν, οὐδαμῶς δὲ ὑπηρετεῖ τὴν προαγωγὴν τῆς τέχνης καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ μας διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

Συγκεκριμένως ὁ γνωστὸς γαλλομανὴς μουσικοκοσμικογράφος πρωϊνῆς ἐφημερίδος, ἂς λάβῃ ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν εἶνε δίκαιον νὰ καταφέρεται κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος, διότι δὲν τοῦ ἐστάλη πρόσκλησις καὶ διότι δὲν παίζει γαλλικὰ ἔργα—ὅπως ἀπαιτεῖ—ἢ τέλος διότι εἰς αὐτὸ δὲν μετέχει ἡ κλίκα τοῦ κ. Καλομοίρη, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνδιαφέρεται!

Ἐπίσης πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ μουσικὴ τοῦ Βέρδη διὰ τὸν λαὸν εἶνε ἀσυγκρίτως προτιμωτέρα ἀπὸ τὰ ἐλεεινὰ τερατουργήματα τῶν ὀπερεττῶν μας, τὰ διαστρεβλωτικὰ τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς ψυχικότητος τοῦ κοινοῦ.

Οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ παιχθῇ ἀμέσως εἰς τὸν τόπον μας Βάγνερ, ἀλλὰ μόνον βαθμηδόν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀρχίζοντες ἀπὸ τὰ ἁπλούστερα ἔργα, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐντρυφήσωμεν καὶ εἰς τὰ βαρύτερα. Αὐτὰ διὰ μερικοὺς ὑπερκριτικούς, οἱ ὁποῖοι εἰμποροῦν εἰς ἄλλας εὐκαιρίας νὰ ἐπιδείξουν τὴν σοφίαν τῆς ἀγόνου ἀρνήσεώς των.

Διὰ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἔπαιξαν ἐν γένει εἰς τὰ δύο τελευταῖα ἔργα, ἀξίζουν τὰ κολακευτικώτερα λόγια. Ἡ δὶς Γιαγκάκη ὡς τσιγγάνα εἰς τὸ «Τροβατόρε» ἤγγισε τὰ ὅρια τῆς ἀνωτέρας τέχνης, φωνητικῶς καὶ σκηνικῶς.

Ἐπίσης ἡ κυρία Βλαχοπούλου ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καθὼς καὶ οἱ κ.κ. Πετρόπουλος, Οἰκονομίδης καὶ Μουλᾶς.

Διὰ δὲ τὴν παράστασιν τοῦ «Ριγολέττου» ἐν πρώτοις πρέπει νὰ τονισθῇ ἡ ἀρίστη ἐντύπωσις, ὅτι ἐτραγουδήθη ὁλόκληρον ἑλληνιστί, νομίζομεν δὲ ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατήσουν ἐν γένει αἱ καλαὶ ἑλληνικαὶ μεταφράσεις, διότι ἄλλως δὲν δικαιολογεῖται ὁ τίτλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

Ἰδιαιτέρως σημειώνομεν τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τῆς δίδος Βίτσου καὶ τοῦ κ. Ἐπιτροπάκη.

Τὰ ἄλλα πρόσωπα ἀνταπεκρίθησαν ἱκανοποιητικῶς εἰς τοὺς ρόλους των.

Θὰ παρετηροῦμεν μόνον ὅτι τὰ χορὰ ἐν γένει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα ὑστεροῦν ἀκόμη. Δὲν γνωρίζομεν δὲ ἂν τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν κλασικὴν μουσικὴν ἀπαιδευσίαν τῶν καλλιτεχνῶν των ἢ εἰς ἀνεπάρκειαν τῶν προπονητῶν.

Ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου ὁ σκηνικὸς διάκοσμος καὶ αἱ ἐνδυμασίαι ἦσαν πρώτης τάξεως.

Ἡ ὀρχήστρα πάντοτε ἐνισχυμένη, τόσον δὲ εἰς τὸν «Τροβατόρε» ὅσον καὶ εἰς τὸν «Ριγολέττον» ἀρκετὰ ἱκανοποιητική.

Εἰς τὸ «Τροβατόρε» ὁ σεβαστὸς πρωταγωνιστὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος κ. Λαυράγκας εἶχε πολλάκις ἕνα ἐξαιρετικόν, νεανικὸν θὰ ἐλέγομεν, μπρίο μ' ὅλον τὸ βάρος τῆς προχωρημένης ἡλικίας του, ὁ δὲ κ. Βαλτετσιώτης, ὁ ἀντάξιος διάδοχός του, εἰς τὸν «Ριγολέττον» ἦτο ὑπέροχος διὰ τὴν τεμπιστικότητα, ζωηρότητα καὶ ἀπόλυτον κυριαρχίαν τῆς μπακέττας του.

Τὸ Ἑλληνικὸν Μελόδραμα ἐλπίζομεν νὰ συνεχίσῃ μετὰ θάρρους τὸ ἔργον του, τὸ ὁποῖον εἶνε ἄξιον πάσης ἐνισχύσεως. Εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο οἱ διάφοροι μεγαλόσχημοι πλουτοκράται, οἱ κατασπαταλῶντες ἄφθονον χρῆμα εἰς ματαίας ἐπιδείξεις, νὰ σπεύσουν νὰ μιμηθοῦν τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν τοῦ Πειραιῶς φιλοτέχνου, ἐνισχύοντες αὐτὸ ὑλικῶς δι' ἀφειδῶν συνδρομῶν.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ

ΖΩΝΑΙ ΕΛΑΣΤΙΚΑΙ
ΚΟΡΣΕΔΕΣ - ΔΕΜΑΤΑ
Ν. ΧΙΟΝΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 17

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

ΓΡΑΜΜΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

"ΑΤΤΙΚΗ,,

ἀναχωρεῖ τὴν 22αν τρέχ. ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 5ην μ. μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

"ΑΤΤΙΚΗ,,

ἀναχωρεῖ τὴν 2αν Ἰουλίου ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ 2 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

Τὸ θαλαμηγόν:

"ΥΠΕΡΟΧΗ,,

Ἕκαστον Σάββατον 7 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Πέμπτην 6 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον Ἡράκλειον.

«ΙΕΡΑΞ», Πέμπτην, 6 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Πέμπτην 6 μ. μ. Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.

«ΑΓΓΕΛΙΚΗ», Πέμπτην, 6 μ. μ. Χίον, Καρδάμυλλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.

«ΚΕΡΚΥΡΑ», Παρασκευήν, 6 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστρον.

«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ», Σάββατον, 6 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«ΙΩΑΝΝΙΝΑ», Σάββατον, 6 μ. μ. Αστρόκιον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν.

«ΝΑΥΣΙΚΑ», Σάββατον, 6 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Χερσόνησον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖον, Ἄμμον, Σητείαν.

«ΑΦΟΒΟΣ», Σάββατον, 7 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ, ὅτι τὸ κατάστημα κηδειῶν Ν. Καλέζη Σία Γ' Σεπτεμβρίου 31, διαθέτει Α' τάξεως φέρετρα, νεκροφόρους καὶ πάντα τὰ εἴδη κηδειῶν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις φερετροποιῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Προκήρυξις

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1927 Διάταγμα «περὶ τοῦ τρόπου ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν ἐκ Τουρκίας προσφύγων» προκηρύσσομεν ἐκλογὰς τὴν 26 τρέχοντος μηνὸς πρὸς ἀνάδειξιν νέου πενταμελοῦς συμβουλίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Δαρδανελλίων ἐνταῦθα ἔνθα ἡ ὁρισθεῖσα ἕδρα αὐτοῦ. Δικαίωμα ψήφου ἔχουσιν οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας παρόντες καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπαρχίας καταγόμενοι ἐνήλικοι πρόσφυγες. Ἡ ψηφοφορία θὰ διεξαχθῇ ἐν τῷ Α' Γυμνασίῳ Ἀρρένων (Πλατεῖα Κοραῆ) Πειραιῶς ἀπὸ ὥρας 9ης πρωϊνῆς μέχρι 7 ἑσπερινῆς ἐνώπιον ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Ε. Ἰωάννου Εἰσηγητοῦ Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, Νικ Μαργιώλη, Κωνστ. Βλάχου, Σαράντη Δ. Σαράντη καὶ Γεωργ. Ἀσηματόγλου ὡς τακτικῶν μελῶν καὶ τῶν κ. κ. Χρήστου Βαλσάμου καὶ Γεωργ. Λημνιοῦ ὡς ἀναπληρωματικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰουνίου 1927

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Α. Μπακαλμπασης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Προκήρυξις

μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κένωσιν τῶν βόθρων τῶν Συνοικισμῶν Ἰωνίας καὶ Καισαριανῆς

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίσεων προσφορῶν, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβων ἐκκενώσεως βόθρων ἐν τοῖς συνοικισμοῖς Ἰωνίας καὶ Καισαριανῆς, διενεργηθησόμενον τῇ 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11,30', ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο συσταθησομένης ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ὅρων, ὧν οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσι, δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12 ἕως 1 μ. μ. ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς Τεχνικοῦ Τμήματος Γραφ. 11.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς)

ΖΩΝΑΙ ΕΛΑΣΤΙΚΑΙ
MADAME X
Ν. ΧΙΟΝΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 17

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ Κράτος καὶ ἡ ἐκπαίδευσις

ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ, (ταχυδρ. ἀνταπόκρισις).— Ἡ Ἀμφιλοχία, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Βάλτου, τὸ κέντρον τῶν ἐπαρχιῶν Ξηρομερίου, Βάλτου καὶ τῶν δήμων τῆς Εὐρυτανίας, ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδεύσεως εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Μέχρι πρὸ τινος καὶ εἰς διάστημα δύο ἐτῶν τὸ μόνον ὑπάρχον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον διηυθύνετο ὑπὸ ἑνὸς διδασκάλου, ὑποχρεουμένου νὰ διδάσκῃ εἰς 120 μαθητάς. Κατ' ἐπανάληψιν κοινοτικαὶ ἐκκλήσεις καὶ ἰδιωτικαὶ ἐνέργειαι εὗρον τὴν στερεότυπον καὶ συνήθη ἀπάντησιν τῶν ἁρμοδίων. Εὗρον μόνον καὶ μόνον τὴν κώφευσιν.

Εἶνε περίεργος ὁ λαὸς τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν νὰ πληροφορηθῇ τέλος πάντων ἐπισήμως, ἐὰν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ὑπουργείων περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἐκπαίδευσιν κλπ. πρυτανεύῃ τὸ δίκαιον καὶ ἡ σκοπιμότης ἢ τὸ πολιτικὸν ρουσφέτι τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ βουλευτοῦ.

Πῶς δυνάμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἐνδιαφέρεται ποσῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὴν μὲν Ἀμφιλοχίαν μὲ 4.000 κατοίκους ἀφίνει χωρὶς Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, εἰς δὲ τὸ Κεφαλόβρυσον, ἀριθμοῦν μόνον 1500 κατοίκους καὶ ἀπέχον τοῦ Ἀγρινίου ἐλάχιστα, ἱδρύει Γυμνάσιον, καὶ εἰς τὴν Παραβόλαν τῆς Τριχωνίας, πολὺ πλησίον τοῦ Ἀγρινίου κειμένην, διατηρεῖ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον μὲ τρεῖς διδασκάλους;

Δὲν φανταζόμεθα ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἀνωτέρω χωρίων πληρώνουσι παχυτέρους φόρους τῶν τῆς Ἀμφιλοχίας.

Ταῦτα πάντα ἐξεθέσαμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὄχι διὰ νὰ ἀναμείνωμεν βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς μας, ἀλλὰ διὰ νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς κατοίκους τῶν ὡς ἄνω χωρίων, ὅτι οἱ ἐν τῇ Βουλῇ παρακαθήμενοι πληρεξούσιοί των, ἀνταπεκρίθησαν πλήρως πρὸς τὰς προσδοκίας των, καὶ διὰ τῆς παρούσης νὰ συγχαρῶμεν καὶ ἡμεῖς τοὺς βουλευτὰς αὐτοὺς διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας των ὑπὲρ τῆς γενετείρας των, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἐνθυμοῦνται ὅτι εἰς τὸ ἄθροισμα τῆς δυνάμεως, ἥτις ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Βουλήν, προσετέθη καὶ Βαλτινὴ λαϊκὴ δύναμις, καὶ ἄνευ αὐτῆς δὲν θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσωσι τελεσφόρως τὸν τόπον των.

Γ. Κ. ΔΟΣΗΣ

Αἱ διατιμήσεις τῶν Μεθάνων

ΜΕΘΑΝΑ, (ταχυδρ. ἀνταπόκρισις).— Μεγάλη ἀδικία ἐγένετο διὰ τὴν λουτρόπολίν μας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γλίσχρων διατιμήσεων εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα δωμάτια, διότι ὄχι μόνον τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς θερινῆς περιόδου εἶνε ἐλάχιστον καὶ δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς μικροϊδιοκτήτας, ἀλλὰ καὶ ὅταν δὲν παρατηρεῖται μεγάλη προσέλευσις ξένων, ἐκπίπτουν τὰ ἐνοίκια εἰς πραγματικῶς μηδαμινὰ ποσά.

Μόνον δὲ κατὰ τὴν ἔντασιν τῆς θερινῆς περιόδου, ἤτοι ἐπὶ ἕνα σχεδὸν μῆνα, εἶνε ὑψωμένα τὰ ἐνοίκια εἰς σχετικῶς λογικὴν τιμήν, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν.

Ἄλλως τε ἓν δωμάτιον, εὑρισκόμενον εἰς τὶ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένον σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν, ἄνευ ὕδατος, αὐλῆς καὶ ἄλλων χρειωδῶν, ἅτινα εὑρίσκει τις ἀφθονώτατα ἐνταῦθα δωρεάν, ἐνοικιάζεται πρὸς δρχ. 600 μηνιαίως κατ' ἐλάχιστον, ἐπιβαρύνεται δὲ καὶ μὲ 400 δρχ. διὰ συγκοινωνιακὰ μέσα. Ἓν δωμάτιον τῆς λουτροπόλεώς μας μετὰ κουζίνας, πάντοτε ἀνωγείου, μετὰ μεγάλης αὐλῆς καὶ μὲ ἀφθόνους οἰκογενειακὰς εὐκολίας, αἵτινες παρέχονται ἐκ μέρους τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἰδιοκτητῶν, συμφώνως τῇ καταστρεπτικῇ διατιμήσει, πρέπει νὰ ἐνοικιάζεται πρὸς 360 δραχμὰς μηνιαίως.

Διατί αὐτὴ ἡ κολοσσιαία διαφορά; Μήπως ἐπειδὴ ἐδῶ εἶνε λουτρόπολις μακρὰν τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ὅλους τοὺς 10 ἄλλους μῆνας μένουν κενὰ τὰ δωμάτια, ἡ ἐπειδὴ κατὰ κανόνα πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται ἡ πλουτοκρατία εἰς βάρος τῶν βιοπαλαιστῶν, οἵτινες προσφέρουν δύο ἢ καὶ ἓν δωμάτιον εἰς τοὺς λουομένους διὰ νὰ προσπορισθοῦν τὰ πρὸς τὸ ζῆν;

Η. Α.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνεταῖρος διαθέτων κεφάλαια δι' ἐπικερδῆ ἐπιχείρησιν ἐν ἐνεργείᾳ γυναικείων φορεμάτων. Πληροφορίαι ὁδὸς Εὐριπίδου 8 (LEO) 5 1)2—7 μ. μ.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Αἱ πολυτελέστεραι καὶ εὐθηνότεραι τσάντες εἰς πλουσιωτάτην συλλογὴν εἰς τὸ «ΕΙΔΙΚΟΝ».

ΝΙΚΟΛ. Χ. ΛΟΜΠΙΑΝΚΟ
Ἑρμοῦ 176

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος).

κ. Θ. Ἀλεξάκην, Θεσσαλονίκην.— Δραχμὰς 125.

κ. Ι. Δήμαν, Τηγάνι.— Ἡ ὑπεύθυνος δήλωσίς σας εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ καταρτιζόμενον συμπληρωματικόν.

κ. Ἀλ. Ἀμπατζόπουλον, Βόλον.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ Παράρτημα Ἐλμαλῆ Νικομηδείας ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 3.

κ. Χ. Μπογιατζόγλου, Βαθύ.— Εἰς τὸ παράρτημα δὲν κατεχωρήθητε. Γράψατε ἀριθμὸν πρωτ. δηλώσεως καὶ πράξεως διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ὑπόθεσίν σας.

κ. Ἰακ. Ἀφθονίδην, Χαλκίδα.— Ἀποστέλλομεν ταχ)κῶς τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ὑπόθεσίν σας ἔγγραφον τῆς ὑπηρεσίας διὰ νὰ λάβητε γνῶσιν. Ἐὰν ἔχετε ἀνάγκην συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν γράψατέ μας νὰ ἐνεργήσωμεν δεόντως.

κ. Δημ. Τσιμπανούλην, Ἄνω Βόλον.— Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα ἀντίγραφα πράξεων.

κ. Ἰορ. Φερσίλογλου, Ἰωάννινα.— Γράψατέ μας ἀκριβῆ διεύθυνσιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀποστείλωμεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 59 πράξεως ἐπιτροπῆς Κασταμονῆς ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου Θεοδωρίδου.

κ. Ἀχ. Μαυρομουστάκην, Σῦρον.— Ὁ κ. Παν. Διαμαντόπουλος ἕνεκα κληρονομικῶν διαφορῶν δὲν κατεχωρήθη εἰς τὸ Παράρτημα καὶ θὰ περιληφθῇ εἰς τὸ συμπληρωματικόν. Πρὸς ἔκδοσιν ἀντιγράφου πράξεως κ. Μαρίας Σικουτρῆ ἡ ὑπηρεσία Γενικοῦ Μητρῴου ζητεῖ τὴν προσαγωγὴν τῆς δηλώσεως ἐκκαθαρίσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν καὶ ἀνεύρεσιν τῆς οἰκείας πράξεως.

κ. Μιχ. Σπαθάρην Χαλκίδα:— Νὰ ὑποβάλητε σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τμῆμα Λαϊκῆς κατοικίας. Δὲν χρειάζεται ἄλλη διατύπωσις.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
18
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Εἶνε τὰ μεγαλύτερα Ἑλληνοαμερικανικὰ Γραφεῖα ταξειδίων ὅμοια μὲ τὰ Ἀμερικανικὰ καὶ Ἀγγλικὰ TOURIST OFFICES. Σὲ κάθε πόλι καὶ ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος εἶνε πολλοὶ ποῦ ταξείδευσαν μέσῳ τῶν Γραφείων μας 3—4 καὶ περισσότερες φορές. Ἐπίσης πολλοὶ ἔλαβον καὶ λαμβάνουν τὰ χρήματά των, τὰ τρόφιμά των, τὰς ἀποσκευάς των κλπ. εἴδη των, μέσῳ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Οἱοσδήποτε ἔχει συγγενῆ στὴν Ἀμερικὴ γνωρίζει τοὺς Ἀδελφοὺς ΚΟΝΤΟΝΗ γιατὶ τὰ Γραφεῖά μας πάντας ἐξυπηρετοῦν

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ
ΓΩΝΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΩΝ
18 Ἰουνίου «Μ. Γουάσιγκτων» ἐκ Πατρῶν
21 » «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» ἐκ Χερβούργου
22 » «Ὅμερικ» ἐκ Χερβούργου
25 » «Ἐμπρὲς ὂφ Αὐστράλια» ἐκ Χερβούργου
25 » «Μαυριτάνια» ἐκ Χερβούργου.
29 » «Ὀλύμπικ» ἐκ Χερβούργου
30 » «Μονταίρ» ἐκ Χερβούργου.
30 Ἰουνίου «Ζ. Γουάσιγκτων» ἐκ Χερβούργου
2 Ἰουλίου «Ἀντώνια» ἐκ Χερβούργου
2 » «Ἀκουϊτάνια» ἐκ Χερβούργου
2 » «Ἀραμπικ» ἐκ Χερβούργου
5 » «Πρ. Χάρδιγκ» ἐκ Χερβούργου
6 » «Βύρων» ἐκ Πειραιῶς
12 » «Σινάϊα» ἐκ Πειραιῶς

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ
16 Ἰουνίου «Φρυγία» ἐκ Πειραιῶς
16 » «Ὀμβρία» ἐκ Πειραιῶς
17 » «Σεμίραμις» ἐκ Πειραιῶς
18 » «Ὑπεροχὴ» ἐκ Πειραιῶς
18 Ἰουνίου «Ἄνδρος» ἐκ Πειραιῶς
20 » «Ἐλευθερία» ἐκ Πειραιῶς
24 » «Θεοδώρα» ἐκ Πειραιῶς
25 » «Πιὲρ Λοτὶ» ἐκ Πειραιῶς

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ ὁδὸς Αἰόλου 103
ΒΟΣΤΩΝΗ 31 Alden Court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 414 Park Ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 7 Quai de Belges
ΜΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vicenzo Russo
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 7
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδοχεῖον «Μ. Ἀλέξανδρος»
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ὁδὸς Νοταρᾶ 126
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγίου Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι σιδηροδρομ. σταθμοῦ
ΠΥΡΓΟΣ Ὁδὸς Κατακώλου 38
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) ὁδὸς 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Ἀφφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ 9 Saïd Street
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Cnoron
Ὁδὸς Αἰόλου 75 καὶ 103 Ἀθῆναι. — Τηλέφωνον 11—54.

ΣΤΕΦ. Χ. ΣΤΕΦΑΝΣΟΝ
ΜΕΓΑΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 24--ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ 44

ΔΩΡΕΑΝ ΑΦΘΟΝΟΝ ΥΔΩΡ ΜΕ ΤΟΝ ΑΕΡΑ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΜΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ Η ΦΥΣΙΣ ΕΝ ΑΦΘΟΝΙΑ

Ἀνεμαντλίαι «ΜΠΑΤΛΕΡ» αὐτολίπαντοι καὶ αὐτοσυντήρητοι, ἀντλοῦσαι καὶ μὲ τὸν ἐλαφρότερον ἄνεμον. Τελειοποίησις τοῦ 1927. Οἱ ἄξονες περιστρέφονται ἐντὸς ρουλεμὰν ἐξουδετερουμένων ὅλων τῶν τριβῶν φραιόταται εἰς ἐμφάνισιν, ἀθόρυβοι, μεγίστης ἀντοχῆς καὶ διαρκείας. Ἠγγυημέναι καὶ ἀσυναγώνιστοι εἰς τιμήν, ποιότητα καὶ τελειότητα. Συνδυαζόμεναι μὲ τὰς ἔναντι ὑδραντλίας μας ἀποτελοῦσι τὴν τελειοτέραν ἐγκατάστασιν πρὸς ἀπόκτησιν ἀφθόνου ὕδατος.

ΑΦΘΟΝΟΝ ΥΔΩΡ ΑΝΤΛΟΥΣΙ ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΑΝΤΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ "ΜΑΕΡΣ".

Κατασκευάζονται εἰς ποικίλους τύπους χειροκίνητοι καὶ δυναμοκίνητοι διὰ πᾶσαν χρῆσιν καὶ ἀντλοῦσι ἀπὸ οἱονδήποτε βάθος, οἱανδήποτε ποσότητα δι' οἱονδήποτε ὕψος. Ἡ διὰ χειροκινήτου ἀντλίας ΜΑΕΡΣ ἄντλησις, εἶναι ἐλαφροτέρα κατὰ 40 ο)ο ἀπὸ τὴν δι' οἱουδήποτε ἄλλου συστήματος, χάρις εἰς τὸν προνομιοῦχον γραναζωτὸν μοχλὸν τῶν ἐργοστασίων μας. Αἱ δυναμοκίνητοι ἀντλίαι μας εἶναι τελειοτάτης κατασκευῆς, αὐτολίπαντοι καὶ αὐτοσυντήρητοι, ἀθόρυβοι, μεγάλης ἀντοχῆς καὶ διαρκείας.

Ζητήσατε τοὺς εἰκονογραφημένους καταλόγους μας καὶ περιγραφάς. Μελέται καὶ προϋπολογισμοὶ δωρεάν

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΣΤΕ ΚΥΡΙΟΙ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΑΣ
ΤΟ FLIT ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΚΟΡΓΙΟΥΣ

Ὅλη ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ κοιμηθῇ κανεὶς τὸ καλοκαίρι συνήθως πάει χαμένη, ἅμα ὁ κοργιὸς ξεπροβάλει!! Ἀλλὰ καὶ κάτι χειρότερο ἀπ' αὐτὸ εἶναι ὅτι ὁ κοργιὸς θὰ δώσῃ μαζὶ μὲ τὴν ἀϋπνία καὶ τὸ μικρόβιον τῆς ἀσθενείας ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλον.
Τὸ FLIT ἐξατμιζόμενον σκοτώνει σὲ λίγα λεπτὰ τὶς μυῖγες καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔντομα, τὰ ἀκάθαρτα καὶ ἐνοχλητικά: Κουνούπια, Κοργιούς, Κατσαρίδες, Μυρμήγκια, Ψύλλους καὶ ἄλλα.
Καταστρέφει τ' αὐγά τους εἰσερχόμενον εἰς τὶς χαραμάδες καὶ ὁπουδήποτε ἔχουν καταφύγει. Τὸ FLIT ἐξολοθρεύει τὸν σκῶρο χωρὶς νὰ πειράξῃ καθόλου καὶ τὰ πιὸ ντελικάτα ὑφάσματα. Τὸ ἄρωμα τοῦ FLIT εἶναι εὐχάριστο καὶ ὑγιεινό, ἀκίνδυνον γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος ξεύρει νὰ τὸ μεταχειρίζεται, καὶ οἰκονομικὸν χάρις εἰς τὴν τρόμπαν του.
Πωλεῖται παντοῦ, στὰ Φαρμακεῖα, Σιδηροπωλεῖα, Ἐδωδιμοπωλεῖα κλπ.
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:
ΖΩΓΡΑΦΟΣ--ΒΑΚΗΣ & Σια
ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 51—ΑΘΗΝΑΙ
FLIT
Καταστρέφει Κουνούπια, Κοργιούς, Μυῖγες, Μυρμήγκια, Κατσαρίδες κτλ. κτλ. κτλ.
Ζητεῖτε ἐπίμονα τὸ κίτρινο δοχεῖο μὲ τὴν μαύρη ταινία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΟΣ πεπειραμένος Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς καὶ δακτυλογράφος, διαθέτει ὥρας ἢ ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν. Γράψατε Σ. Γ. ὁδὸς Κεφαλληνίας 92 τέρμα Ἀχαρνῶν.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΝΑΓΕΑ
ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΖΕΥΞΙΔΟΣ 5
Θέλοντες νὰ ξεπουλήσουν τὰ ΨΑΘΑΚΙΑ των, ἐξέπεσαν τὰς τιμὰς κατὰ
15 ΚΑΙ 20 ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΚΑΣΤΟΝ

Βα ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ-3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927
Αἰτήσεις συμμετοχῆς γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου 1927.
Ἐκπτώσεις ναύλων 50 ο)ο ἐπὶ τῶν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων διὰ τοὺς ἐκθέτας, ἐκθέματα καὶ ἐπισκέπτας. Εἰς τὰ Ἑλλ. ἀτμόπλοια 50 ο)ο διὰ τοὺς ἐκθέτας καὶ ἐκθέματα καὶ 40 ο)ο διὰ τοὺς ἐπισκέπτας.
Πληροφορίαι καὶ κανονισμοὶ παρὰ τῷ Ἐμπορικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν Πειραιεῖ παρὰ τῷ Συνδέσμῳ Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν.
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΠΕΔΙΟΝ ΑΡΕΩΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1927 ἡ ἑταιρεία Γιοβλεν καὶ Σία ἐντολοδόχος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, θὰ δεχθῇ εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀρ. 39 γραφεῖα αὐτῆς, ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ ἐκτελωνισμὸν πάντων τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀπὸ 16 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1927 ἀφικνουμένων δι' αὐτὴν ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ τὴν μεταφορὰν πάντων τούτων ἢ μέρους αὐτῶν εἰς Χελιδονοῦν ἢ εἰς τὸ Φράγμα Μαραθῶνος.

Μόνον σοβαρῶν καὶ ἱκανῶν προσώπων, ἀσχολουμένων ἤδη εἰς τοιαύτης φύσεως ἔργα, αἱ προσφοραὶ θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει. Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ δώσωσιν ἱκανὴν ἐγγύησιν.

Σχετικαὶ πληροφορίαι ἐλήφεις ὡς καὶ ἔντυπα προσφορῶν χορηγοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὑπάλληλος γνωρίζων καλῶς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, καθὼς τὴν Ἀγγλικὴν στενογραφίαν καὶ τὴν δακτυλογραφίαν διὰ τὸ ἐν Πάτραις γραφεῖον κ. Χάγκοκ καὶ Βούδ. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Πάτραις γραφείῳ κ. Χάγκοκ καὶ Βούδ.

ΣΟΥΗΔΙΚΑΙ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ
Δυνάμεως
7-10-15-20-30
μέχρι 120 ἵππων
ΞΗΡΑΣ & ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΥΣΙΜΟΝ ΥΛΗΝ
Τύπου
"AVANCE"
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΕΧΝ. & ΒΙΟΜΗΧ. ΕΤΑΙΡΙΑΣ "ΛΑΣΚΟ"
ὁδὸς Σατωβριάνδου 7
ΑΘΗΝΑΙ

ΛΑΜΠΤΗΡΕΣ
MAZDA
ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΤΡΙΝΟΣ & ΣΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ, ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 4

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
μέχρι δραχμῶν 100.000
καθὼς καὶ εἰς ξένα νομίσματα πρὸς 6 ο)ο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΩΝ

Β' διεθνεῖς ἀγῶνες αὐτοκινήτων

Τὴν 8, 9 καὶ 10 Ἰουλίου 1927 θὰ τελεσθῶσιν οἱ Β' Διεθνεῖς ἀγῶνες αὐτοκινήτων, ὀργανούμενοι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης αὐτοκινήτου καὶ περιηγήσεων.

Πρῶτον ἀγώνισμα: Rally αὐτοκινήτων μὲ ἀφετηρίαν διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τέρμα τὰς Ἀθήνας.

Δεύτερον: Ταχύτητος ἐπὶ ἀνωφεροῦς ὁδοῦ.

Τρίτον: Ταχύτητος ἑνὸς χιλιομέτρου.

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀγωνίσματα δύνανται νὰ λάβωσι μέρος κυρίαι καὶ δεσποινίδες.

Αἱ μοτοσικλέτται πάσης κατηγορίας δύνανται ἐπίσης νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀγωνίσματα.

Διὰ περισσοτέρας λεπτομερείας παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ διέλθωσιν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις γραφείων, ὁδὸς Ἀμερικῆς 9, καθ' ἑκάστην 10— 12 π.μ. καὶ 5—7 1)2 μ.μ. διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὰ παραρτήματα τῆς Ε.Λ.Π.Α. ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδὸς Ἁγ. Σοφίας 17, μέγαρον Διοσμῖτι, ἐν Τριπόλει εἰς τὸν κ. Μίμην Ἀθανασιάδην, δικηγόρον καὶ ἐν Ναυπλίῳ εἰς τὸν κ. Ι. Μαρκόπουλον.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐγγραφῶν, αὗται παρατείνονται μέχρι τῆς 26 Ἰουνίου, συμπεριλαμβανομένης.

ΕΛΛΗΝΙΣ, πτυχιοῦχος Ἀρσακείου μὲ ἀρίστας συστάσεις παραμείνασα εἰς Γαλλίαν ἐπὶ πενταετίαν ζητεῖ θέσιν παιδαγωγοῦ ἢ dame de compagnie, ἢ νὰ συνοδεύσῃ οἰκογένειαν εἰς Εὐρώπην. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρωΐας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας σκηνὴ Ἀγγλικὴ κωνικὴ διαμέτρου 7 μέτρων. Πληροφορίαι ὁδὸς Κολοκοτρώνη 37.

ΣΑΒΒΑΣ ΒΑΛΛΙΔΗΣ ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ ἔργασθεὶς εἰς τὰ νοσήματα τοῦ Οὐροποιογεννητικοῦ συστήματος.
Ριζική, ἀνώδυνος καὶ ταχεῖα θεραπεία τῆς ὀξείας καὶ χρονίας Βλεννορροίας διὰ τῆς Ἐνδοθερμογονίας, Διαθερμίας ἥτις ἐφαρμόζεται ὑπεύθυνως δι' ἰδίου συνδυασμοῦ τελειοποιηθέντων μηχανημάτων (Modele 1926) ὡς καὶ διὰ τὰς Ἐπιπλοκὰς αὐτῆς καὶ τὰ Γυναικολογικὰ νοσήματα.
Ἐκτρωτικὴ θεραπεία τῆς ὀξείας Βλεννορροίας (1ον 48ωρον) ἐντὸς ἑβδομάδος. Δέχεται ἐν τῇ τελειοτάτῃ εἰς τὸ εἶδος τῆς Κλινικῇ του ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτελοῦνται αἱ Οὐρολογικαὶ καὶ Γυναικολογικαὶ ἐπεμβάσεις.
ΓΩΝΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 17
8—1 π. μ. καὶ 3—8 μ. μ. Τηλ. 32-83

Η ΠΗΓΗ ΤΩΝ ΠΙΛΩΝ
1866
Ἡ Πηγὴ τῶν Πίλων παράγει εἰς ἀπεριόριστον ποσότητα
ΝΕΑ ΨΑΘΑΚΙΑ ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΙΚΟ
Λευκότατα δέ, ἀντικαδιστῶντα
ΤΩΝ ΔΡΑΧΜ. 120
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜ 65
ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΜΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΑΙΟΛΟΥ 168 ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 157
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΕΝΑΝΤΙ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ
Η. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Ἐν τῷ θεραπευτηρίῳ τοῦ κ. ΙΩΣΗΦ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ, Διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου Βερολίνου, ἐπὶ 15 ἔτη ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθέντος, εἰδικοῦ συνεργάτου τῶν ἰατρικῶν περιοδικῶν τῆς Γερμανίας, θεραπεύονται ἅπαντα τὰ Γυναικολογικὰ νοσήματα: Μητρίτις, Σαλπιγγίτις, Νεφρίτις, Κυστίτις καὶ φαγούρες ὡς καὶ ἀκράτεια οὔρων. Ἐγχειρήσεις ἐπιτυχέσταται. Ἐκτὸς τῆς οἰκίας μόνον κατόπιν συνεννοήσεως.
Ἁγ. Κωνσταντίνου 28 10-12 π.μ. 4-7 μ.μ.

ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΘ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ραδιολόγου
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις Ἀκτίνων Χ καὶ ἡ μεγαλυτέρα ποσότης ΡΑΔΙΟΥ καθαροῦ. Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῶν καλοήθων καὶ τῶν κακοήθων ὄγκων (Καρκίνου). Διὰ τοὺς πτωχοὺς ΔΩΡΕΑΝ.
Ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐγκατάστασις ΡΑΔΟΝΙΟΥ (ἀερίου καὶ Ραδίου) διὰ τὴν παραγωγὴν ὕδατος, ἐνέσεων καὶ εἰσπνοῶν Ραδιούχων.
Ὁδὸς Πολυτεχνείου ἀρ. 8Α.

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ
ROYAL
TRADE ROYAL TYPEWRITER MARK COMPANY, INC.
TYPEWRITERS
ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ
Ἑλληνικαὶ—Γαλλικαὶ—Ἀγγλικαί.
Μὲ 4 σειρὰς στοιχείων.
Ἐλαφραὶ—Στερεαὶ—Τιμὴ ΔΟΛΛ. 65
Ἐλεύθεραι τελωνειακοῦ Δασμοῦ.
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
MACANDREWS & FORBES COMPANY
21 ὁδὸς Μητροπόλεως 21-ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΣ Εἰς τὴν Γενεύην, κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξητάσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Μειονοτήτων μία ἔκθεσις στρεφομένη κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὠφείλετο εἰς τὰς Βουλγαρομακεδονικὰς ὀργανώσεις, τῶν ὁποίων εἶνε γνωστὴ ἡ προσπάθεια ὅπως διατηροῦν ἐν διαρκεῖ ἐκκρεμότητι ζήτημα Βουλγαρικῶν διεκδικήσεων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην. Ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ ἐθνολογικοῦ χαρακτῆρος τῶν βορείων τούτων Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν μετὰ τὴν εἰς αὐτὰς ἐγκατάστασιν τῶν προσφύγων ἀγνοεῖται ἐσκεμμένως παρὰ τῶν Βουλγαρομακεδονικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι—εἶνε δίκαιον νὰ προστεθῇ—οὐδεμίαν εὑρίσκουν ὑποστήριξιν παρὰ τῇ σημερινῇ Βουλγαρικῇ Κυβερνήσει, ἥτις εὑρέθη ἐσχάτως εἰς ὀξεῖαν πρὸς αὐτὰς ἀντίθεσιν συνεπείᾳ τῆς γνωστῆς δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι Βουλγαρικὰς ἐκκλησίας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Ἑλλάς, οὐδὲν ἔχουσα νὰ κρύψῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐκάλεσε τοὺς εἰδικοὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν ἐπιτοπίως τὰς Βουλγαρικὰς μειονότητας διὰ ν' ἀντιληφθοῦν αὐτοπροσώπως εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκονται. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τούτου ἡ εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας, πεισθεῖσα εἰς τὰς Ἑλληνικὰς διαβεβαιώσεις, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῶν Βουλγαρομακεδόνων. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ βεβαίως μίαν ἠθικὴν νίκην διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΛΙΜΗΝ Ἐξεφράζομεν χθὲς τὴν εὐχὴν ὅπως ἐκ τῆς εὐοδώσεως τῆς Ἑλληνορρουμανικῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἱδρύσεως μιᾶς Ρουμανικῆς ζώνης εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐνισχυθῇ γενικῶς ἡ θέσις τοῦ μεγάλου τούτου ἑλληνικοῦ λιμένος τῆς Βαλκανικῆς. Εἶνε περιττὸν ν' ἀναπτύξωμεν ὅσα εἶνε αὐτονόητα. Ἡ χρησιμοποίησις τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Ρουμανίας θὰ ἀνέπτυσσε σημαντικώτατα τὸν λιμένα της καὶ θὰ ἠδύνατο, ἀφ' ἑτέρου, νὰ παράσχῃ θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ρουμανικὸν ἐμπόριον. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ δεύτερον τοῦτο θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ὅταν θὰ ἐσυστηματοποιεῖτο ἡ σύνδεσις τοῦ ρουμανικοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου μετὰ τοῦ Βαλκανικοῦ διὰ τῆς μελετωμένης νέας γεφυρώσεως τοῦ Δουνάβεως παρὰ τὰς Σιδηρᾶς Πύλας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ διὰ τὴν Ρουμανίαν ἐμπορεύματα θὰ εἶχαν νὰ διανύσουν ἐκ Θεσσαλονίκης ὅλην τὴν διὰ Νοτιοσλαυΐας σιδηροδρομικὴν διαδρομὴν πρὶν εἰσέλθουν εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν. Εἶνε δὲ προφανές, ὅτι ἡ διὰ ξηρᾶς συγκοινωνία τῆς Ρουμανίας μετὰ τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης θὰ ἐξησφαλίζετο τελείως ἐὰν ἡ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως γέφυρα συνήνωνε τοὺς ρουμανικοὺς μετὰ τῶν βουλγαρικῶν σιδηροδρόμων.

Η ΚΟΙΝΗ ΑΜΥΝΑ *Εἰς τὴν Γενεύην, κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συζητήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Χωρῶν, αἱ ὁποῖαι συνῆψαν τὴν συμφωνίαν τοῦ Λοκάρνο, ἀπεφασίσθη, μεταξὺ ἄλλων, ἡ συστηματοποίησις μιᾶς κοινῆς ἀμύνης ἐναντίον τοῦ μπολσεβικισμοῦ, ἀποφευγομένου, ἐν τούτοις, κάθε χαρακτῆρος προκατειλημμένης σταυροφορίας ἐναντίον τῶν Σοβιέτ. Ἡ κοινὴ αὕτη ἄμυνα κρίνεται ἀναγκαία ἐκ τῆς προκλητικῆς στάσεως τῆς Ρωσσίας, κατόπιν τῆς δολοφονίας τοῦ ἐν Βαρσοβίᾳ πρεσβευτοῦ της. Ἡ στάσις αὕτη προμηνύει νέαν ἔντασιν τῆς μπολσεβικικῆς προπαγάνδας εἰς τὰς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς χώρας, ἀφοῦ ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐμπνεύσῃ σοβαρὰς ἀνησυχίας εἰς κανένα. Ἡ Ρωσσία εἰσέρχεται τοιουτοτρόπως εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τῆς μπολσεβικικῆς ἐξελίξεώς της. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονός, ὅτι ἐνῷ τὰ Σοβιὲτ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν ἐσωτερικῶς διὰ τρομοκρατικῶν ἀθρόων ἐκτελέσεων, ρίπτονται—πρώτην φορὰν—βόμβαι ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν λεσχῶν κατὰ τὴν ὥραν τῶν συνεδριάσεών των.*

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ Τὰ αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐκκινήσουν ἀπὸ τὸν παρὰ τὴν Ἀκαδημίαν σταθμόν των πρὶν συμπληρώσουν καὶ τὴν τελευταίαν ὑπάρχουσαν θέσιν. Τοιουτοτρόπως αἱ ἐνδιάμεσοι στάσεις μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἰλισσοῦ δὲν ἐξυπηρετοῦνται, καὶ οἱ ἐκεῖ ἀναμένοντες διὰ νὰ κατέλθουν εἰς τὸ Φάληρον σπανιώτατα εὑρίσκουν θέσιν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, ἀντιστρόφως, καὶ διὰ τὴν ἐκ Φαλήρου ἐκκίνησιν, ἡ ὁποία γίνεται μόνον ὅταν τὸ αὐτοκίνητον συμπληρωθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὸν ἀκραῖον σταθμόν.

Δι' ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα συμβαίνουν, ἄλλωστε, καὶ εἰς ἄλλας γραμμὰς λεωφορείων αὐτοκινήτων, τὸ κοινὸν ἀναμένει τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν αὐτοκινήτων τῆς Πάουερ, διὰ νὰ ρυθμισθῇ ἡ συγκοινωνία κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα ὅλους τοὺς διαμέσους σταθμοὺς καὶ μὲ ὡρισμένας ὥρας ἐκκινήσεως καὶ ἀφίξεως, χωρὶς ν' ἀγανακτῇ ὁ ἀναμένων κόσμος, ὅπως σήμερον.

ΜΙΑ ΕΛΑΤΤΩΣΙΣ Οἱ καπνοπῶλαι προτείνουν τώρα νὰ προστεθοῦν ἄλλα τέσσαρα σιγαρέττα εἰς τὰ κυτία «ντάμας»—νὰ γίνουν, δηλαδή, 30 ἀντὶ τῶν 26,—καὶ τοῦτο, διότι μὲ τὴν ὑπερτίμησιν των συνεπείᾳ τῆς νέας φορολογίας ἠλαττώθη ἀνησυχητικῶς ἡ κατανάλωσις. Πρὸ ἡμερῶν παρετηρήσαμεν, ὅτι ἡ συνεχὴς ἐπιβάρυνσις διὰ φόρων ὡρισμένων εἰδῶν ἔχει κρίσιμά τινα ὅρια, τὰ ὁποῖα οἱ συνετοὶ οἰκονομολόγοι φροντίζουν νὰ μὴ ὑπερβαίνουν. Εὐχόμεθα νὰ μὴ λάβωμεν νέαν ἀφορμὴν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

ΠΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ; Μετὰ τόσας περιπετείας καὶ ἀναβολάς, μετὰ ἓν ὁλόκληρον σχεδὸν ἔτος συνετάχθη ἐπὶ τέλους ἕνα βούλευμα διὰ τὴν λῃστείαν τῆς Πέτρας. Τὸ βούλευμα παραπέμπει σημαντικὸν ἀριθμὸν κατηγορουμένων ὡς δραστῶν καὶ συνεργῶν εἰς δίκην. Ἡ Ἤπειρος ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀγωνιᾷ νὰ πληροφορηθῇ ὅτι ὡρίσθη ἡ ἡμέρα τῆς δίκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀναμένει νὰ ἔλθουν εἰς φῶς τὰ σκοτεινὰ ἀκόμη σημεῖα τῆς φρικιαστικῆς ὑποθέσεως. Τί νὰ εἶνε τάχα αὐτὸ ποὺ ἀναβάλλει τὸν ταχὺν ὁρισμὸν τῆς δίκης; Τί δικαιολογεῖ τόσην βραδύτητα; Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν δὲν θεωρῇ τὸ ζήτημα ἐπουσιῶδες, θὰ ἠδύνατο νὰ πληροφορήσῃ τὸ τμῆμα τοὐλάχιστον ἐκεῖνο τῆς Ἑλλάδος τὸ ὁποῖον συνετάραξε περισσότερον τὸ πρωτοφανὲς ἔγκλημα.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ ἔργον τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπομακρυνθέντων τοῦ Στρατεύματος ἀξιωματικῶν ἀπέτυχε κατὰ μέγα μέρος, καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιπολαιότητα, τὴν ἄγνοιαν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν προσόντων, τῶν περισσοτέρων ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικῶν, ἐκ μέρους τοῦ ἄνω Συμβουλίου, καὶ τὸ βεβιασμένον, μεθ' οὗ ἐνηργήθη ἡ ἀναθεώρησις τῶν πινάκων Α καὶ Β.

Τὸ ἄνω Στρατιωτικὸν Συμβούλιον μὲ ἔκρινε χωρὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ φύλλου ποιότητος καὶ μητρῴου μου, καὶ γνωρίσῃ ποίας καὶ πόσας στρατιωτικὰς μονάδας διώκησα καὶ ἐξεπαίδευσα, καὶ εἰς ποίας μάχας ἔλαβον μέρος, καὶ πῶς χαρακτηρίζομαι εἰς τὸ φύλλον ποιότητός μου, παρὰ τῶν ἑκάστοτε διοικητῶν μου, καὶ τοῦτο, διότι, ὡς ἐδημοσίευσε εἰς τὰς ἐφημερίδας, τὰ ἄνω στοιχεῖά μου ἀπωλέσθησαν. Ἐπίσης κατὰ τὴν διαταχθεῖσαν ἀναθεώρησιν τῶν πινάκων, τὸ ἄνω Συμβούλιον δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τοῦτο αἴτησίς μου, εἰς ἣν ἀνέφερον ὅτι εἰς τὸ φύλλον ποιότητός μου χαρακτηρίζομαι, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου, ὡς ἱκανώτατος καὶ γενναῖος ἀξιωματικός, καὶ ὅτι διεκρίθην εἰς ἁπάσας τὰς μάχας, εἰς ἃς ἔλαβον μέρος, ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ διοικητικῇ ἱκανότητι, καὶ τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερον, ὡς καὶ τὰ συντάγματα, ἅπερ διῴκησα καὶ ἐξεπαίδευσα ἐπὶ ἑξαετίαν, ἀπὸ τοῦ 1917—1919 ὡς ἀντισυνταγματάρχης καὶ ἀπὸ τοῦ 1919—1922 ὡς συνταγματάρχης, καὶ ποῖα τούτων συνεκρότησα, ὡς καὶ τὰς Ἡμερησίας Διαταγὰς τῶν προϊσταμένων μου Ἀρχῶν, εἰς ἃς ἐπαινοῦμαι εἴτε κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν ὑπ' ἐμὲ μονάδων, εἴτε διὰ τὴν δρᾶσίν μου κατὰ τὰς μάχας, καὶ εἰς ἣν προτείνω μάρτυρας τοὺς διοικητὰς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ὑπηρέτησα καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, ὡς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες γνωρίζουσι τὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας μου. Οὔτε τοὐλάχιστον μὲ ἐκάλεσε τὸ ἄνω Συμβούλιον ὅπως δώσω πληροφορίας περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς δράσεώς μου, καὶ οὕτω μὲ ἔκρινε ἀναπολόγητον, καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὰ ἄνω ἔγγραφά μου. Καὶ ἐπὶ πλέον τὰ μέλη τοῦ ἄνω Συμβουλίου ἐγνωμάτευσαν περὶ ἐμοῦ χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζουσι, καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ συνυπηρετήσωσι μὲ ἐμέ, πλὴν τοῦ ἀντιστρατήγου Βλαχοπούλου Νικολάου, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησα ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1917, ὡς διοικητὴς τοῦ 13ου Συντάγματος πεζικοῦ τῆς IV μεραρχίας, ἧς τότε ὁ ἄνω ἀντιστράτηγος ἐτύγχανε Διοικητής, οὗτος ὅμως ὡς ἑξῆς, αὐτολεξεί, μὲ ἐχαρακτήρισε εἰς τὸ φύλλον ποιότητός μου, «ἐργατικώτατος, ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν του μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου, κέκτηται γνώσεις εὐρυτέρας στρατιωτικάς, γνώστης τῶν Κανονισμῶν τελείως, πειθαρχικός». Εἰς μίαν δὲ τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν τῆς Μεραρχίας του ἔγραψε, ὅτι παρετήρησε ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ 13ον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, ὅπερ διῴκουν ἐγώ, εἶναι ὑπερτέρα τῆς τῶν λοιπῶν συνταγμάτων τῆς Μεραρχίας.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τὸ ἄνω Συμβούλιον, δὲν ἔκρινε, ἐν συγκρίσει, τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ εἰς τοὺς πίνακας Α καὶ Β κατέταξε καὶ δοσιλόγους τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς, καὶ πολλοὺς ἀμάχους, καὶ σπανίως ὑπηρετήσαντας εἰς τοὺς στρατῶνας, καὶ μὴ λαβόντας μέρος εἰς ἁπάσας τὰς ἐκστρατείας.

Ἐκ τούτων δύναταί τις νὰ κρίνῃ, κατὰ πόσον εἶναι δικαία, ἡ γνωμάτευσις τοῦ ἄνω Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, καὶ κατὰ πόσον ἔχει κῦρος, καὶ κατὰ πόσον τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου εἰργάσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀτομικῶν ἐγγράφων τῶν ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικῶν, καὶ κατὰ πόσον μετεχειρίσθησαν τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμὰ δι' ἅπαντας τοὺς ὑπὸ κρίσιν ἀξιωματικούς.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὅθεν καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἐναπόκειται νὰ λάβουν μέτρα πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἄνω ἀδικήματος, καὶ πρὸς ὁριζικὴν λύσιν τοῦ ὅλου στρατιωτικοῦ ζητήματος.

Ἀθῆναι τῇ 12 Ἰουνίου 1927

Νικόλαος Καλκάνης
Συνταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ
ἐν αὐτεπαγγέλτῳ ἀποστρατείᾳ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ-ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αἱ ἐπενεχθεῖσαι μέχρι τῆς στιγμῆς εἰς τὸ διάταγμα τοῦ ἐνοικιοστασίου ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τροποποιήσεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι, συμφώνως πρὸς τὰ ἐπίσημα πρακτικά:

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 1, ὁρισθέντος ὅτι ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως παρατείνεται μέχρι 30 Αὐγούστου 1930 ἐπὶ καταστημάτων καὶ οἰκιῶν.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 διεσαφηνίσθη ὅτι παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καὶ πᾶσα μίσθωσις συνωμολογημένη ἤδη (τὸ παλαιὸν κείμενον εἶχε συνομολογηθεῖσα) διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον μηνὸς καὶ ἧς ἡ λῆξις ἤθελε συμπέσει πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐπίσης διὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 κατεχωρήθη εἰς τὰ πρακτικὰ ἡ ἑρμηνευτικὴ δήλωσις, ὅτι ἡ φράσις «ἀναλόγους ἐγγυήσεις» (Σ.τ.Π.) ὁλόκληρος ἡ παράγραφος ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ ὡς ἄνω αὐτοδικαίως παράτασις ἐπέρχεται μόνον ἂν ὁ μισθωτὴς παράσχῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰς ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις») σημαίνει ὅτι «δύναται νὰ εἶνε καὶ ἄλλος ὁ προσωπικῶς ἐγγυώμενος ἀπὸ τὸν ἀρχικὸν μισθωτήν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 2ον ἡ παράγραφος 3 μετερρυθμίσθη ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ κατοικιῶν ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, προστατεύονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος οἰκεῖοι αὐτοῦ ἐφόσον οὗτοι συνώκουν μετὰ τούτου ἐπὶ 6 τοὐλάχιστον μῆνας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ σύζυγοι ἀνεξαρτήτως χρόνου συνοικήσεως.»

Ἐπίσης εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθη ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 4:

«Ἐπὶ γραφείων καὶ καταστημάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις 28 τοῦ παρόντος».

Τὸ ἄρθρον 3 ἀντικατεστάθη ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἑξῆς:

«1. Ἀστικὸν ἀκίνητον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἐννοεῖται ἡ κατοικία μέν, ἂν τὸ μίσθιον τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1927 ἀνεξαρτήτως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐχρησιμοποιεῖτο πράγματι ὡς κατοικία, κατάστημα δὲ ἢ γραφεῖον, ἂν τὸ μίσθιον κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ πᾶσαν ἄλλην πλὴν τῆς κατοικίας χρῆσιν.

2. Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα τις ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα προσδίδον αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. τῆς 2 Μαΐου 1835 περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (PENSION), τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθωθέντα ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαὶ κλπ. ὡς καὶ οἱ οἶκοι ἀνοχῆς, οἱ ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

3. Γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον θεωρεῖται τὸ μίσθιον ἔνθα τις ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, οἷον ἀρχιτέκτονος, δημοσιογράφου, δικηγόρου, ἰατροῦ, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις.

4. Ὡς γραφεῖα θεωροῦνται ἐπίσης τὰ μίσθια, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργῶν, ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν.

5. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον χρησιμοποιῆται ὡς κατάστημα συγχρόνως καὶ κατοικία, ὁ δὲ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δὲν συμφωνοῦσι περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως ὅπερ ἐπεβλήθη διὰ τῶν προλαβόντων διαταγμάτων καὶ ἤδη ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ πρόεδρος ὁρίζει τοῦτο κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.»

Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦτο ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 εἰς ὃ κατόπιν σχετικῆς συζητήσεως προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτω: «ἐπὶ γραφείων καὶ καταστημάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος».

Γίνεται δὲ τελικῶς δεκτὸν τὸ ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 4 (ποῖος νοεῖται ἰδιοκτήτης), 5 (ὅτι ὁ ἐνοικῶν ὡς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης δὲν θεωρεῖται μισθωτής) καὶ 6 (ποῖοι θεωροῦνται «οἰκεῖοι») ἔμειναν ἀμετάβλητα.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 ἐτροποποιήθη ὡς ἕπεται:

«Διὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ὅρος ρήτρα ἐφόσον διαρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.»

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

Τὸ ἄρθρον 8ον περὶ περιπτώσεων ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

1) Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν συνομολογηθεισῶν ἢ συνομολογουμένων διὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον.

2) Ἐὰν ἀστικὸν ἀκίνητον, ὅπερ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐχρησιμοποίει ὁ ἰδιοκτήτης, ἐξεποιήθη ἢ ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἢ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου ἀνέλαβεν ἢ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐκποιήσας νὰ παραδώσῃ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ρηθὲν ἀκίνητον, καὶ ἂν ἀκόμη συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἐκποιήσας παραμείνῃ ἐν τῷ ἐκποιηθέντι ὡς μισθωτὴς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

3) Ἐπὶ μισθώσεων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον ἢ ἀνανεωθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς παρῃτήθη ἐγγράφως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου. Ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις μισθώσεων ἀνανεωθεισῶν ἀπὸ 26ης Φεβρουαρίου 1926, ἕως 25 Αὐγούστου 1926, περὶ ὧν ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὅτι συνωμολογήθησαν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἰσχύος διατάξεων τοῦ Ν.Δ. τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1926, καταργηθεισῶν ἢ ἀνασταλεισῶν.

4) Ἐπὶ μισθώσεων οἰκοδομῶν, ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1923.

5) Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχικῶν ὅρων τῆς μισθώσεως τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλον παρὰ τὸν συμφωνηθέντα σκοπόν.

Ἐπὶ ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως, δι' ἣν ἀθέτησιν συνεφωνήθη ἐγγράφως ἡ λύσις τῆς μισθώσεως. Μεταβολαὶ ἢ προσθῆκαι ἐπουσιώδεις ἐν τῷ μισθίῳ, γενόμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐν τῇ συμβάσει συνωμολογημένου σκοποῦ τῆς μισθώσεως ἢ ἐλαφρῶς χαλεπωτέρα χρῆσις τοῦ μισθίου, δὲν ἐπάγονται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο.

6) Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ μισθωτὴς εἶνε ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμοι, κοινότητες, χρηματιστήρια παντὸς εἴδους, Ἑταιρεῖαι ἀνώνυμοι, ὁμόρρυθμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι Ἑταιρεῖαι ἐν γένει, ἔχουσαι κεφάλαια ἢ ἀποθεματικὰ ἄνω τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πρὸς δὲ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ Ἑταιρεῖαι ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων εἴτε διὰ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἔχουν ἢ διαθέτουν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον.

7) Ἐπὶ μισθώσεων καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς εἶνε ἀλλοδαπὸς ὑπήκοος, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπηκόων Κρατῶν ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀπολαύουσι τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοδαπῶν θεραπευτηρίων.

8) Ἐπὶ μισθωτῶν οἰκιῶν, καταβαλλόντων κατὰ Ἰανουάριον 1927 μίσθωμα 7000 τοὐλάχιστον δραχμῶν μηνιαίως.

9) Ἐπὶ μισθωτῶν ὁμολογουμένως κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν πλουσίων. Πάντως δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁμολογουμένως πλούσιος ὁ μὴ ἔχων καθαρὰν μηνιαίαν πρόσοδον—συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοιαύτης τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων —30.000 δραχμὰς τοὐλάχιστον ἢ 3.500.000 περιουσίαν εἰς παντὸς εἴδους περιουσιακὰ στοιχεῖα, εἰς ἃ δὲν ὑπολογίζονται τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη.

10) Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν αὐξήσεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 προσθέτων καταβολῶν, ἢ τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου καταβλητέου ποσοῦ.

11) Ἐπὶ κατοικιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ λειτουργούντων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἐὰν ὁ ἔνοικος καὶ ἂν δὲν ὑφίσταται σχέσις μισθώσεως, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης τοῦ ἐργοστασίου νομίμως ἔπαυσεν ὢν τοιοῦτος καὶ δὲν ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ μονομεροῦς ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τοῦ τελευταίου μηνός, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου τούτου παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν ἔνοικον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην ἀνάλογος προθεσμία πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3 μῆνας.

12) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων κατὰ τὸ ἄρθρον 7 οἰκείων ἔγινε, εἶνε, ἢ γίνῃ κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 29 Δεκεμβρίου 1913 καὶ πάντων τῶν ἐφεξῆς ἐκδοθέντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν σχετικῶν παρατάσεων τούτου κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως ἢ καταστῇ τοιοῦτος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἤθελεν ἀποφασισθῇ, ὅτι συντρέχουν ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν.

13) Ἐπὶ μισθώσεων καθ' ἃς ὁ ἐκμισθωτὴς εἶνε δῆμος ἢ κοινότης, ὁσάκις τὰ πρόσωπα ταῦτα πρόκειται νὰ κατεδαφίσουν τὸ μίσθιον λόγῳ ρυμοτομίας πρὸς ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως, ἢ πρὸς ἐγκατάστασιν ἢ ἐπέκτασιν δημοτικῶν βιβλιοθηκῶν.

14) Ἐπὶ μισθώσεων ἐν αἷς τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἶκος ἀνοχῆς ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

15) Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης νεωτέρας τοιαύτης, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ 9ον

Τὸ ἄρθρον 9ον διετυπώθη ὁριστικῶς ὡς ἑξῆς:

«1. Δὲν ἰσχύει ἐπίσης ἐνοικιοστάσιον ἐὰν ὁ μισθωτὴς οἰκίας ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας δὲν διέμεινε, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ δὲν διαμένει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῷ μισθίῳ αὐτὸς ἢ τις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνοικούντων αὐτῷ οἰκείων. Ἡ παραμονὴ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἄλλου τρίτου προσώπου δὲν ἀναπληροῖ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μετὰ ἑξάμηνον ἐπάνοδος τοῦ μισθωτοῦ δὲν αἴρει τὸ πρὸς ἔξωσιν δικαίωμα τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν δὲν ἐπῆλθε ρητὴ ἢ σιωπηρὰ παραίτησις τούτου.

Ἡ ἐνίοτε ἐντὸς τοῦ ἑξαμήνου ἐπάνοδος καὶ παραμονὴ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων του ἐν τῷ μισθίῳ ἐπὶ τινας ἡμέρας δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς διακοπὴ τοῦ ἄλλου 6μήνου ἂν γίνεται πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

2. Ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει ἀπομακρυνομένων τῆς ἕδρας των διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ ἐπ' ἀδείᾳ δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς διατηρῇ δύο κατοικίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει παύει ἡ παράτασις ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν κατοικίαν, ἐν ᾗ διαμένει ὁ μισθωτὴς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεύς, τὸ Παλαιὸν καὶ Νέον Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, τὸ Χαλάνδριον, τὸ Ἀμαρούσιον, τὸ Ἡράκλειον, ἡ Νέα Ἰωνία,, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικὸν καὶ ἡ Κηφισιὰ θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

4. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύει ἐπὶ μισθώσεων, αἵτινες γίνονται μόνον πρὸς ἀνάρρωσιν ἢ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον χάριν ψυχαγωγίας.

5. Ἡ διάταξις τῆς ἄνω παραγράφου 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἐπὶ τρεῖς τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς καὶ διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν χρησιμοποιῇ ἢ δὲν χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον. Ἐπὶ δὲ μήπω ληξάσης μισθώσεως καταστήματος δὲν ἐπέρχεται ἐπὶ τῇ λήξει αὐτῆς παράτασις, ἐὰν ἐπὶ τρεῖς τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας τοῦ τελευταίου τῆς συμβατικῆς διαρκείας ἔτους δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ἢ δὲν χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον.

Τὸ ἄρθρον 10 παρέμεινεν ὡς εἶχεν, ὁρίζον ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἄρσεως ὁ μισθωτὴς ὀφείλει νὰ καταλίπῃ ἐντὸς μηνὸς τὸ μίσθιον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἄλλως χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

Τὸ ἄρθρον 11 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4, ἀλλὰ μόνον ἐφόσον πρόκειται περὶ μισθωτῶν προσφύγων ἀποδεικνυομένης τῆς ἰδιότητος των ταύτης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 παράγρ. 3 καθοριζόμενα, ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 7 ἐξαιρέσει πάλιν τῶν αὐτόθι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν πάσης φύσεως καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν ἀριθμῶν 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 8 οἱ μισθωταὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μισθίῳ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1930 ἐὰν δηλώσωσι τῷ ἐκμισθωτῇ διὰ κοινοποιήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅτι δέχονται νὰ καταβάλωσιν ἐφεξῆς τὸ κατὰ τὸ 1914 καταβαλλόμενον ἢ καταβλητέον ἐνοίκιον πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸν κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Μάρτιον ἑκάστου ἔτους συντελεστὴν τοῦ τιμαρίθμου, τὸν κανονιζόμενον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Οἱ μισθωταὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθμοῦ 10 ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ καταστημάτων δικαιοῦνται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ εὐεργετήματος τούτου ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλωσι τὸ οὕτω ἐξευρεθησόμενον ἐνοίκιον ηὐξημένον κατὰ τὸ 1)5 ἀκόμη αὐτοῦ».

ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΩΜΑΤΟΣ

Τὸ ἄρθρον 12 περὶ κανονισμοῦ μισθώματος διετυπώθη ὡς ἑξῆς:

1) Τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1914.

2) Μισθωτικὴ ἀξία, ἐπὶ μισθίου μέν, ὅπερ ἦτο ἐκμεμισθωμένον κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα, εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ τότε καταβαλλομένου ἢ τοῦ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καθορισθέντος μηνιαίου μισθώματος, ἐπὶ μισθίου δέ, ὅπερ δὲν ἦτο τότε ἐκμεμισθωμένον ἢ δὲν ὑπῆρχεν παντάπασιν ἐξευρίσκεται διὰ τῆς συγκρίσεως πρὸς τὰ μισθώματα ἀναλόγων κατοικιῶν καὶ πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων τοῦ 1914 ἢ ἑπομένων ἐτῶν μισθώματα τοῦ αὐτοῦ μισθίου.

Ἐπίσης τὸ ἄρθρον 13ον ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

«1) Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴ ἀξία, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 12, ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωτέον μίσθωμα.

2) Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξευρισκόμενον ποσόν, οὐδεμία αὐξήσεις καταβάλλεται, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

3) Ἡ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου καὶ τοῦ κατὰ παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένου μισθώματος διαφορὰ κατανέμεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις καταβαλλομένης τῆς μὲν 1ης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1927, τῆς 2ας ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 καὶ 3ης ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1929».

Τὸ ἄρθρον 14 διετυπώθη ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν μισθωτὴς οἰκίας ἢ τῶν συνοικούντων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 οἰκείων ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας τῆς ὁποίας εἷς τοὐλάχιστον ὄροφος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν σχετικῶν παρατάσεων αὐτοῦ κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην οἰκίαν μίσθωμα ἀνάλογον πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς μισθωτικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας περὶ τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει ἐν διαφωνίᾳ ὁ πρόεδρος λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως θεωροῦνται ὡς μία πόλις αἱ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερόμεναι πόλεις καὶ προάστεια.

Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ἔτι ὁ μισθωτὴς ἐξεποίησε τὴν οἰκίαν ἧς κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως εἷς ὄροφος κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενον χρόνον.

Ἡ διάταξις τῶν δύο προηγουμένων ἐδαφίων δὲν ἰσχύει ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἤθελεν ἀποφασισθῇ, ὅτι συνέτρεχον ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαὶ ἐπαγγελματικαὶ κλπ. συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν».

Τὸ ἄρθρον 15 περὶ μισθωτῶν κατεχόντων μείζονα χῶρον τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς αὐτοὺς διεγράφη ἐξ ὁλοκλήρου, ἐφαρμοζομένων καὶ διὰ τοὺς τοιούτους μισθωτὰς τῶν γενικῶν κανόνων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟΡΩΝ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΡΟΙ

Τὸ ἄρθρον 16ον τοῦ ἐνοικιοστασίου Ἀγγελοπούλου ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἐνοικιοστασίου Τσιτσεκλῆ διατυπωθέν, μὲ τινας τροποποιήσεις, ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος, ἄποροι θεωροῦνται οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς δύο ἑπομένας Α' καὶ Β' κατηγορίας, ἐφόσον πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς αὐτὰς ἔχουν ἐν συνόλῳ μηνιαῖον καθαρὸν εἰσόδημα ἐκ πάσης πηγῆς, μετὰ τῶν παντὸς εἴδους ἀποδοχῶν αὐτῶν, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων ἔλασσον τῶν δρ. μὲν 4000 ἐὰν εἶναι ἄγαμοι, τῶν δρ. δὲ 6000 ἂν εἶναι ἔγγαμοι ἢ προστάται οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α'

α') Οἱ δημόσιοι, δημοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς καὶ στρατιωτικοί.

β') Οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι.

γ') Οἱ συγγραφεῖς, οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ἀσκοῦντες ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, οἱ καλλιτέχναι καὶ δημοσιογράφοι, οἱ μὴ ὄντες ἰδιοκτῆται ἢ κατ' ἐμπορίαν ἐκδόται ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν πάσης φύσεως.

δ') Οἱ πρόσφυγες, καταφυγόντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15ην Αὐγούστου 1921 καὶ ἐφεξῆς πιστοποιουμένης τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ταύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 22 ἐδ. 4 τοῦ παρόντος διὰ πιστοποιητικοῦ κλπ.

ε') Αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ πάντων τῶν ἄνω προσώπων.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β'.

α') Οἱ δημόσιοι, δημοτικοί, κοινοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπηρέται.

β') Οἱ διδάσκαλοι ξένων γλωσσῶν ὡς καὶ οἱ λόγῳ χρονίας νόσου, σωματικῆς βλάβης ἢ ἀτελείας ἢ λόγῳ γήρατος ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν.

γ') Τραυματίαι καὶ ἀνάπηροι πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμων.

δ') Οἱ ἔφεδροι πολεμισταὶ τῶν αὐτῶν πολέμων, οἱ ὑπὲρ τὴν διετίαν ἐν συνόλῳ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

ε') Πάντες οἱ διατελέσαντες ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν δημόσιοι, δημοτικοί, κοινοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοί, οἵτινες ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἔλαβον σύνταξιν.

στ') Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ δημόσιοι κήρυκες.

ζ') Οἱ πλανόδιοι καὶ ἐν ὑπαίθρῳ μεταπράται, πανδοχεῖς καὶ ρακοσυλλέκται καὶ πλανόδιοι ὀργανοπαῖκται.

η') Οἱ παντὸς εἴδους ἐργάται.

θ') Οἱ ἁμαξηλάται καὶ οἱ καρραγωγεῖς, οἱ ἔχοντες ἓν μόνον ὄχημα καὶ ἐργαζόμενοι αὐτοπροσώπως καὶ οἱ μισθωτοὶ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων.

ι') Οἱ λεμβοῦχοι, κασσιτερωταί, ἐπιδιορθωταὶ καὶ στιλβωταὶ ὑποδημάτων, ἐνδυμάτων καὶ ὡρολογίων, οἱ πεταλωταί, χαλκεῖς καὶ φανοποιοί.

ια') Οἱ ἀχθοφόροι.

ιβ') Αἱ χῆραι ἐν γένει καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν ἀνωτέρω.

2. Οἱ ὡς ἄνω ἄποροι καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σεπτέμβριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν, πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ συντελεστὴν 6 κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις, τὰς ὁριζομένας ἐν ἄρθρῳ 13 παράγρ. 3 τοῦ παρόντος.

3.—Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

4.—Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενα.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟΡΙΑΣ

Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 ἀναφερόμενοι μισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εὐεργετημάτων, νὰ ἐπιδώσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐτῶν ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, δήλωσιν καθορίζουσαν τὰς ἰδιότητας αὐτῶν καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων, προσφερόμενοι ἅμα εἰς ἔνορκον ἐνίσχυσιν αὐτῆς».

Τὰ ἐδάφια 2, 3, 4 περὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκδικάσεως τῶν δηλώσεων ἀπορίας παραμένουν ἀμετάβλητα.

Τὸ ἐδ. 5 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς: «Ὁ πρόεδρος κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀμετάκλητος. Ἐν μὴ αὐτοπροσώπῳ παρουσίᾳ τοῦ μισθωτοῦ ἡ δήλωσις αὐτοῦ ἀπορρίπτεται ὡς ἀναληθής. Ἐπακτὸς ὅρκος πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρέπει νὰ διατυποῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ δίδεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἀμέσως, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀντεπαγωγῆς».

Ἐπίσης τὸ ἐδάφ. 6 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς: «Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δίδεται εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, ἕτερον δὲ τοιοῦτον ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἡ ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 αἰτήσεων διαδικασία καὶ αἱ ἐκδόσεις γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

ΥΠΟΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Αἱ διατάξεις περὶ ὑπομισθώσεως κατοικιῶν (ἄρθρα 19—23) παραμένουν γενικῶς ὡς ἔχουν, ἐλαχίστων ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων. Αἱ τροποποιήσεις αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς:

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 προσετέθη ἡ ἑξῆς παρ. 3 ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου Τσιτσεκλῆ: «Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως πρὸς κατοικίαν, ἡ ἄνευ οἰκογενειακῆς αἰτίας ἄρνησις τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀναπληροῦται ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἥτις κρίνει περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ἀρνήσεως».

Ἐπίσης τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ ἄρθρου 20 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς: «Ἐν περιπτώσει φιλοξενίας οἰκείου ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 συντελεστὴς αὐξάνεται κατὰ μίαν μονάδα δι' ἕκαστον φιλοξενούμενον ἄτομον, ἐφόσον διαρκεῖ ἡ συνοίκησις, ἐκ τούτου ὅμως οὐδὲν δικαίωμα δύναται νὰ παραχθῇ ὑπὲρ τοῦ φιλοξενουμένου ἐπὶ τῆς μισθώσεως».

Τὸ ἄρθρον 21 παραμένει ἀμετάβλητον.

Τὸ ἄρθρον 22 διετυπώθη ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ πάσης ἄλλης μερικῆς ὑπομισθώσεως κατοικίας λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής».

Τὸ ἄρθρον 23 παραμένει ὡς ἔχει.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 24 περὶ μισθώσεως μετ' ἐπίπλων. Τὸ ἄρθρον 25 διετυπώθη ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ μερικῆς μετ' ἐπίπλων ὑπομισθώσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὑπομισθωτήν, ὁ ἐκμισθωτὴς σὺν τῷ μισθώματι λαμβάνει καὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὑπομισθώματος.

«2. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως τῆς θεωρουμένης ὡς ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παράγρ. 2, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπομισθώματος, ὁ δὲ ὑπομισθωτής, ὁ παρέχων τὰ ἔπιπλα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὸ ἕτερον ἥμισυ».

ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Τὸ ἄρθρον 26 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

1) Τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωτέον μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων καταστημάτων, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος μισθωτικὴ ἀξία τοῦ μισθίου κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1914, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν μὲν 16 μέχρι 31 Αὐγούστου 1929, ἔκτοτε δὲ μέχρι τέλους Αὐγούστου 1930 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 18.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον, καθ' ὃ διὰ καταστήματα, δι' ἃ τὸ 1914 ἐπληρώνετο ἐνοίκιον μέχρις 150 δρ. μηνιαίως, ὁ συντελεστὴς ὡρίζετο εἰς 15, κατηργήθη.

2) Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶνε τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξευρισκόμενον ποσόν, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον.

3) Ἡ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένου μισθώματος διαφορὰ κατανέμεται εἰς ἓξ ἴσας δόσεις καταβαλλομένας κατὰ τετραμηνίαν, τῆς πρώτης τετραμηνίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927.

4) Ἐπὶ τῶν ἐχόντων κεφάλαιον τοὐλάχιστον 3 ἑκατομμυρίων καταστημάτων καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄδεια κεφαλαίου μεγάλων ἐκτὸς διατιμήσεως κέντρων διασκεδάσεων καὶ τῶν καταστημάτων πολυτελείας, ὁ συντελεστὴς ἐφ' ὧν πολλαπλασιάζεται τὸ μίσθωμα ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον μέχρι εἰκοσιπενταπλασίου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, καταβάλλεται δὲ ὁλόκληρος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ ἐξοχικὰ ἐν γένει κέντρα διασκεδάσεως.

Τὸ ἄρθρον 27 περὶ νομικῶν προσώπων μισθωτῶν καταστημάτων παραμένει ὡς ἔχει.

Ἐπίσης εἰς τὸ ἄρθρον 28 περὶ τύχης τῆς μισθώσεως τοῦ καταστήματος θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἐλάχιστοι τροποποιήσεις ἐπῆλθον.

Τὸ ἄρθρον 29 περὶ ὑπομισθώσεως καταστήματος ἔμεινεν ἀμετάβλητον.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 30 περὶ ξενοδοχείων ὕπνου, οἰκοτροφείων κλπ., θεωρουμένων ὡς καταστημάτων ἀπηλείφθη τὸ ἐδάφιον 2, καθ' ὃ «οἱ ἐν τοιούτοις καταστήμασι παραμένοντες ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς πρὸς τὸ παρ' αὐτῶν κατεχόμενον δωμάτιον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα συμφωνία, μισθωταὶ μηνιαίας μισθώσεως κατοικίας, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Τὰ ἐδ. 3 καὶ 4 (νῦν 2 καὶ 3) τοῦ ἄρθρου 30 παρέμειναν ἀμετάβλητα. Προσετέθη μόνον ὡς ἐδάφ. 4 (νέον) μία παράγραφος ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου Τσιτσεκλῆ ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Θεωροῦνται μισθωταὶ μηνιαίας μισθώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα συμφωνία, οἱ ἐν δωματίῳ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου παραμένοντες ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτῶν δωμάτιον, θεωρούμενον πάντοτε, ἀνεξαρτήτως τοῦ χώρου αὐτοῦ ὡς δωμάτιον μετὰ μιᾶς κλίνης, ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐν αἷς πόλεσι ἐφαρμόζεται πράγματι ὁ νόμος 1698 καὶ τὸ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1913 Ν. Δ. Οἱ τοιοῦτοι μισθωταὶ διώκονται ὑπὸ τῶν νόμων τούτων.

ΑΙ ΜΗΠΩ ΛΗΞΑΣΑΙ ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Τὸ πρῶτον ἐδ. τοῦ ἄρθρου 31 περὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἢ καταστημάτων, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924 (τὸ ἐνοικιοστάσιον Ἀγγελοπούλου ἀνέφερε πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1922) καὶ μήπω ληξασῶν, τὸ μίσθωμα αὐξάνεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 26 τοῦ παρόντος μεῖον 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἐπὶ πλέον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος αὐξήσεως».

Τὰ ἄλλα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου 31ου παρέμειναν ἀμετάβλητα.

Ἐπίσης ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον 32 περὶ προσθέτων ὑποχρεώσεων μισθωτῶν καὶ ἰδιοκτητῶν (πληρωμῆς φόρου ὁδοστρωμάτων, ἐπισκευῶν καὶ μερισμοῦ τῶν σχετικῶν δαπανῶν κλπ.) παραμένει ὡς ἔχει εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον Ἀγγελοπούλου.

ΙΔΙΟΚΑΤΟΙΚΗΣΙΣ

Ἄρθρον 33. 1. — Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1927. β') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1925 ἐν ξενοδοχείῳ ἢ οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας οἰκείους. γ') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτὴν ὁλόκληρον τὴν ἣν κατεῖχε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον οἰκίαν, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις εἶχε συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων. Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐὰν δὲν κατέχει οἰκίαν, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν τοιαύτης ἐκτὸς ἐὰν κατέχων τοιαύτην τὴν 7ην Ἀπριλίου 1927 κατέλιπε αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παρούσης παραγράφου, αἱ Ἀθῆναι, τὸ Π. Φάληρον, ἡ Καλλιθέα, ἡ Ν. Ἰωνία, ἡ Ριζόπολις, τὸ Ψυχικό, θεωροῦνται ὡς μία πόλις. Ἐπίσης διὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ὁ Πειραιεύς, τὸ Νέον καὶ Παλαιὸν Φάληρον.

2) Ἐπὶ ἰδιοκτήτου ἔχοντος πλείονας κατοικίας τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἐφ' ἅπαξ ὡς πρὸς μίαν ἐκ τούτων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαναλήψεως ἐφ' ὅσον ἡ γενομένη ἄσκησις ἐπέτυχεν ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἴτε μετ' αὐτήν. Ἡ τοιαύτη ἄσκησις γίνεται πρῶτον διὰ τὴν κατοικίαν ἐν ᾗ δὲν κατοικεῖ πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν τῇ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 16 ἀναφερομένων. Μὴ ἐπαρκοῦντος ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἑνὸς διαμερίσματος διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται συγχρόνως καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς διαμερίσματα τῆς αὐτῆς οἰκίας, κατεχόμενα ὑπὸ διαφόρων μισθωτῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν κατεχομένη μίσθιος οἰκία προσφέρεται εἰς τὸν μισθωτὴν περὶ οὗ ἤθελεν ἀποφασίσῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

3) Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἰδιοκτήτου ἐὰν ὅσον [illegible] αὐτοῦ καὶ συνοικοῦν μετ' αὐτοῦ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

4) Ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξώσῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτὴν ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 36, δὲν δύναται νὰ ἐξωσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ αὐτοῦ λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως.

Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ὑποχρέωσις τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος ἰδιοκτήτου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς προσενεχθείσης οἰκίας εἰς τὸν πρώην μισθωτὴν αὐτοῦ παύει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1927 ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ μισθωτοῦ ἐκτῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 παρ. 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 34.— Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ἄνευ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραγρ. 1 στοιχ. β' περιορισμοῦ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μονίμου κατοικίας ἐν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς αἰτήσεως περὶ ἰδιοκατοικήσεως ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε: 1) ἀνάπηρος πολέμου, τῆς ἰδιότητος τούτου ταύτης ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῷ δικαιώματος συντάξεως ὡς ἀναπήρου ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ τιμητικὴν ἀποστρατείαν. 2) Ἀξιωματικός, δημόσιος ἢ δημοτικὸς ἢ ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος ἢ πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς συνταξιοῦχος, χῆραι, ἀνήλικα, ὀρφανὰ αὐτῶν, 3) σύζυγος ἢ ἀνὴρ ἢ κατιὼν ἢ οἰκεῖος κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μετὰ τούτων.

Ἄρθρον 35.— Ἐπιτρέπεται ἰδιοκατοίκησις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται διὰ κατάστημα (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δημοσίων γραφείων) ἢ οἰκοτροφεῖον (πανσιὸν) ἢ κατ' ἐπιχείρησιν μίσθωσιν κλπ. ἢ διὰ μικτὴν χρῆσιν ὡς κατοικία ἅμα καὶ κατάστημα, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκοδομικὴ αὐτοῦ διασκευὴ εἶνε ἢ ἦτο κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ μεταρρυθμίσεως διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου.

2) Ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως στηριζομένη εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ πρὸ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1927.

Ἄρθρον 36ον.— Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1924 καὶ οἱ συνοικοῦντες ἔσχεν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1924 καὶ ἐντεῦθεν διαθέσιμον οἰκίαν ἢ ὄροφον κατάλληλον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ἵνα ἰδιοκατοικήσῃ, ἀλλ' εἴτε ἐξεμίσθωσε τοὺς χώρους τούτους, εἴτε ἐπώλησε τὸ ἀκίνητον.

Τοῦ περιορισμοῦ τούτου γίνονται ἐξαιρέσεις τινές, ὅπως π.χ. ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου χώρου, διέμενε ἕνεκα ὑπηρεσίας, νόσου ἢ δεδικαιολογημένης αἰτίας εἰς ἄλλην πόλιν καὶ 2) Ἐὰν εἶνε συνταξιοῦχος ἔχων μόνον μίαν οἰκίαν ὁ δὲ μισθωτὴς δὲν ἀνήκει εἴς τινα κατηγορίαν τῶν ἐν ἄρθρῳ 16 παρ. 5 προσώπων.

Ἐπίσης τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ:

β') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς εἶνε ἰατρὸς πολιτικὸς ἢ στρατιωτικός. Ἐπίσης ἐὰν εἶνε δικηγόρος ἔχων τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ.

2.—Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδ. β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χωρεῖ ἰδιοκατοίκησις, ἐὰν προσφέρηται τῷ μισθωτῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἴκημα ἐπαρκὲς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἄνευ οὐδεμιᾶς αὐξήσεως μισθώματος ὡς πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ἐδ. β' προσώπων.

3) Ἐν ᾗ περιπτώσει ὅ τε ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὰς αὐτὰς κατηγορίας, ἔστω καὶ ὑπὸ διάφορον ἰδιότητα, τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπερισχύει.

4) Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου 3, ἐφόσον ὁ ἐξωθούμενος ἐκ τῶν προσώπων τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἤθελε καταβάλλει μεῖζον μίσθωμα διὰ τὴν κατεχομένην καὶ προσφερομένην ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἰκίαν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου μισθώματος καταβάλλεται προσθέτως ὑπὸ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.—1. Ἰδιοκτήτης κατοικῶν ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ἀκινήτῳ ἢ ἐν ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, δύναται νὰ μετοικήσῃ εἰς ἕτερον αὐτοῦ ἀκίνητον ἢ εἰς ἕτερον ὄροφον ἢ διαμέρισμα ἐκμεμισθωμένα, ἐὰν αἱ οἰκογενειακαί, ἀτομικαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς τοῦ μισθωτοῦ δικαιολογοῦσι τὴν τοιαύτην ἐναλλαγὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ὅστις ἅμα κανονίζει τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος.

2) Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς τελῶσιν ὑπὸ τοιαύτας ὁμοίας συνθήκας, ἡ αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου γίνεται δεκτή.

3.—Ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων τῆς αὐτῆς οἰκίας δὲν ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἀργίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως διατάξεις τῆς παραγρ. 1 στ. β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4.—Τὸ ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαίωμα πρὸς ἐναλλαγὴν ὀρόφων ἀργεῖ ὁσάκις ὁ ἰδιοκτήτης κατοικῶν πρότερον ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐξεμίσθωσε ταύτην καὶ κατέλαβε διαμέρισμα ἄλλης οἰκίας του, ἐφ' ἧς ἀξιοῖ ἤδη ἐναλλαγὴν ὀρόφου.

Ἄρθρον 38.—1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 33, 34, 35 καὶ 37 τοῦ παρόντος, ὁ θέλων νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς δικαιώματα, ὀφείλει ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν μισθωτὴν περὶ τούτου διὰ δηλώσεως, μνημονευούσης πάντας τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὅρους καὶ κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐν περιπτώσει δὲ σιωπῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν αἴτησίν του ἐντὸς ἑτέρου μηνὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

2) Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὁ πρόεδρος κανονίζει τὰς προθεσμίας τῆς ἐκκενώσεως καὶ πάσας τὰς λοιπὰς λεπτομερείας κατὰ τὰ προηγούμενα.

Ἄρθρον 39.—1. Ἰδιοκτήτης ἀσκήσας τὸ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων δικαίωμα καὶ ἐντὸς 3 μηνῶν ἀφ' ἧς ἐξεκενώθη τὸ μίσθιον μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας δι' ὃν λόγον ἠξίωσεν, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ μισθωτοῦ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΙΙ' νόμου καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως ἐφόσον ὁ μισθωτὴς ὑπέστη ζημίαν μείζονα τοῦ ἄνω ποσοῦ.

2) Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐξωσθέντος τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ συμφώνως τῷ προσωρινῷ τοῦ, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι δικαιολογοῦντες ταύτην πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ μισθωτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμίαν λαμβάνει ὁ μισθωτὴς ἀποζημίωσιν ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ τρίτου μισθωτοῦ ἢ τυχὸν ἀγοραστοῦ τοῦ ἐγκατασταθέντος ἐν τῷ μισθίῳ.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΑΓΓΛΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ - ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΩΝΙΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Μετὰ τὴν χθεσινὴν συνάντησιν του μετὰ τοῦ κ. Μπριάν, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔσχε σήμερον μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τοῦ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν.

Κατὰ πληροφορίας μου ἀσφαλεῖς, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐξέθηκε πρὸς τὸν Ἄγγλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τηρουμένην φιλειρηνικὴν πολιτικήν, τείνουσαν εἰς τὴν σύσφιγξιν τῆς ἀλληλεγγύης τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ὅτι ἡ **Ἀγγλία, ἀκολουθοῦσα πολιτικὴν ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης, θὰ ὑποστηρίξῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν δημιουργίαν Βαλκανικοῦ συνασπισμοῦ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο.**

Ἡ Ἀγγλία, προσέθεσεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν, **χαίρει βλέπουσα τὴν Ἑλλάδα πρωτοστατοῦσαν εἰς τὴν κίνησιν πρὸς συνασπισμὸν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν.**

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνομιλίαν Μπριὰν-Μιχαλακοπούλου, ἐγνώσθη ὅτι αὕτη περιεστράφη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Βαλκανικῆς καταστάσεως ὡς αὕτη παρουσιάζεται ἰδίως μετὰ τὴν τελευταίαν σερβοαλβανικὴν ῥῆξιν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατὴ ἡ σύναψις Βαλκανικοῦ συμφώνου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως τῆς ἀπολύτου ἰσοτιμίας μεταξὺ τῶν διαφόρων κρατῶν, ἅτινα θὰ ὑπογράψουν τὸ Σύμφωνον.

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΓΡΑΜΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μετὰ τὸν κ. Τσάμπερλαιν, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνηντήθη μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πολωνίας κ. Ζαλέσκι.

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, ἡ συνομιλία τῶν δύο ὑπουργῶν ὑπῆρξε σχετικὴ πρὸς τὸ ζήτημα, τὸ τεθὲν ὑπὸ τοῦ τύπου, περὶ συγκλήσεως Διασκέψεως ὅλων τῶν κρατῶν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν τὴν ἀπολήγουσαν εἰς Θεσσαλονίκην.

Ὁ κ. Ζαλέσκι ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Πολωνία ἐνδιαφέρεται, λόγῳ τῶν συμφερόντων της, διὰ τὴν ἐν λόγῳ γραμμὴν καὶ ὅτι, συνεπῶς, θὰ μετάσχῃ τῆς Συνδιασκέψεως.

Σήμερον, ἐπίσης, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σουκρῆ Καγιὰ βέη, προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας ὅστις ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ὡς παρατηρητὴς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἔργου» εἰς μακρὰν ἀνταπόκρισίν του ἐπαινεῖ τὴν σωφροσύνην τῶν βαλκανικῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι λέγει συνασπίζονται πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐξ Ἰταλίας κινδύνου μὲ ἔμβλημα τὴν ἀρχήν: «Τὰ Βαλκάνια εἰς τοὺς Βαλκανικούς».

«Μετ' οὐ πολύ, προσθέτει, θὰ χαιρετίσωμεν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Βαλκανικοῦ Λοκάρνο, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Τουρκία».

Ἐν τέλει, ὁ ἀπεσταλμένος τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος ἐπιδοκιμάζει τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας διὰ τὴν μεταξύ των διατηρουμένην ἀλληλεγγύην κατὰ τὴν παροῦσαν κρίσιν.

Η ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΠΩΣ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΗ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 15. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἡ συμβιβαστικὴ πρότασις, ἣν διετύπωσεν ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς Ἰταλὸς κ. Μπιανσκίνι, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων θὰ ἐκμισθώσῃ ὅλας τὰς ἐκ πληρωμῶν τῶν προσφύγων προσόδους της εἰς τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καταβάλλῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατ' ἔτος ὡρισμένον ποσόν.

Τοιουτοτρόπως τὸ Κράτος θὰ διαθέτῃ ὡς κρίνει σκοπιμώτερον τὸ πλεόνασμα τῶν ἀνωτέρω προσόδων, κανονίζον τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν κλπ.

Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλλῃ κατ' ἔτος πρόσθετον χρεωλύσιον ἴσον πρὸς τὸ τακτικόν, δηλαδὴ ἀντὶ τοῦ νῦν καταβαλλομένου 0,5 ο)ο θὰ καταβάλλεται 1 ο)ο. Οὕτω τὸ πρῶτον προσφυγικὸν δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀντὶ τῶν τεσσαράκοντα ὡρισμένων ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν συμβάσεων — κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου —θὰ κανονισθοῦν βραδύτερον ἐν Ἀθήναις διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως.

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀπαντῶν εἰς σχετικὴν ἐρώτησίν μου, μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ προτεινομένη λύσις εἶναι ἱκανοποιητική.

ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ

Καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας σχέδιον νόμου «περὶ λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων», τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ἀργυρὸς θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ ἱδρυθῇ καὶ λειτουργήσῃ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας χορηγουμένη εἰς ἰδιώτας καὶ νομικὰ πρόσωπα, ἀποκλειομένων τῶν δημοσίων λειτουργῶν τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ ὀργανισμὸς τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν τῶν δημοσίων, εἰς αὐτὰ δὲ δύναται νὰ λειτουργήσῃ καὶ τετάρτη τάξις Γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας.

Εἰδικῶς ἡ ἄδεια αὐτὴ χορηγεῖται εἰς τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον ἐλειτούργησαν μὲ τὰς τρεῖς κατωτέρας τάξεις κανονικῶς καὶ μὲ ἐπαρκὲς ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς προσωπικὸν καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐποπτικὰ μέσα τῆς διδασκαλίας.

Τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ἀκολουθοῦν τὸν τύπον τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει λειτουργούντων δημοσίων σχολείων.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου δύναται τὸ ὑπουργεῖον μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου νὰ ἐπιτρέψῃ ὡρισμένην παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων σχολείων ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἰδίου τύπου.

Ἡ περὶ ἱδρύσεως ἄδεια χορηγεῖται ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, ἐπὶ χαρτοσήμου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν ἀξίας 500 δραχμῶν.

Ἡ λειτουργία τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἑπομένου τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας σχολικοῦ ἔτους.

Ὁ διευθυντὴς διορίζεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, τὸ δὲ διδακτικὸν προσωπικὸν δέον νὰ ἔχῃ τὰ αὐτὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἔχει τὸ τῶν δημοσίων σχολείων.

Πᾶσα μεταβολὴ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔτους γίνεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, παραιτηθέντες δὲ λειτουργοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθῶσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς ἕτερον ἐκπαιδευτήριον τῆς αὐτῆς πόλεως.

Οἱ ἱδρυταὶ καὶ διευθυνταὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν, ἢ ἀπείθειαν, ἢ ἀνευλάβειαν, ἢ παρανομίαν πρὸς τὴν ἐποπτεύουσαν τὸ σχολεῖον ἀρχὴν ὑπόκεινται εἰς ποινὰς ἐπιπλήξεως, προστίμου μέχρι 10000 δραχμῶν, καὶ ἄρσιν ἀδείας τῆς λειτουργίας τάξεως ἢ τάξεων ἢ καὶ τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτηρίου καὶ εἰς ἀπαγόρευσιν τοῦ διατηρεῖν τοῦ λοιποῦ ἢ διευθύνειν ἐκπαιδευτήριον.

Οἱ διατηροῦντες ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὴν ἐπιβολὴν εἰς αὐτοὺς ποινῆς ἄρσεως ἢ ἀπαγορεύσεως τῆς λειτουργίας τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 10.000 δραχμῶν. Αἱ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ διευθυνταὶ δύνανται ν' ἀποβάλωσι τοὺς καθυστεροῦντας τὰ δίδακτρα μαθητάς, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ ἀποβαλλόμενοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς δημόσιον σχολεῖον μετὰ κατατακτήριον ἐξέτασιν.

Μαθηταὶ ἰδιωτικοῦ σχολείου διδαχθέντες κατ' οἶκον δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς δημόσιον μετὰ κατατακτήριον ἐξέτασιν.

Τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια δὲν δύνανται νὰ χορηγῶσιν ἀπολυτήρια γυμνασίου, εἰμὴ μόνον κατόπιν ὑποβολῆς τῶν μαθητῶν εἰς ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων.

Οἱ ἀποτυγχάνοντες ἐγγράφονται εἰς οἵαν τάξιν κριθῶσιν ἱκανοί. Μαθητὴς θέλων νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὴν Α΄. τάξιν δημοσίου σχολείου Μ. ἐκπαιδεύσεως ὑφίσταται εἰσιτήριον ἐξέτασιν.

Ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον διαλυόμενον παραδίδει τὸ ἀρχεῖόν του εἰς τὸν Γεν. ἐπιθεωρητήν, ὅστις ἐκδίδει ἀποδεικτικὰ σπουδῆς.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΚΑΥΣΑΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΝ ΣΥΝ)ΣΜΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὸ Τσέκοβον τῆς Μακεδονίας οἱ πρόσφυγες ἔκαυσαν τὸν ἐκεῖ συνοικισμόν, κατέστρεψαν τὰ ὑπάρχοντα τῶν κτηνοτρόφων καὶ διεσκόρπισαν τὰ πρόβατα αὐτῶν. Ἡ Χωροφυλακὴ ἐπεμβᾶσα ἐγκαίρως ἀπέτρεψε τὴν αἱματοχυσίαν. Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἔσχεν ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου περὶ ἐξώσεως τῶν κτηνοτρόφων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΟΠΩΣ ΠΑΣΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΔΑΝΕΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς τὸ πρὸς αὐτὸν τηλεγράφημα τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν Σουηδικῶν προτάσεων καὶ τὸ σχετικὸν τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ὁ κ. Ζαΐμης λαβὼν γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος ἀπέστειλεν ἀντίγραφον αὐτοῦ πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην τὴν 2 μ. μ. Συγχρόνως ὁ κ. Ζαΐμης ἐκάλεσε τὸν κ. Τσαλδάρην καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν Ἀθήναις ὑπουργοὺς ὅπως συνέλθουν τὴν 6ην ἀπογευματινὴν εἰς σύσκεψιν.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Περὶ τὴν 6ην μ. μ. συνῆλθον πράγματι εἰς σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη οἱ ἐνταῦθα ὑπουργοὶ κ. κ. Τσαλδάρης, Μπακάλμπασης καὶ Ἀγγελόπουλος, τοῦ κ. Κύρκου ἀπουσιάζοντος ἀπὸ πρωΐας εἰς Ἀμαρούσιον καὶ εἰδοποιήσαντος ὅτι δὲν δύναται νὰ παραστῇ.

Ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συνελθόντας τὸ ληφθὲν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη, ἔχον, πλὴν ἀνεπαισθήτων ἴσως παραλείψεων, ὡς ἑξῆς:

«Αἱ ὑποθέσεις μας ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰσῆλθον ἤδη εἰς ἀρίστην ὁδόν. Μετὰ δὲ τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελέσματα, αἴσια ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, δὲν παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως διαπραγματευθῶμεν δάνειον εἰς τὴν ἀγοράν.

» Ἡ ἡμετέρα Ἀντιπροσωπεία ἐν Γενεύῃ ἠγωνίσθη ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν ἐπιβολὴν ἢ ἐπέκτασιν οἱουδήποτε ἐλέγχου, ἐνῷ οἱ Σουηδικοὶ οἶκοι ζητοῦν ὡς ἐγγύησιν τὴν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνάληψιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δανείου. Τὸ τελευταῖον ὅμως τοῦτο θὰ συνήντα δυσχερείας».

ΚΑΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἀνωτέρω τηλεγράφημα ἐδόθη εἰς τὰ ἀπογευματινὰ φύλλα ὑπὸ τύπον ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Ζαΐμη. Ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ τέλος τοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνακοινωθέντος τηλεγραφήματος προσετέθη ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Καὶ ἂν ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συγκατετίθετο εἰς τοιαύτην παραχώρησιν, ἡ ἀξίωσις τῶν σουηδικῶν οἴκων θὰ συνήντα ἄλλοθεν ἀνυπερβλήτους δυσχερείας».

Η ΑΚΡΙΒΗΣ ΦΡΑΣΙΣ

Οἱ ἐκ τῶν μετασχόντων τῆς συσκέψεως κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Ἀγγελόπουλος ἀναφέροντες τ' ἀνωτέρω ἐξέφρασαν πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην τὴν ἀπορίαν των διὰ τὴν προσθήκην τῆς τελευταίας παραγράφου δι' ἧς ἠλλοιώθη ἡ ἔννοια τοῦ τηλεγραφήματος.

Ὁ κ. Ζαΐμης διασαφηνίζων τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς συνελθόντας, ὅτι ἡ τελευταία παράγραφος διηρμήνευε τὰς ἀντιλήψεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, τὰς ὁποίας ἐθεώρησε καλὸν νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τὰς ἀνακοινώσεις του περὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν σχετικὴν συζήτησιν διεσαφηνίσθη ὅτι ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Καφαντάρη ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ εἶναι, ὅτι ἡ ὑπαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου ὑπὸ τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν θὰ συνήντα δυσχερείας.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΩΝ.-ΝΕΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο μακρὰ συζήτησις ἐπὶ τῶν προτάσεων τῶν Σουηδικῶν Οἴκων, αἵτινες ἐξητάσθησαν λεπτομερῶς καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν Ἑλληνικῶν δανείων. Οἱ συνελθόντες πάντες, πλὴν τοῦ κ. Ζαΐμη, ἤτοι οἱ κ. κ. Τσαλδάρης, Ἀγγελόπουλος καὶ Μπακάλμπασης εὑρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι εἰς τὸ ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι προτάσεις εἶνε συμφέρουσαι καὶ ὅτι αὗται δέον νὰ συζητηθοῦν ἐν ὁλομελείᾳ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐκ Γενεύης. Συνεφώνησαν ἐπίσης ὅτι ὁπωσδήποτε αἱ προτάσεις πρέπει νὰ συζητηθοῦν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Καφαντάρη.

Ἐν τέλει ἀπεφάσισαν ὅπως ἀποστείλουν κοινὸν τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, εἰς ἀπάντησιν τοῦ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός του. Ἐν τῷ τηλεγραφήματι τούτῳ οἱ κ. κ. Τσαλδάρης, Ἀγγελόπουλος, καὶ Μπακάλμπασης θὰ ἐκθέτουν τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν Σουηδικῶν προτάσεων καὶ ἐν γένει περὶ τῆς συνάψεως τῶν Ἑλληνικῶν δανείων τονίζοντες ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην ὅπως πᾶσα ἐν προκειμένῳ ἀπόφασις ληφθῇ κατόπιν ἐναρμονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν ἐνταῦθα καὶ ἐν Γενεύῃ χάριν τοῦ συμφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Τὸ τηλεγράφημα θὰ εἶνε ἐκτενὲς καὶ θὰ ἐκθέτῃ τὴν κατάστασιν ὡς αὕτη ἐμφανίζεται μετὰ τὰς ἐνεργείας ἐν Γενεύῃ, τὴν ἀπόφασιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν ὑποβολὴν τῶν Σουηδικῶν προτάσεων καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀντιλήψεις τῶν ἐδῶ Ὑπουργῶν.

Γενικῶς τὸ πνεῦμα τοῦ τηλεγραφήματος θὰ εἶνε σύμφωνον πρὸς γενομένας καὶ δημοσιευομένας κατωτέρω δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀγγελοπούλου καὶ θὰ τονίζῃ ἰδιαιτέρως τὸ σημεῖον τῆς ἀδικαιοδοσίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία μὴ ἐπεκτεινομένη μέχρι τοῦ δικαιώματος τελικῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν σύναψιν δανείου, πολὺ δὲ μᾶλλον τῆς ἀναλήψεως προκαταβολικῶς οἱωνδήποτε ὑποχρεώσεων.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο θὰ συνταχθῇ σήμερον συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁ κ. Τσαλδάρης, θ' ἀποσταλῇ δὲ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς Γενεύην.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Μπακάλμπασης εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὸν κ. Παπαναστασίου εἰς Γενεύην τηλεγράφημα ἐκθέτων τὰ τῆς ὑποβολῆς τῶν Σουηδικῶν προτάσεων καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἐντυπώσεως τόσον παρὰ τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ὅσον καὶ παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπήντησε χθὲς πρὸς τὸν κ. Μπακάλμπασην ἐκθέτων τὰς ἰδικάς του ἐντυπώσεις διὰ τὰς Σουηδικὰς προτάσεις καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας ἐν Γενεύῃ. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Παπαναστασίου ὁ κ. Μπακάλμπασης διεβίβασε τὴν νύκτα εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην. Ἀμφότεροι οὐδὲν ἠθέλησαν ν' ἀνακοινώσουν περὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ κ. Παπαναστασίου.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙ ΣΟΥΗΔΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΔΙΑ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀγγελόπουλος μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως, ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπεβλήθησαν αἱ προτάσεις τοῦ τραπεζικοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου περὶ παροχῆς δανείου 9 ἑκατομμυρίων λιρῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ὅρους ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκούς, ἐξεδηλώθησαν ζωηραὶ ἀνησυχίαι ἐκ μέρους τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐκ μέρους πολιτευομένων καὶ πολιτῶν, μήπως αἱ ἐπωφελεῖς αὗται προτάσεις ἔρχονται βραδέως καὶ μήπως οἱ ἐν Γενεύῃ διαπραγματευόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων Ἕλληνες ὑπουργοὶ ἀνέλαβον ἤδη ὡρισμένας πρὸς ἄλλους δανειστὰς ὑποχρεώσεις. Αἱ ἀνησυχίαι αὗται δὲν φαίνονται δεδικαιολογημέναι τὸ παράπαν. Ἐν Γενεύῃ οἱ Ἕλληνες ὑπουργοὶ δὲν μετέβησαν ὅπως συνάψωσι δάνεια. Ἁπλῶς καὶ μόνον μετέβησαν ἐκεῖ ὅπως ἐκθέσωσι ποία εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐπάρκεια τῆς χώρας καὶ ἡ ζωτικότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τρόπον ὥστις θὰ καθίστα δυνατὴν καὶ ἀσφαλῆ πᾶσαν ἐξωτερικὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

»Διὰ τοῦτο αἱ προτάσεις τοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου δὲν ἔρχονται καθόλου βραδέως καὶ πᾶσα ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι, ὅταν τὸ ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἤθελεν ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην συνάψεως δανείων ἐξωτερικῶν, αἱ προτάσεις τοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου βεβαίως θὰ ληφθῶσιν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν καὶ θὰ ἐξετασθῶσι κατὰ τὸν εὐθύτερον καὶ εἰλικρινέστερον τρόπον. Ἐκ πρώτης ὄψεως αἱ προτάσεις φαίνονται ἐπωφελεῖς. Καὶ ἡ ἔκδοσις αὐτῶν καὶ ὁ τόκος αὐτῶν, δὲν διαφέρουσι τοῦ ἐσχάτως συναφθέντος δανείου ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

»Τὸ σπουδαιότερον ὅμως τοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου εἶναι ὅτι οἱ δανεισταὶ οὗτοι δὲν ζητοῦν καμμίαν ἀπολύτως ἐγγύησιν, καμμίαν δέσμευσιν τῆς Κυβερνήσεως, εἰμὴ τὴν παροχὴν τῶν πλεονασμάτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου. Εἰς τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη, τὸ ὁποῖον ἀνεκοινώθη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἀναγράφη ὅτι ὁ σουηδικὸς ὅμιλος προβάλλει, κατὰ τὸν κ. Καφαντάρην, ἀξίωσιν περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Δ.Ο.Ε., ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὁποίας θὰ συνήντα ἀνυπερβλήτους δυσχερείας.

»Εἶναι φανερὸν ὅτι πρόκειται περὶ παρανοήσεως. Ὡς εἶναι γνωστόν, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δ.Ο.Ε. ὑπόκεινται ὡρισμέναι πρόσοδοι τοῦ Κράτους, αἱ ὁποῖαι κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ὁ Δ.Ο.Ε. λαμβάνει ὅσα δικαιοῦται νὰ λάβῃ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν διὰ Νόμων εἰς αὐτὸν ὑπαχθέντων ἀρχικῶν καὶ μεταγενεστέρων δανείων. Εἶνε ἐπίσης γνωστόν, ὅτι αἱ πρόσοδοι αὗται καλύπτουν οὐ μόνον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τούτων, ἀλλ' ἀφήνουν καὶ ἓν μέγα περίσσευμα, τὸ ὁποῖον ἐπιστρέφεται εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὸ ὁποῖον ἤδη διὰ τῶν νέων φορολογιῶν πρόκειται ν' αὐξηθῇ ἔτι μᾶλλον.

»Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τούτου τοῦ πλεονάσματος ὁ σουηδικὸς ὅμιλος ζητεῖ ὅπως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ Δ. Ο. Ε. δικαιοῦται νὰ λάβῃ διὰ τὰ μέχρι τοῦδε εἰς αὐτὸν ὑπαχθέντα δάνεια ἐξασφαλίζει τὸ τοκοχρεωλύσιον τῶν 9 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Δὲν βλέπω διὰ τοῦτο περὶ ποίας ἐπεκτάσεως τοῦ Δ.Ο.Ε. πρόκειται καὶ περὶ ποίων ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν γίνεται λόγος.

»Δὲν πρόκειται νὰ ζητηθοῦν οὔτε νέαι πρόσοδοι, ὥστε νὰ ἐπεκταθῇ ὁ Δ. Ο. Ε., ἁπλῶς καὶ μόνον ζητεῖται ὅπως τὸ περιθώριον τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὸν Δ.Ο.Ε. ἀνηκόντων ποσῶν παραμένῃ κατατεθειμένον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σουηδικοῦ δανείου. Καὶ δὲν βλέπω διὰ τοῦτο ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἡ ἐλαχίστη δυσχέρεια διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν σουηδικῶν προτάσεων, ἐφ' ὅσον ἄλλαι προτάσεις οἱωνδήποτε ἄλλων, δὲν ἤθελον εὑρεθῇ συμφερώτεραι. Ἕτερον σπουδαιότατον πλεονέκτημα τῶν σουηδικῶν προτάσεων καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον, εἶναι ὅτι οἱ Σουηδοὶ τραπεζῖται ἀναδέχονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρατήσουν τὸ παρεχόμενον δάνειον «μπλοκέ», ἤτοι νὰ μὴ θέσωσι τοῦτο εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν καὶ ἐφ' ὅσον διαρκέσῃ ἡ χρεωλυτικὴ περίοδος τοῦ δανείου νὰ κρατήσουν αὐτὸ εἰς χεῖρας των.

»Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν Κράτος θὰ διατηρήσῃ καὶ πρέπει νὰ διατηρήσῃ ἀπόλυτον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ νὰ ἐξετάσῃ διὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα καὶ κριθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς συνάψεως δανείων, οὐ μόνον τὰς σουηδικὰς καὶ ἀγγλικὰς προτάσεις, ἀλλὰ καὶ οἱασδήποτε ἄλλας. Δεδομένου εὐτυχῶς, ὅτι ἤδη ἀνεγνωρίσθη γενικῶς ἡ οἰκονομικὴ ἐπάρκεια καὶ ζωτικότης τῆς χώρας, θὰ ἦτο κολοσσιαῖον σφάλμα ἐὰν ἐσπεύδομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ δεσμευθῶμεν μὲ ὑποχρεώσεις πρὸς ὡρισμένην χρηματικὴν ἀγοράν. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ προκαλέσωμεν διεθνῆ συναγωνισμὸν ἐκ τοῦ ὁποίου ἔχομεν πολλὰ νὰ ὠφεληθῶμεν. Αὐτὸς οὗτος ὁ σουηδικὸς ὅμιλος δὲν ὑπέβαλε τὸ μίνιμουμ τῶν προτάσεών του. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ γνωρίζῃ εἰς ποῖον καλὸν ἀποτέλεσμα ἠμποροῦμεν νὰ φθάσωμεν, μὴ σπεύδοντες ἐν Γενεύῃ, ἀλλ' ἐξετάζοντες καὶ ἐν Ἀθήναις προσεκτικῶς καὶ ἡσύχως οἱουδήποτε δανειστοῦ τὰς προτάσεις. Πρέπει δὲ νὰ προστεθῇ καὶ τοῦτο: ὅτι προκειμένου περὶ ἁπλῆς ὑποθέσεως δανεισμοῦ, πρέπει ν' ἀποκλεισθῶσιν ἐντελῶς οἱαιδήποτε ἄλλαι πολιτικαὶ καὶ διπλωματικαὶ ἀντιλήψεις».

Ο Κ. ΚΑΛΕΥΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΑ

"ΗΤΟ ΣΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ„

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Καλεύρας ἀναφερόμενος εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως ἐργασίας διὰ τὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἐπαγγελματικοῦ ἀλλὰ περὶ στασιαστικοῦ κινήματος, ἀποδειχθέντος καὶ ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἐγγράφων, καθ' ἃ τὴν 15 Μαΐου ἐπρόκειτο νὰ ἐκραγῇ γενικὸν κομμουνιστικὸν κίνημα.

«Ἡ Γενικὴ Ἐργατικὴ Συνομοσπονδία, προσέθεσεν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητής, ἀπευθυνθεῖσα εἰς τὴν Διάσκεψιν ἐργασίας συγχέει τὰ γεγονότα.»

ΑΓΡΟΤΑΙ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ἡ ὁμοσπονδία τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν προκειμένου νὰ συγκροτήσῃ τὴν Κυριακὴν ἀγροτικὸν συλλαλητήριον, ἠρνήθη τὴν προσφερθεῖσαν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

ΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΥΗΔΙΚΟΥ

Ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρὰ τῆς ὁποίας ἐζητήθησαν ὑπὸ χθεσινῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος πληροφορίαι ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν λεπτομερῶν προτάσεων τῶν σουηδικῶν οἴκων (ἔκδοσις δανείου εἰς 94 ο)ο μὲ καθαρὸν προϊὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα 87 ο)ο τόκος 7 ο)ο) ἀνεκοινώθη ὅτι: «ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ ὅροι οὗτοι εἶναι βαρύτεροι ἐκείνων, ὑφ' οὓς συνήφθη τὸ δάνειον τῆς Κτηματικῆς Πίστεως.

«Ἐκτὸς τούτου, ὅμως, ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐν τῷ μεταξὺ ἀναγνώρισις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. ἐπιτρέπει πλέον νὰ ζητήσωμεν, ὅπως τὸ προσεχὲς δάνειον συναφθῇ ὑπὸ ὅρους ὄχι κἂν ἴσους, ἀλλὰ πολὺ καλυτέρους τοῦ Κτηματικοῦ δανείου — μὲ τιμὴν ἐκδόσεως λ. χ. κατὰ 1 ο)ο συμφερώτερον διὰ τὸ Κράτος, μὲ τόκον κατώτερον ἴσως τῶν 7 ο)ο καὶ μὲ προμήθειαν πολὺ μικροτέραν.

«Φυσικῷ τῷ λόγῳ ἐὰν ὁ σουηδικὸς ὅμιλος ἢ ἄλλος τις προέβαιναν ἤδη εἰς νεωτέρας καὶ πλέον εὐνοϊκὰς προτάσεις, ἡ μετὰ τῆς Κ.Τ.Ε. συμφωνία κατ' οὐδὲν θὰ ἐδέσμευε τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, ὅπως προμηθευθῇ παρ' αὐτῶν τὰ σχετικὰ ποσά, δεδομένου, ὅτι ἡ προτίμησις τῶν παλαιῶν τραπεζιτῶν μας μόνον ἐπὶ προτάσεων ἐπ' ἴσοις ὅροις θὰ ἦτο δυνατή.

«Εἶναι ὅμως εὐνόητον ὅτι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἑκατέρωθεν ὠφελημάτων δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παραβλεφθῇ ἡ ἀνάγκη ὅπως τὸ σχέδιον τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς Ἑλλάδος θεμελιωθῇ ἀρχῆθεν ἐπὶ ξένης συνεργασίας, ἐγγυωμένης τὴν συνέχισιν τῆς παρεχομένης, ἤδη πρώτης βοηθείας καὶ τὴν ἐπαρκῆ ἠθικὴν προάσπισιν τῆς ἑλληνικῆς νομισματικῆς πίστεως ἀπὸ πάσης ἀποπείρας κερδοσκοπικοῦ κλονισμοῦ».

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου κ. Μισαηλίδης ἐδήλου χθὲς ὅτι ὑποβάλλων τὰς προτάσεις του περὶ προκαταβολῆς 3 ἑκατομμυρίων ἐδήλωσεν εἰς τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δὲν ἀπετέλουν τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ σουηδικοῦ ὁμίλου, ὑπεδήλωσε δὲ σαφῶς ὅτι καὶ οἱ ὅροι τῆς προκαταβολῆς αὐτῶν θὰ προσηρμόζοντο πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συνολικοῦ δανείου, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν ἀκόμη συμφερώτεροι. Ἀλλ' ἔναρξις διαπραγματεύσεων δὲν ἐγένετο, διὰ νὰ καταδειχθῇ τὸ ἀπολύτως ἐπωφελὲς τῶν προτάσεών του. Ἀναμένει δὲ ὁ ὅμιλος νὰ κληθῇ εἰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Συνεδρίασις 15 Ἰουνίου 1927 (Ἀσύρματος)

ΩΡΑΙ	ΓΑΛΛΙΚΟΝ	ΒΕΛΓΙΚΟΝ	ΙΤΑΛΙΚΟΝ
10.45	124,02	34,972	86,79
11,10	124,02	34,97	86,85
11.23	124,02	34,973	86,73
11.37	124,02	34,976	86,65
11,45	124,02	34,974	86,70
11,58	124,02	34,975	86,63
12,09	124,02	34,972	86,59
12,15	124,02	34,969	86,64
12,24	124,02	34,968	86,60
12,41	124,02	34,971	86,57
15,06	124,02	34,973	86,62
15,17	124,02	34,978	86,68
15,32	124,02	34,979	86,74
15.49	124,02	34,976	86,65
16,20	124,02	34,975	86,60
16,36	124,02	34,975	86,58
17,15	124,02	34,973	86,63

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἐσημείωσε χθὲς τάσεις ὑποτιμήσεως τῶν τιμῶν της. Οἱ εἰδικοὶ ἀποδίδουν τὴν ἐλαφρὰν ταύτην πτῶσιν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀνοίγματα. Ἡ χαλάρωσις ἦτο γενική, ἐξαιρέσει μόνον τῶν μετοχῶν τῆς Ἐργοληπτικῆς, αἵτινες ἐκρατήθησαν σταθερῶς.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ συναλλαγματικὴ ἀγορὰ ἦτο χθὲς ἐντελῶς ἄπρακτος. Αἱ διακυμάνσεις ἦσαν περιωρισμέναι καὶ ἄνευ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα τὴν πρωίαν εἰς τὰ 362,25 μετρητοῖς ἐχαλαρώθη καὶ ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν εἰς τὰ 361.25 μετρητοῖς.

Τὸ ἀπόγευμα παρέμεινεν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ μεσημβρινοῦ κλεισίματος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνεκοινώθη εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου Σιδ. Πειραιῶς—Λαρίσσης 1880 εἶνε ἄνευ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 74 τοκομεριδίου πρὸς φρ. χρ. 4. Διὰ τὰς ἐν τῇ χρηματαγορᾷ συναλλαγάς, καθωρίσθη εἰς δρ. 57.80, τῆς λίρας ὑπολογισθείσης εἰς τὴν τιμὴν τῶν δρ. 361.25. Ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ τόκου διὰ τὸ 1927, αὕτη θ' ἀνακοινωθῇ βραδύτερον καὶ θὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ πρώτου τοκομεριδίου ὅπερ θὰ ἐπακολουθήσῃ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς διαιτητικῆς ἐπὶ τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Δ.Ο.Ε. περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετατροπῆς τῶν πλεονασμάτων.

Ἀνεκοινώθη ἐπίσης ὅτι ἀπὸ τῆς χθὲς ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐκ δρ. 12 καθαροῦ μερίσματος χρ. 1926 τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρείας «Ἑρμῆς», ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 15 μερισματαποδείξεως.

Ὁμοίως ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐκ δρ. 20 καθαροῦ μερίσματος χρ. 1926 τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρείας Χρωματουργίας ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀρ. 16 μερισματαποδείξεως.

Ὁμοίως ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐκ δρ. 15 καθαροῦ μερίσματος χρ. 1926 τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρείας «Κυλινδρόμυλοι Ἀττικῆς» ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 μερισματαποδείξεως.

ΤΑ ΠΡΟΡΕΠΟΡ

Μεταξὺ τῶν χρηματιστῶν, ἐκανονίσθησαν χθὲς αἱ προσυμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων. Οἱ τόκοι μεταφορᾶς (προρεπὸρ) ἦσαν κατά τι σταθεροί, διακυμανθέντες μεταξὺ 12—16 ο)ο.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, διεκυμάνθησαν χθὲς μεταξὺ τῶν 665 καὶ 670 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

ΕΜΠΟΡΑΓΟΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Σῖτος Σερβίας 12—15, Ἀργεντινῆς 13,5 ἄλευρα πρῶτα 9,60, μεσαῖα 9,10, δεύτερα 8,50, ζακχάρεις χαλαραὶ τσὶφ ἀ)π «Νίτσεα» 17 5)8, καφφέδες Βίλλε ἀντρεπὼ 76, Ὀρτενσταῒν 73, ῥύζια Τζένοβας 18 1)2 Ἀλεξανδρείας 17 8)4, ἔρια ἐγχώρια 32.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σταφιδαγορὰ ἄπρακτος. Δελτία ἕτοιμα 2755, Ἰούλιος 2765.

Ἡ χρηματαγορὰ στάσιμος. Λίρα Ἀγγλίας 360, δολλάριον 74, λιρέττα 4.10 φράγκον 2.91.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκης	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ῥώμης	Βερολίν.	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλεως
Δραχμή	—.—	361.—	—.—	=.—	—.—	0.341	0.2•2	—.—	0.448	0.718	—.—	—.—	246
Στερλίνα	361 —	—.—	4.856	25.255	12.125	124.02	86.65	20.495	163.93	27610	34972	825	9.30
Δολλάριον	74.20	4.8569	—.—	—.—	—.—	25.532	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετικ. Φρ.	14.30	25.255	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλανδικ. Φρ.	29.71	12.125	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικὸν Φρ.	2.92	124.02	3.913	20.353	21.65	—.—	0.57	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.14	88.65	7.34	28.63	—.—	1.43	—.—	—.—	1.67	2.10	—.—	—.—	—.—
Μάρκον	17.61	20.495	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.20	163.93	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.31	276.10	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικὸν Φρ.	10.33	34.972	13.91	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.05	—.—
Λέϊ	0.44	825. -	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκίας	38.95	9.30	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κλείσιμον μεσημβρίας 15 Ἰουνίου 1927

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα	ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα
30)ο	1880	1450	Φρ. 12—	50)ο	1920)π.	187—	Δρ. 10.—
21)20)ο	1904	70.—	Δρ. 2.50		)μ.	187—	» 6.50
21)20)ο	1912	66.—	» 2.50	61)20)ο	1922	81.75	» 6.—
80)ο	1926	670—		60)ο	1926	69.—	

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς	45700	Δ2500—
Ἀθηνῶν	670	» 55.16
Ἀνατολῆς	771	Φ 26—
Ἐμπορικῆς	563	Δ 44—
Λαϊκῆς	5900	» 150—
Πειραιῶς	445	» 20—
Βιομηχαν.	520	» 45—
Οἰκονομίας	205	» 15—
Γενικῆς	2000	» 40—
Κεντρικῆς	365	» 35—
Κοσμ)πουλ.	700	» 40—
Θεσσαλίας	120	» 10.50
Χίου	705	» 37—
Ἑλ.Ἐμ.Πίσ.	230	» 20—
Ἀγγλοαμ.	70	» —
Καραβασίλ.	3800	» 200—
ΑΤΜΟΠΛ.		
Κάππαρη	70	» —.—
Ἐθνικῆς	585	» 20—
Παληοῦ	18	» —
Μιχαληνοῦ	620	» 35.—
Χιακῆς	360	» 11.50
Γιαννουλάτ	376	» —.—
ΟΙΝΟΠ)ΚΑΙ		
Οἰνοποιΐας	810	» 75—
Οἴνων	1087	» 75—
Καμπᾶ	321	» 25—
Ἠσαΐα	182	» 19.15
Ἕνωσις	290	» 30.64
Γεωρ. Βιομ.	265	» 20—
ΥΦΑΝΤΟΥΡ.		
Πειρ. Ἐπιχ.	256	» 8.25
Ἐριουργίας	495	£ 0.5.0
Βρεμίου	260	» 20—
Ἔρια	172	» 15—
Ἑλλ. Ταπητ	375	£ 0.1.0
ΣΙΔ)ΜΙΚΑΙ		
ΣΑΠ	4195	» 30—
ΣΠΑΠ	526	» 15.32
Θεσσαλίας	518	» 30—

ΒΙΟΜΗΧ.		
Ἠλεκτρικ.	275	Δ 12—
Πυριτιδοπ.	1710	» 30—
Λιπασμάτ.	748	» 42.80
Χρωμάτων	290	» 18—
Ὑπεγγύων	2940	» 100—
Ἡρακλῆς	760	» 47.30
Τιτάν	1400	» 25—
Καπνοῦ	144	» —.—
Ἑνιαίας	390	$ —.—
Βασιλειάδ.	96	Δ —.—
Ἑρμῆς	233	» 23—
Ἀπόλλων	220	» 20—
Κονσέρβαι	320	» 30.64
Βιο	244	» 8.50
«Τέκτων»	236	» 18—
Ἀβεζὰπ	91	» —.—
«Ἄτλας»	212	» 40—
Ἐμ.καὶ Βιο.	175	» —.—
«Παλλάς»	400	» 20—
Γεν. Ἀποθ.	465	» 18—
Ἥλιος	65	» —.—
«Κέκροψ»	197	» —.—
«Ἔργον»	402	» 28.25
ΨυγεῖαΘεσ.	135	» 12
Ἑτ. Πατησ.	113	» —.—
«Ἀθηνᾶ»	225	» 29.96
Ἀλεξοπού.	270	» 20—
Γεω. & Σεκ	200	» 8—
Σανιτᾶς	80	» 17—
Βέλος	115	» —.—
Κύκλωψ	185	» 15—
Ψυγ. Πειρ.	170	» 20—
Ἀνατολῆς	180	» —.—
Χημ. Βιομ.	118	» 8—
Μακρῆς	815	» 50—
Ἐργοληπτ.	200	» 10—
Ὄλυμπος	180	» —.—
Ἅλατος	215	» 20—
ΑΝΘΡΑΚ.		
Ἀλιβερίου	144	» —.—
Ἀνθρακωρ.	40	» —.—
Ὠρωποῦ	160	» —.—
Ἐπ.)Καιναί	104	» =.—
)Προν.	165	» —.—
Λαυρίου	65	» —.—
Κασσάνδρα	900	» 10—

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα	ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			Τελευτ. πληρ. μέρισμα
50)ο	1881	3970	Φρ 25—	40)ο	1910	3940	Φρ 20—
50)ο	1884	3960	» 25—	50)ο	1914	4780	» 25—
40)ο	1887	3225	» 20—	70)ο	1924	6730	» 35—
40)ο	1889	3210	» 6.40	80)ο	1925	74750	$ 80—
50)ο	1890	3940	» 4—	50)ο	1898	72.—	Δρ 5.—
50)ο	1893	3800	» 8—	50)ο	1900	70—	» 5.—
40)ο	1902	3650	» 20—	70)ο	1903	40—	» 1—
50)ο	1907	1250	Δ 62.50	60)ο	1917	66.25	» 6—
21)20)ο	1898	30000	Φρ31.25	60)ο	1918	66.	» 6—
				80)ο	1919	72.—	» 8—

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ: Κλείσιμον 14 Ἰουνίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		
50)ο	1881	55.50
50)ο	1884	55.50
40)ο	1889	46.—
50)ο	1890	56.—
40)ο	1902	53.—
50)ο	1907	85.—
40)ο	1910	54.—
50)ο	1914	67.75
70)ο	1924	96.87

ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
Δάνεια 1914	—
Τράπ. Ἀθηνῶν	—
» Ἀνατολῆς	—
Λαυρίου	
Οἴνων	29
Ἠλεκτρικῆς	376

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ	ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ			
	ΘΕΣ)ΚΗ	ΠΑΤΡΑΙ	ΒΟΛΟΣ	ΚΑΛΑΜ.
Λονδίνου	361.—	360.—	359.25	360.—
Νέας Ὑόρκης	74.30	74.—	74.50	74.15
Παρισίων	2.90	2.91	2.89	—.—
Ῥώμης	4.15	4.10	—.—	—.—
Βελιγραδίου	1.30	—.—	—.—	—.—
Βουκουρεστίου	0.43	—.—	—.—	—.—
Σόφιας	0.53	—.—	—.—	—.—
Κων)πόλεως	38.70	—.—	—.—	—.—
Βερολίνου	—.—	—.—	—.—	—.—

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ	ΛΙΡΑ ΑΓΓΛΙΑΣ		ΔΟΛΛΑΡΙΟΝ	
	Π. Μ.	Μ.Μ.	Π. Μ.	Μ.Μ.
Ἄνοιγμα	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἀνωτάτη	—.—	—.—	—.—	—.—
Κατωτάτη	—.—	—.—	—.—	—.—
Κλείσιμον	361.—	—.—	74.20	—.—
Μέση τιμή	361.—	—.—	74.20	—.—

Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗΣ

(Ἐκ τῆς Γενικῆς Τραπέζης)

Σημείωσις.—Εἰς ὅσας ἀξίας δὲν ἀναγράφεται τὸ μέρισμα σημαίνει ὅτι δὲν ἐπληρώθη τοιοῦτον ἀπὸ ἔτους

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΙΕΛΥΘΗ Η ΣΚΟΥΨΙΝΑ

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατόπιν τῆς χθεσινῆς καὶ τῆς σημερινῆς συνεργασίας τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βουκίτσεβιτς μετὰ τοῦ Βασιλέως, οὗτος ὑπέγραψε σήμερον τὸ διάταγμα περὶ διαλύσεως τῆς Σκουψίνας καὶ προκηρύξεως ἐκλογῶν διὰ τὴν 11ην Σεπτεμβρίου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κυβερνητικὴ κατάστασις παρουσιάζεται ἀκαθόριστος. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Σχρκὶτς παρητήθη, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργοῦ κ. Πέριτς.

ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπεφάσισε τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας ὡς Αὐτοκεφάλου.

Ἕδρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ὁρίζονται τὰ Τίρανα.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ

Οἱ πρόεδροι τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Ἀθηνῶν παρουσιάσθησαν χθὲς ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Ἀνθούλη καὶ τὸν παρεκάλεσαν ὅπως τοῖς χορηγηθῇ ἄδεια συγκροτήσεως συλλαλητηρίου ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ δηλώσαντες συνάμα ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι οὐδόλως σκοποῦν νὰ διασαλεύσουν τὴν τάξιν, τὸ δὲ συλλαλητήριο σκοπὸν ἔχουν τὴν ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν μελετωμένην ἐπιβολὴν νέων φόρων, τὰς γενομένας διώξεις κλπ.

Ὁ κ. Ἀνθούλης ἀπαντῶν ἐδήλωσεν εἰς τοὺς κ. κ. Προέδρους ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ χορηγήσῃ τοιαύτην ἄδειαν.

Κατόπιν τούτου ματαιοῦται ἡ ἀναγγελθεῖσα διοργάνωσις συλλαλητηρίων, θὰ γίνῃ δὲ ἁπλῆ συγκέντρωσις χορηγηθείσης τῆς πρὸ τούτο ἀδείας.

Ἐπίσης δὲν ἐχορηγήθη εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἀστικῆς Ἑνώσεως ἡ ζητηθεῖσα ἄδεια διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἀντισυλλαλητηρίου.

ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε καὶ χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐνοικιοστασίου συνεχίσασα τὴν ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν. Ἀρχικῶς ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησε τὸ ἀφορῶν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς τὰς ἐπαρχίας ἄρθρον ἔλαβε δὲ κατ' ἀρχὴν τὴν ἀπόφασιν ἐπεκτάσεως αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν καὶ τὰς πόλεις αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μὲν πρωτεύουσαι, ἔχουν ὅμως κατοίκους περισσοτέρους τῶν ἑπτὰ χιλιάδων.

Οἱ βουλευταὶ Ἀθηνῶν ὑπέβαλον κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν πρότασιν περὶ ἐπανεξετάσεως τοῦ ἄρθρου τοῦ σχετικοῦ μὲ τὰ ἐνοίκια τῶν καταστημάτων Ἀθηνῶν, ὑποστηρίξαντες ὅτι ἐγένετο ὑπερβολικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων, διὰ τῶν αὐξήσεων αἱ ὁποῖαι καθιερώθησαν, ἐξ ἀφορμῆς τούτου.

Ἡ συζήτησις ἔλαβε γενικώτερον χαρακτῆρα, ἐπροτάθη δὲ ν' ἀκυρωθῇ προγενεστέρα σχετικὴ ἀπόφασις καὶ νὰ ἐπιφυλάξῃ δι' ἑαυτὴν ἡ ἐπιτροπὴ τὸ δικαίωμα κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ ὅλου ἐνοικιοστασίου, νὰ ἐπιφέρῃ, ἐὰν ἤθελε κρίνῃ, τροποποιήσεις ἐπὶ ἄρθρων ψηφισθέντων ἤδη. Ἐπὶ τούτου ἠγέρθησαν σοβαραὶ διαφωνίαι ἀφέθη δὲ ἡ λῆψις ἀποφάσεων διὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐδηλώθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ, προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι αἱ εἰς ἄλλην στήλην δημοσιευόμεναι ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» τροποποιήσεις τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἶναι ὡς σημειοῦνται εἰς τὰ ἐκτυπωθέντα καὶ διανεμηθέντα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρακτικὰ τῶν μέχρι τοῦδε συνεδριάσεων αὐτῆς, δὲν δύναται δὲ ν' ἀποκλεισθῇ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς τροποποιήσεώς των κατὰ τὴν συναρμολόγησιν τοῦ ὅλου ἐνοικιοστασίου.

Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον της πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαημέρου.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς ἐγένετο χθὲς ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ τοπικοῦ συνεδρίου τῶν δημοδιδασκάλων. Ὁ ἐπίσκοπος Βρεσθαίνης κ. Ἄνθιμος ἔψαλεν ἁγιασμόν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς:

Π. Λειβαδᾶς, ὡς ἐπίτιμος πρόεδρος, Ι. Σταυρόπουλος, πρόεδρος κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ συνεδρίου, δὶς Ῥέπουλη ἀντιπρόεδρος, κυρία Ἀντωνίου ὡς γεν. γραμματεύς, Ι. Καϊσάρης, Αἰκατ. Ζολινδάκη, Μεταξία Μαστάλου καὶ Ἰφιγένεια Βογιά.

Τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐκήρυξεν ὁ κ. Λειβαδᾶς, ἐξάρας μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν συμβολὴν τοῦ ἀειμνήστου Πετρίδου διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Παιδείας.

Κατόπιν ὡμίλησαν οἱ δημοδιδάσκαλοι κ. κ. Ἠλίας Παπαδημητρίου καὶ Α. Νικολόπουλος εἰσηγηθέντες περὶ τῆς «κατὰ φύσιν ἀγωγῆς» καὶ περὶ τῶν «σχολείων ἐργασίας». Μεθ' ὃ διεκόπη ἡ συνεδρίασις τὴν 1 μ.μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 4 μ.μ.

Ἐπαναληφθείσης τῆς συνεδριάσεως τὸ ἀπόγευμα διεξήχθη διαλογικὴ συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων τὴν πρωίαν θεμάτων. Περὶ τὴν 6 μ.μ. κατέφθασεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ συνεδρίου ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἀργυρός, τὴν παρουσίαν τοῦ ὁποίου ἐχαιρέτισαν ἀπὸ μέρους τῶν συνέδρων οἱ κ.κ. Λειβαδᾶς καὶ Σταυρόπουλος. Ὁ κ. Ἀργυρὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν, ὅτι εἶνε κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῶν συνεδρίων, τὴν σκοπιμότητα τῶν ὁποίων ἀναγνωρίζει, ἀποκρούει, ὅμως, κατ' ἀρχὴν τὰς σημειουμένας νέας τάσεις. «Ἔχω τὴν γνώμην, ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀργυρός, ὅτι οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουν νὰ εἶνε ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐφαρμόζουν πιστῶς τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα. Ἐὰν ἐγνώριζον δέ, ἐτόνισε, τὰ θέματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἐγκαίρως, δὲν θὰ προσηρχόμην ἐνταῦθα, ἀποδοκιμάζω δὲ τὴν πρὸς τὰς διδασκαλίσσας ἀπευθυνθεῖσαν ἐγκύκλιον σας ὅπως ἀναλάβουν τὸν ἀγῶνα διὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναικός. Αἱ ἀσχολίαι αὗται εἶναι ξέναι πρὸς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον καὶ τὸν σκοπὸν ἑνὸς συνεδρίου ἐκπαιδευτικοῦ. Προχωρῶν δὲ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέγνωσε τὴν σχετικὴν περικοπήν, ἐνῷ εἰς τὰς τάξεις τῶν παρόντων συνέδρων ἐξεδηλοῦτο ἤδη προφανὴς ταραχή. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Ἀργυρὸς ἀπεχώρησε, ἡ δὲ συνεδρίασις διεκόπη μετ' ὀλίγον διὰ νὰ συνεχισθῇ σήμερον τὴν πρωίαν.